

γιάννης αντάμης
η μηχανή του χρόνου
αποσπάσματα

Γιάννης Αντάμης

**Η μηχανή του Κρόνου,
αποσπάσματα**

Τεχνική υποστήριξη: Μάριος Αρσενίου

**Dreamtigers 2016
www.dreamtigers.gr**

Το προνόμιο της παιδικής ηλικίας: η ανεμπόδιστη κίνηση από τη μαγεία στο χυλό, από φρίκη χωρίς όρια στην εκρηκτική χαρά. Άλλα σύνορα δεν υπήρχαν πέρα από τις απαγορεύσεις και τους κανόνες, τα όρια ήταν σκιές, συχνά ακατανόητα. Ποτέ μου δεν κατάλαβα, παραδείγματος χάρη, το θέμα της ώρας: πρέπει να έρχεσαι στην ώρα σου, σου πήραμε ρολόι, ξέρεις την ώρα. Εντούτοις, η ώρα δεν υπήρχε. Περιδιάβαζα ξέγνοιαστα στο πάρκο του νοσοκομείου, κοίταζα και χάζευα, ο χρόνος σταματούσε, κάτι μου θύμιζε ότι πεινούσα και να ο καυγάς.

Ingmar Bergman, «Η Μαγική Κάμερα», Κάκτος 1989 (μετάφραση Θόδωρος Καλλιφατίδης)

Η μηχανή του Κρόνου

Πάντοτε είχα ένα θέμα με τα ταξίδια στον χρόνο. Κάποια στιγμή το θέμα αυτό μού έγινε έμμονη ιδέα. Τόσο πολύ που κόντεψα να πιστέψω ότι θα μπορούσα κάποτε κι εγώ να γίνω ένας χρονοταξιδιώτης. Επίσης πάντοτε ήθελα να γίνω σεναριογράφος. Ήταν τόσες πολλές οι έμμονες ιδέες που στρίμωχνα μέσα στο κεφάλι μου που πίστευα πως τελικά θα έσκαγα, αν δεν κατάφερνα να τις δω κάποια στιγμή να γίνονται ταινίες. Το καλοκαίρι του 2010, μην έχοντας ίσως κάτι καλύτερο να κάνω, ξεκίνησα να γράφω κάτι προκειμένου να ταιριάξω το θέμα μου με την επιθυμία μου. Αυτό το κάτι εξελίχθηκε σε ένα σενάριο για ταινία μεγάλου μήκους, το οποίο, μολονότι σήμερα που το ξαναδιαβάζω το βρίσκω αδύναμο και αφελές, για κάποιο λόγο ακατανόητο εξακολουθώ να το θεωρώ ως ένα από τα διασκεδαστικότερα –για μένα τουλάχιστον– πράγματα που έχω γράψει. Κι αφού το 2091, οπότε και θα βγει επιτέλους στους κινηματογράφους η ταινία που θα βασιστεί σε αυτό, μάλλον δεν θα ζω ούτε εγώ ούτε κανένας από όσους γνωρίζω και αγαπώ, είπα να το δημοσιεύσω τώρα εδώ, έτσι για να υπάρχει.

ΕΝΑΡΞΗ

σκηνή 1η: ημέρα, εξωτερικό (έρημος)

Δύο άντρες βαδίζουν αργά πάνω στην άμμο. Ο ένας είναι μετρίου αναστήματος, μελαχρινός με ήρεμο άλλα προβληματισμένο βλέμμα. Ο άλλος είναι σωματώδης με ξυρισμένο κεφάλι και πιο νευρικές κινήσεις. Γύρω τους ένα γυμνό ερημικό τοπίο. Οι φανέλες τους είναι τυλιγμένες γύρω από το μέτωπό τους, σαν αυτοσχέδια καπέλα. Τα ξεκούμπωτα πουκάμισά τους κρέμονται έξω από τα παντελόνια τους. Κρατούν από ένα μαύρο κράνος, παρόμοιο με αυτά των μοτοσικλετιστών, αλλά με κάτι κόκκινα φωτάκια να αναβοσβήνουν πάνω του και με χαραγμένο το σύμβολο των δύο χιαστί οστών. Στο πλάι τους σέρνεται ένα σκυλί με τη γλώσσα κρεμασμένη.

Ξαφνικά το ζώο ζωηρεύει, γαυγίζει και αρχίζει να τρέχει προς την κατεύθυνση μιας μικρής συστάδας δέντρων που ξεχωρίζει σαν αντικατοπτρισμός στο βάθος του πλάνου. Οι δύο άντρες κοιτάζονται και αμέσως το ακολουθούν με πιο γρήγορα βήματα. Το σκυλί χώνεται ανάμεσα στα δέντρα, βρίσκει μία βρώμικη λιμνούλα και αρχίζει να πίνει λαίμαργα από το νερό της. Ο ψηλότερος από τους δύο άντρες έρχεται και βουτάει ολόκληρος με τα ρούχα του μέσα στη γούρνα. Ο άλλος, πιο συγκρατημένος, φτάνει τελευταίος στην όαση. Σκύβει και γεμίζοντας με νερό τις χούφτες του πίνει και αυτός. Στη συνέχεια ξεσκεπάζει το κεφάλι του και βρέχει το πρόσωπο και τα μαλλιά του. Σηκώνεται όρθιος ξανά - ενώ ο φίλος του και το σκυλί εξακολουθούν να πλατσουρίζουν. Κάτι ανάμεσα στα δέντρα φαίνεται να του τραβάει την προσοχή.

Πλησιάζει, μετακινεί κάποια κλαδιά και αποκαλύπτει μια πράσινη σκουριασμένη επιγραφή που δείχνει την κατεύθυνση προς «ΟΑΚΑ» και προς «Ελ. Βενιζέλος». Την προσπερνά, κάνει δυο-τρια βήματα ακόμα, βγαίνει ξανά έξω από τη σκιά των δέντρων και γουρλώνει τα μάτια του μπροστά σε αυτό που αντικρύζει. Μετά από λίγο ο ψηλός εμφανίζεται και αυτός μουσκεμένος από πίσω του. Έχει βγάλει ένα κινητό τηλέφωνο και καθώς φωτογραφίζει αυτό που βρίσκεται απέναντί τους, ρωτάει:

Σωτήρης
Τι λέει;

Άρης
Α... εδώ!

Μπροστά τους, καταμεσής στην έρημο, ξεχωρίζει ο βράχος της Ακρόπολης και πιο πίσω του ο Λυκαβηττός, ενώ τριγύρω τους οι κορυφές κάποιων ρημαγμένων πολυκατοικιών μόλις που διακρίνονται μέσα από την άμμο.

-τίτλοι έναρξης-

σκηνή 2η: ημέρα, εξωτερικό (πλατεία Συντάγματος)

Η πλατεία είναι πλημμυρισμένη από κόσμο. Κάτι ανάμεσα σε εξέγερση και πανηγύρι. Ακούγονται ανάμεικτα επαναστατικά εμβατήρια και δημοτικά τραγούδια. Άνθρωποι κάθε ηλικίας, κυρίως όμως νέοι, κρατούν μαύρες, κόκκινες, αλλά και ελληνικές σημαίες και φωνάζουν αντιφατικά συνθήματα που παραπέμπουν άλλοτε σε επανάσταση και άλλοτε σε επιθεώρηση.

Διαδηλωτές
Δε σε θέλει ο λαός, πάρ' τις γάτες σου και μπρος!
Ψωμί – παιδεία – τριαντατρία!

Μπροστά από το μνημείο του Αγνώστου Στρατιώτη είναι ακροβολισμένοι πάνοπλοι αστυνομικοί, που κοιτάζουν ακίνητοι και αμίλητοι τον κόσμο να τους περικυκλώνει.

σκηνή 3η: ημέρα, εσωτερικό (Βουλή των Ελλήνων/διάδρομος)

Όρθιοι μπροστά σε ένα από τα παράθυρα του κοινοβουλίου δύο ηλικιωμένοι άνδρες παρακολουθούν όσα συμβαίνουν κάτω στην πλατεία. Φοράνε μαύρα κουστούμια και χρωματιστές γραβάτες. Οι φάτσες τους είναι ξινισμένες και η όλη στάση τους θυμίζει τους γκρινιάρηδες γέρους του Muppet Show.

Πρώτος Γέρος
Λες να τα καταφέρουν αυτή τη φορά;

Δεύτερος Γέρος
Αν όχι αυτή τη φορά, κάποτε θα γίνει κι αυτό.

Πρώτος Γέρος
Αν μπουέ μέσα, δε θα γλιτώσει κανείς.

Δεύτερος Γέρος
Μπα... Αν μας φάνε όλους, μετά δε θα ξέρουν τι να κάνουν.

Πρώτος Γέρος
Το θέμα είναι, δηλαδή, να μην είμαστε στους πρώτους

Δεύτερος Γέρος
Μην ανησυχείς! Εμείς δε τρωγόμαστε με τίποτα.

Οι δύο γέροντες γελάνε δυνατά. Οι φωνές των διαδηλωτών σβήνουν σιγά-σιγά, ενώ αρχίζει να ακούγεται μια άλλη αντρική φωνή που αγορεύει.

σκηνή 4η: ημέρα, εσωτερικό (Βουλή των Ελλήνων/αίθουσα συνεδριάσεων)

Η αίθουσα συνεδριάσεων είναι κατάμεστη, τόσο στα έδρανα όσο και στα θεωρεία. Στο βήμα βρίσκεται ένας ψηλός, αδύνατος άντρας, γύρω στα εξήντα. Είναι ο Ασημάκης Πορφυρογέννητος, ο πρωθυπουργός της χώρας. Ο λόγος του διακόπτεται επανειλημμένως από τις αντιδράσεις των βουλευτών σε όλες τις πτέρυγες.

Πορφυρογέννητος
Παρακαλώ! Παρακαλώ! Αν βρίσκεται η χώρα αυτή τη στιγμή σε αυτή τη δεινή θέση, γι' αυτό ευθυνόμαστε όλοι μας. Και όσοι είμαστε τώρα μέσα σε αυτή την αίθουσα και όλοι εκείνοι που είναι συγκεντρωμένοι απ' έξω. Εκλεγμένες ηγεσίες κυβερνούσαν τον τόπο τόσα χρόνια και όχι χούντες ή διορισμένοι αντιβασιλείς. Αν βρίσκεται η χώρα αυτή τη στιγμή στα πρόθυρα του εμφυλίου πολέμου, ο ηθικός αυτουργός αυτού του εγκλήματος είναι ο ίδιος ο λαός της! Παρακαλώ!

σκηνή 5η (συνέχεια της 2ης): ημέρα, εξωτερικό (πλατεία Συντάγματος)

Κάποιοι από τους διαδηλωτές, πιο δυναμικοί και πιο επιθετικοί, πλησιάζουν στον Αγνώστου Στρατιώτη. Έχουν καλυμμένα τα πρόσωπά τους και κρατάνε καθρόνια. Οι αστυνομικοί έχουν υποχωρήσει στο επίπεδο που βρίσκεται πιο πάνω, αλλά παραμένουν ακόμα αδρανείς μπροστά στις απειλητικές διαθέσεις των άλλων. Πίσω από τους ακροβολισμένους αστυνομικούς, παρατάσσονται και άλλες δυνάμεις, που διαρκώς αποβιβάζονται από κλούβες που βρίσκονται μπροστά από την είσοδο του κοινοβουλίου. Μπροστά στο μνημείο ο ακίνητος εύζωνας χάνεται μέσα στο πλήθος των κουκουλοφόρων, που γίνονται όλο και περισσότεροι. Ανάμεσά τους ένας ψηλός, γεροδεμένος άνδρας με ξυρισμένο το κεφάλι δίνει οδηγίες στους υπόλοιπους με φωνές και χειρονομίες. Στη συνέχεια σηκώνει έναν τηλεβόα και αρχίζει να απαγορεύει συνθήματα.

Σωτήρης
Μία είναι η ουσία, δεν υπάρχει αθανασία!

Οι υπόλοιποι επαναλαμβάνουν ρυθμικά το σύνθημα, σηκώνοντας ψηλά τις γροθιές τους. Σε λίγο πιο διαφορετικό κλίμα, το πλήθος του κόσμου πίσω στην πλατεία, λιγότερο μαχητικό αλλά πιο ενθουσιώδες, φαίνεται να έχει στήσει το χορό.

σκηνή 6η (συνέχεια της 4ης): ημέρα, (Βουλή των Ελλήνων/αίθουσα συνεδριάσεων)

Πορφυρογέννητος
Και για αυτό οφείλουμε να αναζητήσουμε άμεσα τη λύση που θα μας βγάλει από αδιέξοδο. Τη λύση που θα σώσει τη χώρα από τον αλληλοσπαραγμό. Τη λύση θα λυτρώσει τον λαό και θα μας επαναφέρει στην κατάσταση όπου βρισκόμασταν πριν ανοίξει η πόρτα της κόλασης. Και να το ξέρετε, η λύση αυτή υπάρχει!

Ο Πορφυρογέννητος εξακολουθεί να αγορεύει από το βήμα της βουλής, ενώ κάποιοι από τους βουλευτές από κάτω ανταλλάσσουν προσβλητικές χειρονομίες και βρισιές. Κάποιος εκτοξεύει ένα αντικείμενο προς τα έδρανα των αντιπάλων του και ακολουθεί συμπλοκή με βουλευτές να πιάνονται στα χέρια και να μαλλιοτραβιούνται.

σκηνή 7η: ημέρα, εσωτερικό (Βουλή των Ελλήνων/θεωρείο στην αίθουσα συνεδριάσεων)

Σε ένα από τα θεωρεία ένας άντρας γύρω στα σαρανταπέντε παρακολουθεί σοβαρός και ατάραχος. Φοράει μαύρο κουστούμι και μαύρη γραβάτα. Δίπλα του κάποιος κρατάει σημειώσεις, ενώ μιλάει ταυτόχρονα χαμηλόφωνα στο κινητό του. Ένα γυναικείο χέρι τον αγγίζει στον ώμο. Γυρίζει, κοιτάζει πίσω του και σηκώνεται βιαστικά

παραχωρώντας δουλοπρεπώς τη θέση του σε μία πολύ όμορφη γυναίκα γύρω στα τριανταπέντε. Αυτή κάθεται και κάνει ένα αδιάφορο νόημα στον άλλο να απομακρυνθεί. Η στάση, το ντύσιμο και το βλέμμα της δημιουργούν ένα πολύ εντυπωσιακό και προκλητικό σύνολο. Ο σοβαρός μαυροντυμένος άνδρας γυρίζει και την κοιτάζει. Εκείνη του κλείνει το μάτι σα να του λέει «όλα εντάξει». Αυτός χαμογελάει ικανοποιημένος και γυρίζει ξανά το βλέμμα του προς το κέντρο της αίθουσας, όπου επικρατεί πανδαιμόνιο.

σκηνή 8η (συνέχεια της 3ης): ημέρα, (Βουλή των Ελλήνων/διάδρομος)

Οι δύο ηλικιωμένοι άνδρες εξακολουθούν να παρακολουθούν από το παράθυρο όσα συμβαίνουν έξω από το κοινοβούλιο.

Πρώτος Γέρος

Τι σημαίνει «η λύση αυτή υπάρχει»; Και αφού υπάρχει λύση γιατί δεν έχει ακόμα εφαρμοστεί;

Δεύτερος Γέρος

Δε ξέρω. Ίσως γιατί δεν είχε έρθει ακόμα η κατάλληλη στιγμή.

Πρώτος Γέρος

Και τι είδους λύση είναι αυτή;

Δεύτερος Γέρος

Δεν έχω ιδέα. Πάντως σίγουρα αυτό δεν είναι λύση.

Ο δεύτερος γέρος δείχνει με το κεφάλι του προς την πλατεία, από όπου οι κραυγές του πλήθους ακούγονται πολύ πιο έντονες. Ο πρώτος κλείνει με δύναμη το παράθυρο και τραβάει την κουρτίνα.

σκηνή 9η (συνέχεια της 5ης): ημέρα, εξωτερικό (πλατεία Συντάγματος)

Οι διαδηλωτές και οι δυνάμεις της αστυνομίας έχουν έρθει στα χέρια. Έχουν ανάψει φωτιές σε διάφορα σημεία, ενώ κάποιοι έχουν καταφέρει να προσπεράσουν τον αστυνομικό κλοιό και πλησιάζουν την είσοδο του κοινοβουλίου, στα αριστερά και στα δεξιά της οποίας στέκονται σαν αγάλματα δύο ένστολοι φρουροί. Πιο πίσω, κάποιοι διαδηλωτές πέφτουν κάτω με αίματα στο πρόσωπο, ενώ κάποιοι άλλοι έχουν καταφέρει να αποσπάσουν ρόπαλα και ασπίδες από τους αστυνομικούς και τους χτυπούν με αυτά.

σκηνή 10η: ημέρα, εσωτερικό (ταξί)

Ο ταξιτζής, ένας πενηντάρης με μουστάκι, ενώ οδηγάει, φτιάχνει τον καθρέφτη του έτσι, ώστε να βλέπει τον επιβάτη, που κάθεται στο πίσω κάθισμα. Από το ραδιόφωνο ακούγεται ένα λαϊκό τραγούδι.

Ταξιτζής

Που να σε αφήσω παιδί μου;

Άρης

Μπροστά στη Βουλή, παρακαλώ!

Ο Άρης ανταποδίδει το βλέμμα μέσα από τον καθρέφτη του οδηγού. Τα μακριά του μαλλιά του είναι ριγμένα πάνω στο μισό του πρόσωπο με τέτοιο τρόπο, ώστε να κρύβουν όσο είναι δυνατό το μαύρο κάλυμμα που σκεπάζει το ένα του μάτι. Το αριστερό του χέρι είναι τυλιγμένο με επιδέσμους και κρέμεται από το λαιμό του. Φοράει μαύρο πουκάμισο.

Ταξιτζής

Μα, είμαστε σχεδόν δίπλα. Και με το χαμό που γίνεται, δύσκολο να πλησιάσουμε με το ταξί.

Άρης

Δεν πειράζει! Πήγαινε όσο πιο κοντά μπορείς! Και κλείσε καλά τα παράθυρα, σε παρακαλώ!

Τα παράθυρα κλείνουν. Ο ταξιτζής κοιτάζει με απορία μέσα από τον καθρέφτη τον Άρη, ο οποίος βάζει ακουστικά στα αυτιά του. Στο βάθος του δρόμου φαίνονται οι διαδηλωτές. Το τραγούδι στο ραδιόφωνο σταματάει απότομα και ακούγεται η φωνή του εκφωνητή.

Εκφωνητής (off)

Σύνδεση αμέσως με τον ανταποκριτή μας στην πλατεία Συντάγματος, όπου η κατάσταση φαίνεται να έχει ξεφύγει για ακόμα μια φορά...

Ταξιτζής
Τους αλήτες, τα έχουνε διαλύσει όλα!

Ο ταξιτζής συνεχίζει να γκρινιάζει. Ο Άρης δεν φαίνεται να τον προσέχει και ελέγχει πόσα καλά κλεισμένα είναι τα παράθυρα. Η φωνή του ταξιτζή και ο ήχος του ραδιοφώνου χάνονται σιγά-σιγά, ενώ ο Άρης δυναμώνει την ένταση στη μικροσκοπική συσκευή που κρατάει και πιέζει τα ακουστικά μέσα στα αυτιά του. Αρχίζει να ακούγεται έντονη ηλεκτρονική μουσική. Ο Άρης κλείνει τα μάτια του και ακουμπάει το κεφάλι πίσω.

σκηνή 11η (συνέχεια της 9ης): ημέρα, εξωτερικό (πλατεία Συντάγματος)

Ενώ η ίδια ηλεκτρονική μουσική ακούγεται, ένα μέρος της πλατείας και ο χώρος μπροστά από τη Βουλή έχουν μετατραπεί σε κανονικό πεδίο μάχης. Κάποιοι είναι πεσμένοι στο έδαφος και άλλοι, σε ομάδες, λυντσάρουν μεμονωμένους αντιπάλους. Ο Σωτήρης, κρατώντας ακόμα τον τηλεβόα, βρίσκεται στην πρώτη γραμμή και πρωτοστατεί στη σύγκρουση. Ο ρυθμός της μουσικής γίνεται φρενέτης μέχρι που ξαφνικά το κομμάτι μετατρέπεται σε έναν διαπεραστικό μεταλλικό ήχο. Τόσο οι διαδηλωτές όσο και οι άντρες των ΜΑΤ σταματούν απότομα τις εχθροπραξίες, στην αρχή για να κοιτάξουν τριγύρω τους απορημένοι και έπειτα, ενώ ο θόρυβος όλο και εντείνεται, για να καλύψουν με τα χέρια τους τα αυτιά τους. Ρόπαλα και καδρόνια πέφτουν στο έδαφος. Όλοι παίρνουν μια έκφραση πόνου και αγωνίας, ενώ κάποιοι διπλώνονται ή πέφτουν κάτω.

σκηνή 12η (συνέχεια της 10ης): ημέρα, εσωτερικό (ταξί)

Ο ήχος σταματάει απότομα. Ο Άρης ανοίγει τα μάτια του και βγάζει τα ακουστικά από τα αυτιά του. Από το ραδιόφωνο του αυτοκινήτου ακούγεται το ρεφραίν του λαϊκού τραγουδιού να επαναλαμβάνεται σαν να έχει κολλήσει η βελόνα. Το ταξί είναι σταματημένο στο πλάι του δρόμου, πολύ κοντά πλέον στην πλατεία. Ο ταξιτζής, ακουμπισμένος πάνω στο τιμόνι του, μοιάζει σαν να κοιμάται. Ο Άρης απλώνει το χέρι του μπροστά και κλείνει το ραδιόφωνο. Ο ταξιτζής ξυπνάει απότομα και μοιάζει χαμένος.

Άρης
Τι χρωστάω;

Ταξιτζής
Τι πράγμα;

Από τα παράθυρα βλέπουν άλλους ανθρώπους να παραπατούν σαν μεθυσμένοι και άλλους να στέκονται και να κοιτάζουν κάπου ψηλά. Επικρατεί απόλυτη ησυχία. Κάποιος σκοντάφτει πάνω στο ταξί.

Ταξιτζής
Σιγά!

Ο Άρης κοιτάζει προς το μέρος του και βλέπει τον Σωτήρη στο βάθος του πλάνου να στέκεται όρθιος ανάμεσα σε πολλούς ξαπλωμένους διαδηλωτές και αστυνομικούς, που προσπαθούν με κόπο να σηκωθούν. Ο Σωτήρης κοιτάζει με απορία τον τηλεβόα που κρατάει. Ο Άρης ανοίγει την πόρτα.

Άρης (προς τον Ταξιτζή)
Περίμενε λίγο!

σκηνή 13η: ημέρα, εξωτερικό (πλατεία Συντάγματος)

Ο Άρης πλησιάζει τον Σωτήρη περνώντας με δυσκολία μέσα από τον κόσμο. Τον φτάνει και τον ακουμπάει στον ώμο. Εκείνος γυρίζει και τον κοιτάζει ξαφνιασμένος.

Σωτήρης
Τι κάνεις εσύ εδώ;

Άρης
Έλα, πάμε!

Ο Άρης και ο Σωτήρης προχωράνε προς το ταξί αγκαζέ περνώντας ανάμεσα από τα απομεινάρια της σύρραξης κι ενώ κάποιοι διαδηλωτές βοηθούν κάποιους αστυνομικούς να σταθούν στα πόδια τους. Ψηλά στο κτήριο του κοινοβουλίου, σε κάποιο παράθυρο μία κουρτίνα τραβιέται δειλά-δειλά. Πίσω της εμφανίζονται τα πρόσωπα των δύο γέρων.

σκηνή 14η: ημέρα, εσωτερικό (ταξί)

Ο Σωτήρης κάθεται στη θέση του συνοδηγού, ακουμπάει τον τηλεβόα πάνω στα πόδια του και τον περιεργάζεται. Από την ανοιχτή πόρτα του συνοδηγού ο Άρης σκύβει μέσα στο ταξί και δίνει στον Ταξιτζή ένα χαρτονόμισμα των πενήντα ευρώ.

Άρης
Πήγαινε τον εκεί από όπου με πήρες και κράτα τα ρέστα!

Καθώς ο Άρης τραβιέται πίσω, ο Σωτήρης του αρπάζει το χέρι και τον κοιτάζει στα μάτια σαν δαρμένο κουτάβι.

Σωτήρης
Να σου πω.. ποιος κέρδισε;

Άρης
Κανείς. Ισοπαλία.

Ο Άρης κλείνει την πόρτα και το ταξί ξεκινάει.

σκηνή 13η: ημέρα, εξωτερικό (πλατεία Συντάγματος)

Ο Άρης βαδίζει με γρήγορα βήματα προς την είσοδο του Κοινοβουλίου, περνώντας ανάμεσα από τους άνδρες της αστυνομίας που κινούνται σαν μεθυσμένα ζόμπι. Μπροστά στο μνημείο του Αγνώστου Στρατιώτη ο εύζωνας εξακολουθεί να παραμένει ακίνητος σαν άγαλμα. Ένας επαίτης, με το χαρακτηριστικό αργό βάδισμα του εξαρτημένου, κόβει το δρόμο του Άρη.

Επαίτης
Ρε φίλε, μήπως έχεις μισό ευρώ;

Ο Άρης τον προσπερνά και προχωρά προς το κτήριο του Κοινοβουλίου. Ανεβαίνει τα σκαλιά δύο-δύο.

σκηνή 14η (συνέχεια της 8ης): ημέρα, εσωτερικό (Βουλή των Ελλήνων/διάδρομος)

Οι δύο ηλικιωμένοι κοιτάζουν από το παράθυρο τον Άρη να πλησιάζει.

Πρώτος Γέρος
Αυτό κι είναι έκπληξη! Κοίτα ποιος έρχεται!

Δεύτερος Γέρος
Τι δουλειά έχει αυτός εδώ;

Πρώτος Γέρος
Δεν επιστρέφουν, φαίνεται, μόνο οι δολοφόνοι στον τόπο του εγκλήματος. Καμιά φορά γυρίζουν και τα θύματα...

σκηνή 15η: ημέρα, εξωτερικό (Βουλή των Ελλήνων/είσοδος)

Ο Άρης φτάνει μπροστά στην είσοδο. Οι δύο ένστολοι φρουροί είναι αγκαλιασμένοι σαν ερωτευμένο ζευγαράκι και δεν του δίνουν καμία σημασία. Ο Άρης σπρώχνει την πόρτα και περνάει στο εσωτερικό.

σκηνή 16η: ημέρα, εσωτερικό (Βουλή των Ελλήνων/διάδρομος)

Ο Άρης προχωράει με σταθερό βήμα στους διαδρόμους της βουλής. Όσοι τον συναντούν, άλλοι αποστρέφουν το βλέμμα τους και άλλοι τον παρατηρούν με περιέργεια. Από μία πόρτα βγαίνουν δύο βουλευτές πιασμένοι γιακά με γιακά, που ενώ βρίζονται και σπρώχνονται, μόλις βλέπουν τον Άρη, σταματούν και τον κοιτάζουν με απορία. Πίσω τους εμφανίζεται μια νεαρή γυναίκα.

Γραμματέας
Από εδώ κύριε πλωτάρχα! Ο κύριος Ειδικός σας περιμένει.

Ο Άρης την ακολουθεί αφήνοντας τους δύο βουλευτές να κοιτάζονται έκπληκτοι.

σκηνή 17η: ημέρα, εσωτερικό (γραφείο Ειδικού Γραμματέα)

Ο Άρης και η νεαρή γραμματέας βρίσκονται στην είσοδο μιας μακρόστενης αίθουσας, στο βάθος της οποίας βρίσκεται ένα γραφείο, πίσω από το οποίο κάθεται ο άνδρας της έβδομης σκηνής και διαβάζει ένα βιβλίο, χωρίς να σηκώνει ούτε στιγμή τα μάτια του από αυτό. Είναι ο Λάμπρος Εκατόνταρχος, ο Ειδικός Γραμματέας των Εσωτερικών. Ακούγεται κλασσική μουσική. Η νεαρή γραμματέας γυρνάει προς τον Άρη και του χαμογελάει αμήχανα.

Γραμματέας

Κύριε Ειδικέ, ο κύριος πλωτάρχης είναι εδώ.

Εκατόνταρχος

Δε συνηθίζεται πια η προσφώνηση κύριος προ των βαθμών της ιεραρχίας, καλή μου.

Ο Εκατόνταρχος κατεβάζει το βιβλίο και χαμογελάει στον Άρη. Η Γραμματέας κοιτάζει μια τον έναν και μια τον άλλο σαστισμένη.

Εκατόνταρχος

Μπορείς να πηγαίνεις.

Η Γραμματέας βγαίνει από την αίθουσα και κλείνει πίσω της την πόρτα. Ο Άρης παραμένει ακίνητος στην είσοδο. Ο Εκατόνταρχος κλείνει την μουσική, πετάει το βιβλίο στην άκρη του γραφείου του και κάνει νόημα στο Άρη να πλησιάσει.

Εκατόνταρχος

Πως είσαι;

Άρης

Έχω υπάρξει και καλύτερα.

Ο Άρης έχει πλησιάσει το γραφείο του Εκατόνταρχου. Αυτός του δείχνει μια από τις πολυθρόνες. Ο Άρης κάθεται. Στη συνέχεια ο Εκατόνταρχος δείχνει το τραυματισμένο χέρι του Άρη.

Εκατόνταρχος

Σε πόσο καιρό θα το ξεφορτωθείς αυτό;

Άρης

Σε ένα μήνα περίπου θα μπορώ να παίζω ξανά πιάνο.

Εκατόνταρχος

Βλέπω πως δε χάνεις ποτέ το χιούμορ σου.

Άρης

Αυτό πάντως το έχασα για πάντα.

Ο Άρης σηκώνει τα μαλλιά του και αποκαλύπτει το καλυμμένο μάτι του. Ο Εκατόνταρχος σοβαρεύεται απότομα και γυρίζει το βλέμμα του αλλού.

Εκατόνταρχος

Το πάντα είναι έννοια σχετική. Ειδικά για ανθρώπους σαν κι εσένα.

Ιφιγένεια

Η έννοια μπορεί να είναι σχετική. Όμως η λέξη «πάντα» είναι πάντα επικίνδυνη.

Ο Άρης γυρίζει το κεφάλι του απότομα προς την πλευρά της Ιφιγένειας, η οποία τον πλησιάζει από πίσω, τον φιλάει στο μάγουλο και στη συνέχεια κάθεται σε μια άλλη πολυθρόνα δίπλα του.

Εκατόνταρχος

Προφανώς οι συστάσεις είναι περιττές.

Άρης

Θα προτιμούσα να με είχατε πληροφορήσει προηγουμένως για την παρουσία της Πλοηγού στη συνάντηση.

Η Ιφιγένεια παίρνει μια προκλητική στάση καθώς σταυρώνει τα πόδια της και κοιτάζει τον Άρη, που κοιτάζει σταθερά τον Εκατόνταρχο.

Ιφιγένεια

Δε φαντάζομαι ακόμα να μου κρατάς κακία.

Άρης

Κρατάω ό,τι θέλω για όσο καιρό θέλω.

Εκατόνταρχος

Θα προτιμούσα να αφήνατε τα προσωπικά σας εκτός αυτής της αίθουσας, παρακαλώ. Η Πλοηγός με ενημέρωσε για την πορεία και τα αποτελέσματα της τελευταίας σου αποστολής, καθώς και για τις λεπτομέρειες του ατυχού συμβάντος, κατά το οποίο είχες αυτόν τον μικρό τραυματισμό. Και σε βεβαιώνω πως η υπηρεσία είναι έτοιμη να πράξει το καθετί δυνατό, προκειμένου...

Άρης

Προκειμένου τι; Να βρείτε το χαμένο μάτι μου στα βουνά της Ηπείρου;

Εκατόνταρχος

Μη κατηγορείς την υπηρεσία κι εμένα για αυτό. Όλοι οι χρονοναύτες γνωρίζετε πολύ καλά τους κινδύνους του επαγγέλματος και σου υπενθυμίζω πως η ανάληψη της κάθε αποστολής έχει πάντα χαρακτήρα καθαρά εθελοντικό.

Ο Άρης βάζει ένα τσιγάρο στο στόμα του και ψάχνει στις τσέπες του για φωτιά. Οι κινήσεις του είναι δύσκολες, λόγω του τραυματισμένου του χεριού. Η Ιφιγένεια απλώνει το χέρι της προς το μέρος του Άρη κρατώντας έναν αναπτήρα και τον ανάβει.

Ιφιγένεια

Είναι συνήθεια του κυρίου Καρυωτάκη να κατηγορεί όλους τους άλλους, πλην του εαυτού του, για όσα του συμβαίνουν.

Ο Άρης της ρίχνει ένα αγριεμένο βλέμμα. Η Ιφιγένεια ανάβει και η ίδια ένα τσιγάρο και αλλάζοντας σταυροπόδι, φυσάει τον καπνό της προς τη μεριά του Άρη. Ο Άρης ξαναγυρίζει προς τον Εκατόνταρχο.

Εκατόνταρχος

Σε παρακαλώ, Ιφιγένεια! Μην εκνευρίζεις το φίλο μου. Μη ξεχνάς ότι ο Άρης είναι ένας ήρωας της Δημοκρατίας μας!

Άρης

Δεν είμαστε φίλοι, Εκατόνταρχε. Και θα σε παρακαλούσα να προχωρήσουμε στο θέμα μας και να μου εξηγήσεις για ποιο λόγο με κάλεσες εδώ σήμερα;

Εκατόνταρχος

Δεν ξεχνώ πως βρίσκεσαι σε αναρρωτική άδεια. Ωστόσο, η υπηρεσία έχει αναλάβει μια δουλειά, στην οποία μόνο ένας χρονοναύτης μπορεί να ανταπεξέλθει.

Άρης

Κι αυτός με ένα χέρι και ένα μάτι;

Εκατόνταρχος

Δεν μπορώ να σε υποχρεώσω να δεχτείς, αλλά το θέμα επείγει και δυστυχώς μας είναι εξαιρετικά δύσκολο να περιμένουμε να αναρρώσεις πλήρως.

Άρης

Αν είναι να επιστρέψω στο '49, λυπάμαι, αλλά...

Εκατόνταρχος

Όχι, όχι! Σου έχουμε κάτι πολύ πιο εύκολο και μάλλον πολύ πιο ευχάριστο;

Άρης
Άσε με να μαντέψω: 1453;

Ιφιγένεια
Έχεις πολύ πλάκα, αλλά η υπηρεσία δεν έχει όρεξη για αστεία. Είσαι ο μοναδικός εν ζωή πράκτορας πεδίου με εμπειρία εμπλοκής.

Άρης
Νομίζω ότι και ο κύριος Ειδικός καλά τα καταφέρνει σε αυτόν τον τομέα.

Ιφιγένεια
Σου το είπα, δεν υπήρχε περίπτωση να δεχτεί και να συνεργαστεί.

Εκατόνταρχος
Μα, τι πράγμα να δεχτεί; Ακόμα δεν του έχουμε προτείνει κάτι.

Άρης
Ωραία, λουπόν. Σας ακούω. Σε ποια συναρπαστική αποστολή θέλετε να με στείλετε;

Εκατόνταρχος
Εμείς σε καμία.

Άρης
Να πηγαίνω, δηλαδή.

Ο Άρης σηκώνετε. Το ίδιο και ο Εκατόνταρχος, ο οποίος απλώνει το χέρι του δείχνοντάς του μια μικρή πόρτα στο πλάι του γραφείου του.

Εκατόνταρχος
Στο διπλανό γραφείο, όμως, υπάρχει ένας κύριος, που πολύ θα ήθελε να σε γνωρίσει και να σου μιλήσει για κάτι που μάλλον σε ενδιαφέρει.

Ο Άρης κοιτάζει μία τον Εκατόνταρχο, που του χαμογελάει με το χέρι του απλωμένο προς την πόρτα και μία την Ιφιγένεια, που επίσης σηκώνεται και πηγαίνει δίπλα στον Εκατόνταρχο, ενώ κοιτάζει πάντα τον Άρη επίμονα και σοβαρά. Ο Άρης διστάζει. Τραβάει ακόμα μία από το τσιγάρο του και ύστερα το ρίχνει στο δάπεδο και το πατάει. Ο Εκατόνταρχος ανοίγει την μικρή πόρτα, αφήνοντας τον Άρη να περάσει πρώτος.

σκηνή 18η: ημέρα, εσωτερικό (Βουλή των Ελλήνων /διάδρομος)

Μπροστά ο Άρης, ο Εκατόνταρχος μετά και στο τέλος η Ιφιγένεια βαδίζουν σε ένα μακρύ ημιφωτισμένο διάδρομο. Ακούγονται τα τακούνια της Ιφιγένειας και από το βάθος του διαδρόμου ο ήχος μιας ανοιχτής τηλεόρασης που δυναμώνει, όσο οι τρεις τους προχωράνε. Από την τηλεόραση ακούγονται τηλεοπτικές διαφημίσεις. Φτάνουν μπροστά σε μια μισάνοιχτη πόρτα στο τέλος του διαδρόμου, όπου ο ένστολος, που στέκεται μπροστά της, παραμερίζει για να αφήσει τον Εκατόνταρχο να την χτυπήσει ελαφρά. Από τη μισάνοιχτη πόρτα βγαίνει ένα γατί που κοιτάζει τους επισκέπτες και νιαουρίζει.

σκηνή 19η: ημέρα, εσωτερικό (δωμάτιο Πρωθυπουργού)

Ο Εκατόνταρχος σπρώχνει την πόρτα και μπαίνει μέσα. Ο Άρης στέκεται στην είσοδο, ενώ η Έψιλον φαίνεται να έχει εξαφανιστεί. Ο χώρος, αν και εξαιρετικά πολυτελής, μοιάζει με ένα γιγαντιαίο φοιτητικό δωμάτιο σε πλήρη αταξία. Ρούχα, περιοδικά και κουτιά από πίτσες βρίσκονται πεταγμένα σε διάφορα σημεία. Καμιά δεκαριά γατιά περιφέρονται εδώ και εκεί. Μια τεράστια οθόνη τηλεόρασης προβάλλει διαφημίσεις. Απέναντι της βρίσκεται μια γιγαντιαία δερμάτινη πολυθρόνα με την πλάτη της γυρισμένη προς την είσοδο του δωματίου. Ο Εκατόνταρχος προχωράει προς την πολυθρόνα δειλά και ύστερα γυρίζει προς τον Άρη και του χαμογελάει αμήχανα. Ένα γατί τριβεται στο πόδι του Άρη και αυτός το κλωτσάει. Το γατί νιαουρίζει δυνατά εκνευρισμένο. Τότε παύει ξαφνικά ο ήχος της τηλεόρασης η πολυθρόνα περιστρέφεται και εμφανίζεται καθισμένος σε αυτήν ο πρωθυπουργός.

Πορφυρογέννητος
Τι έγινε; Ήρθε, επιτέλους, η παραγγελία μου;

Εκατόνταρχος
Κύριε Πρόεδρε, σας παρουσιάζω τον πλωτάρχη Καρυωτάκη.

Ο Πρωθυπουργός κοιτάζει για λίγο τους δύο επισκέπτες του σαστισμένος, σα να προσπαθεί να θυμηθεί κάτι. Φοράει μια αθλητική φόρμα και άσπρες αθλητικές κάλτσες χωρίς παπούτσια.

Πορφυρογέννητος
Μα φυσικά και γνωρίζω τον κύριο πλωτάρχη, Ειδικέ!

Ο Πρωθυπουργός σηκώνεται και τεντώνει το χέρι προς τον Άρη, ο οποίος ανταποδίδει διστακτικά τη χειραψία.

Πορφυρογέννητος
Περάστε, παρακαλώ! Καθίστε!

Τα περισσότερα καθίσματα τριγύρω είναι σκεπασμένα από ρούχα και περιοδικά. Ο Πρόεδρος με βιαστικές κινήσεις τα ξεφορτώνεται πετώντας εδώ κι εκεί και υποδεικνύει στους δύο άντρες που να καθίσουν.

Πορφυρογέννητος
Χίλια συγγνώμη για την ακαταστασία, κύριοι. Όλο λέω να βάλω λίγη τάξη εδώ μέσα και κάτι τυχαίνει κάθε φορά και όλο το αναβάλλω.

Ο Άρης κοιτάζει αφηρημένος τη βουβή τηλεόραση που συνεχίζει να προβάλλει διαφημίσεις. Ο Πορφυρογέννητος πλησιάζει τη συσκευή, πατάει ένα κουμπί και την κλείνει. Ο Ειδικός κοιτάζει αυστηρά τον Άρη και του υποδεικνύει με μια νοητή υπόκλιση και ένα ψεύτικο χαμόγελο να είναι πιο ευγενικός και τυπικός. Ο Πορφυρογέννητος επιστρέφει και κάθεται στην πολυθρόνα του.

Πορφυρογέννητος
Λοιπόν, Ειδικέ, σε ακούμε. Τι καλό νέο μας φέρνεις;

Εκατόνταρχος
Το καλό νέο το έχετε μπροστά σας, κύριε πρόεδρε. Ο πλωτάρχης, αντιλαμβανόμενος την κρισιμότητα της κατάστασης, αψήφησε τη δεινή κατάσταση της υγείας του και μολονότι ευρισκόμενος σε αναρρωτική άδεια, δέχτηκε να παραβρεθεί στη σημερινή μας συζήτηση, προκειμένου να πληροφορηθεί σχετικά με την πρωτοβουλία που προτίθεστε να αναλάβετε.

Πορφυρογέννητος
Γι' αυτό δεν πρόκειται να καταστραφεί ποτέ αυτή η χώρα. Όσο υπάρχουν άνδρες σαν κι εσάς κύριε Καρυωτάκη, μπορούμε να ελπίζουμε

Άρης
Επιτρέψτε μου, κύριε Πρόεδρε, αλλά ο κύριος Ειδικός δε με έχει ακόμα πληροφορήσει σχετικά με το θέμα της συζήτησής μας. Ο λόγος για τον οποίον ήρθα σήμερα εδώ...

Πορφυρογέννητος
Ο λόγος για τον οποίον βρίσκεσαι σήμερα εδώ, είναι διότι ζήτησα να σε πληροφορήσω εγώ ο ίδιος, προσωπικά, για το αντικείμενο της αποστολής σου.

Άρης
Της αποστολής μου;

Πορφυρογέννητος
Φυσικά, δεν είσαι υποχρεωμένος να την αποδεχτείς. Ωστόσο, όπως πολύ καλύτερα γνωρίζεις, η Δημοκρατία μας βρίσκεται στα πρόθυρα ενός εμφυλίου πολέμου.

Άρης
Επιτρέψτε μου, κύριε πρόεδρε, και με κάθε σεβασμό, αλλά δεν έχετε ιδέα τι είναι ένας εμφύλιος πόλεμος.

Το δωμάτιο ξαφνικά βυθίζεται στη σιωπή. Ο Πορφυρογέννητος ακουμπά την πλάτη του στην πολυθρόνα και φαίνεται μάλλον σκεπτικός παρά προσβεβλημένος. Ο Εκατόνταρχος κοιτάζει οργισμένος τον Άρη.

Εκατόνταρχος

Πρόσεχε τα λόγια σου, Άρη. Δε μιλάς με τα φιλαράκια σου από τα μπαρ.

Πορφυρογέννητος

Όχι, όχι, Εκατόνταρχε. Ο πλωτάρχης έχει δίκιο. Πρέπει να είμαστε περισσότερο προσεκτικοί στις εκφράσεις μας. Άλλωστε, μιλώντας για εμφύλιο, δε μπορώ να λησμονήσω την εμπειρία και το ρόλο του καλύτερού μας χρονοναύτη στα Δεκεμβριανά. Η αποστολή, όμως, που θέλουμε τώρα να σου αναθέσουμε είναι πολύ διαφορετική.

Άρης

Ο κύριος Ειδικός την χαρακτήρισε ευχάριστη.

Πορφυρογέννητος

Αυτό, είναι κάτι σχετικό. Δεν ξέρω τι είναι αυτό που προσωπικά εσένα σε ευχαριστεί. Για παράδειγμα, αυτή η συνάντηση, τώρα, πόσο ευχάριστη σου είναι.

Άρης

Τι εννοείτε;

Πορφυρογέννητος

Δε χρειάζεται να απαντήσεις. Άλλωστε, και εγώ δεν ξέρω τι θα με ευχαριστούσε περισσότερο αυτή τη στιγμή, μια προσβολή ή ένα ψέμα. Ωστόσο, αυτό που θέλω να σου ζητήσω είναι μια δεύτερη συνάντηση μαζί μου, κάτω από πολύ διαφορετικές, όμως, συνθήκες.

Άρης

Δηλαδή, που;

Πορφυρογέννητος

Δηλαδή, τότε, θα ρωτούσε ένας καλός χρονοναύτης.

Άρης

Αν κατάλαβα καλά, μου ζητάτε...

Πορφυρογέννητος

Σου ζητάω να γυρίσεις πίσω, μόλις στο 1996, προκειμένου να βρεις τον προ δεκαπενταετίας εαυτό μου και να του τα πεις ένα χεράκι.

Άρης

Δεν καταλαβαίνω.

Πορφυρογέννητος

Πριν από δεκαπέντε χρόνια η Δημοκρατία μας έλαβε μία πολύ λανθασμένη απόφαση, η οποία αποδείχτηκε μοιραία για την μετέπειτα εξέλιξη του τόπου μας. Η κατάσταση στην οποία βρισκόμαστε σήμερα, σε μεγάλο βαθμό, οφείλετε σε εκείνη την απόφαση. Το ξέρεις πολύ καλύτερα από εμένα, οι ιστορικές επεμβάσεις είναι αποστολές δύσκολες και άκρως επικίνδυνες. Η Ειδική Γραμματεία Χρόνου ήδη μετράει αρκετούς νεκρούς πράκτορες, που έπεσαν στο καθήκον προσπαθώντας να φέρουν σε πέρας την αποστολή που τους είχε ανατεθεί. Για την ακρίβεια, όπως με πληροφόρησε ο Ειδικός, εσύ είσαι ο μόνος αυτή τη στιγμή ενεργός πράκτορας πεδίου που μας έχει μείνει.

Άρης

Θέλετε να πείτε, ο μόνος ζωντανός πράκτορας πεδίου.

Πορφυρογέννητος

Έστω. Βλέπω πως σου αρέσει πολύ να διορθώνεις τους ανωτέρους σου. Άρα δε θα έχεις, φαντάζομαι, και ιδιαίτερο ψυχολογικό πρόβλημα να αναλάβεις να κάνεις άλλη μια τέτοια διόρθωση.

Άρης

Κύριε Πρόεδρε, το ότι βρίσκομαι ακόμα εν ζωή, όπως θα σας έχει πληροφορήσει ο Επίτροπος, είναι ένα στατιστικό λάθος. Υπάρχουν άνθρωποι, σε τρεις τουλάχιστον δεκαετίες του προηγούμενου αιώνα, που θα ήθελαν πολύ να με δουν νεκρό. Και την τελευταία φορά το κεφάλι λίγο έλειψε από το να αποτελέσει μέρος της διακόσμησης κάποιας επαρχιακής πλατείας. Εξάλλου, στην κατάσταση που βρίσκομαι τώρα...

Πορφυρογέννητος

Δε βλέπω σε τι μπορεί να σε εμποδίσει η κατάσταση σου από το να κάνεις ένα μικρό ταξιδάκι, να ζητήσεις μια ολιγόλεπτη ακρόαση και να κουβεντιάσετε σαν πολιτισμένοι άνθρωποι με τον παλιό μου εαυτό.

Άρης

Αντιλαμβάνεστε, πιστεύω, ότι το πιθανότερο είναι ο παλιός σας εαυτός να με αντιμετωπίσει σαν τρελό και να διατάξει, στην καλύτερη, να με πετάξουν έξω με τις κλωτσιές. Το 1996 όχι μόνο δεν είχε ανακαλυφθεί η δυνατότητα διαχρονικής μετάβασης, αλλά ούτε καν σχεδιασμός για κάτι τέτοιο δεν υπήρχε.

Πορφυρογέννητος

Μην ανησυχείς! Η ιστορίες επιστημονικής φαντασίας πάντοτε με γοήτευαν. Να είσαι σίγουρος πως θα σε ακούσω με ενδιαφέρον. Λοιπόν, τα υπόλοιπα θα σου τα εξηγήσει ο προϊστάμενος σου. Μου επιτρέπετε, τώρα, κύριοι!

Ο Πρωθυπουργός σηκώνεται όρθιος και άλλοι δύο τον μιμούνται αμέσως. Ο Πρωθυπουργός τους χαιρετάει με χειραψία, πρώτα τον Άρη και μετά τον Εκατόνταρχο.

Πορφυρογέννητος

Θα περιμένω ενημέρωση για την προετοιμασία της αποστολής. Και, Άρη, αν το θυμηθείς, σε παρακαλώ, πες σε αυτόν τον παλιό μου εαυτό να ξυρίσει το μουστάκι του! Δεν αντέχω να με βλέπω στις φωτογραφίες εκείνης της εποχής.

Ο Πορφυρογέννητος ανοίγει ξανά την τηλεόραση, παίρνει στην αγκαλιά του μία από τις γάτες και κάθεται ξανά στην πολυθρόνα, ενώ ο Άρης και ο Εκατόνταρχος αποχωρούν από το γραφείο του.

σκηνή 20η, ημέρα, εσωτερικό (Βουλή των Ελλήνων /διάδρομος)

Ο Άρης και ο Εκατόνταρχος βαδίζουν στον ημιφωτισμένο μακρύ διάδρομο, ενώ από το βάθος πίσω τους ακούγεται ο ήχος της τηλεόρασης. Στα μισά του διαδρόμου, ο Άρης σταματάει και αρπάζοντας τον Εκατόνταρχο από το σακάκι, τον σπρώχνει προς τον τοίχο.

Άρης

Λέγε τώρα! Τι είναι όλα αυτά;

Εκατόνταρχος

Ήρεμα, πράκτορα! Παρεκτρέπεσαι.

Άρης

Δε με έχεις δει να παρεκτρέπομαι. Εξήγησέ μου, τι γίνεται εδώ πέρα!

Εκατόνταρχος

Νομίζω ότι ο πρόεδρος της κυβέρνησεως σου τα εξήγησε όλα λεπτομερώς. Τι άλλο θέλεις να μάθεις;

Άρης

Όχι σε εμένα αυτά! Αν θέλατε να με ξεφορτωθείτε, ας με αφήνατε στο '44! Το ξέρεις καλά πως εννιά στις δέκα αποστολές επέμβασης έχουν μοιραία κατάληξη. Πόσο μάλλον μια αποστολή που προϋποθέτει και αποκάλυψη!

Εκατόνταρχος

Γι' αυτό και επιλέξαμε τον καλύτερο και πιο έμπειρο χρονοναύτη. Διαφορετικά θα στέλναμε έναν εκπαιδευόμενο ή έναν πράκτορα καταγραφής.

Άρης

Γιατί δε πας εσύ, Εκατόνταρχε. Απ' ότι θυμάμαι έχεις αρκετές εκκρεμότητες αφήσει στη δεκαετία του ενενήντα.

Εκατόνταρχος

Η παρουσία μου στο παρόν είναι επιβεβλημένη από το πρωτόκολλο. Κάποιος, άλλωστε, πρέπει να υποδεχτεί τις αλλαγές που θα επιφέρει η αποστολή σου.

Άρης
Και να υποδεχτεί και τη σωρό μου.

Εκατόνταρχος
Μη λες βλακείες! Οι νεκροί δεν ταξιθεύουν στο χρόνο.

Ο Άρης αφήνει τον Εκατόνταρχο και συνεχίζει να περπατάει στο διάδρομο. Ο Εκατόνταρχος δεν τον ακολουθεί, αλλά στέκεται και τον κοιτάζει να απομακρύνεται.

Εκατόνταρχος
Είχες μια δύσκολη μέρα, Άρη. Πήγαινε ξεκουράσου, σκέψου την πρότασή μας και, όποτε αποφασίσεις, ξέρεις που θα με βρεις.

σκηνή 21η, ημέρα, εσωτερικό (Βουλή των Ελλήνων/διάδρομος)

Από το παράθυρο η Ιφιγένεια κοιτάζει τον Άρη να περπατάει στον περίβολο του κοινοβουλίου, να περνάει από την πύλη του και να βγαίνει έξω στο δρόμο.

σκηνή 22η, ημέρα, εξωτερικό (στο δρόμο)

Ο Άρης βγαίνει από ένα ταξί. Το ταξί φεύγει και ο Άρης στέκεται κοιτάζοντας ψηλά προς το μπαλκόνι μιας πολυκατοικίας από όπου ακούγεται δυνατή ροκ μουσική. Ο Άρης κινείται προς την είσοδο της πολυκατοικίας και μπαίνει μέσα.

σκηνή 23η, ημέρα, εσωτερικό (διαμέρισμα Άρη)

Ο Άρης ανοίγει την πόρτα. Μέσα στο σχεδόν άδειο από έπιπλα διαμέρισμα ο Σωτήρης πηγαиноέρχεται νευρικός, κρατώντας ακόμα στα χέρια του τον τηλεβόα. Σε μια γωνιά του δωματίου βρίσκεται αραγμένο ένα γερασμένο σκυλί. Το σκυλί, για μια στιγμή, σηκώνει το κεφάλι του, κοιτάζει προς την πόρτα και αμέσως μετά επιστρέφει στη αρχική του θέση. Ο Άρης πλησιάζει το στερεοφωνικό που βρίσκεται στο πάτωμα, σκύβει από πάνω του και το κλείνει. Ο Σωτήρης γυρίζει απότομα και τον κοιτάζει.

Σωτήρης
Κάτι πρέπει να κάνουμε!

Άρης
Αν θέλεις να κάνεις κάτι, ξεκίνα με το ψάχνεις για σπίτι!

Σωτήρης
Δεν εννοώ αυτό! Ε... τι θες να πεις; Με διώχνεις;

Άρης
Ναι.

Ο Άρης πηγαίνει πάνω από το σκυλί, σκύβει και το χαϊδεύει. Το σκυλί, χωρίς να κουνηθεί από τη θέση του, κουνάει την ουρά του και γλύφει το χέρι του Άρη.

Σωτήρης
Γιατί;

Άρης
Γιατί είμαι κακός. Τον τάισες τον Κρόνο;

Σωτήρης
Τον τάισα τον κωλόγερο. Όλη τη νύχτα χτες κλαψούριζε. Δε βλέπει, δεν ακούει... Άλλοι θα του είχαν κάνει ήδη ευθανασία

Άρης
Άλλη μια φορά να το πεις αυτό και θα κάνω σε εσένα ευθανασία.

Ο Άρης αφήνει το σκυλί και σηκώνεται. Το σκυλί αρχίζει να κλαίει σιγανά. Ο Άρης πηγαίνει σε κάποιο διπλανό δωμάτιο.

Σωτήρης

Έλα ρε! Άσε με να μείνω λίγο ακόμα, μέχρι να φτιάξουν κάπως τα πράγματα και ύστερα την κάνω. Λες εγώ να μη θέλω; Και έπειτα, τι σε πειράζω; Αφού εσύ λείπεις συνέχεια.

Ο Άρης επιστρέφει κρατώντας ένα κουτάκι μπύρα. Το ανοίγει και αρχίζει να πίνει.

Άρης

Και πως ακριβώς βλέπεις να φτιάχνουν τα πράγματα;

Σωτήρης

Αυτό σου λέω, πρέπει να κάνουμε κάτι! Να ξεσηκωθούμε! Να κατεβούμε όλοι μαζί στο Σύνταγμα, [(μιλώντας μέσα από τον τηλεβόα:) να μας δουν και να τρομάξουν!] Τι; Τι με κοιτάς έτσι;

Άρης

Τίποτα.

Σωτήρης

Αλλά τι στα λέω εσένα; Εσύ για αυτούς δε δουλεύεις;

Άρης

Εγώ τουλάχιστον δουλεύω.

Σωτήρης

Κι εγώ δουλεύω. Ετοιμάζω την επανάσταση. Τι με κοιτάς έτσι, ρε μαλάκα;

Άρης

Που ήσουν σήμερα το πρωί;

Σωτήρης

Το πρωί; Ε... το πρωί ήμουν... Που ήμουν το πρωί; Είχα πάει... Κάπου είχα πάει και ύστερα... πήρα ένα ταξί και γύρισα σπίτι. Που είχα πάει το πρωί; Όχι, ρε πούστη μου! Το έκαναν πάλι, ε; Το έκαναν πάλι τα καθίκια!

Ο Άρης στραγγίζει το κουτάκι της μπύρας. Ο Σωτήρης προχωράει προς τον τοίχο οργισμένος και τον κοπανάει δυο φορές με το κεφάλι του. Δίπλα του ακριβώς υπάρχει ένας πίνακας ανακοινώσεων με καρφίτσωμένους λογαριασμούς και διάφορες σημειώσεις. Με το δεύτερο χτύπημα πέφτει στο πάτωμα μία φωτογραφία, που ήταν κρυμμένη πίσω από τα χαρτιά. Στη φωτογραφία, που μοιάζει να έχει τραβηχτεί πριν από αρκετά χρόνια, σε κάποια εκδρομή, ποζάρουν χαμογελαστοί και πολύ νεότεροι ο Άρης, ο Σωτήρης και η Ιφιγένεια. Ο Άρης σκύβει και την μαζεύει. Την κοιτάζει. Κάνει να την ξαναβάλει πάλι στη θέση της, αλλά σταματάει και την ξανακοιτάζει. Ο Σωτήρης φεύγει από το δωμάτιο, τρίβοντας το κεφάλι του.

Σωτήρης (off)

Έχεις φάει; Να βάλω; Έχω φτιάξει μακαρόνια;

Ο Άρης εξακολουθεί να κοιτάζει τη φωτογραφία.

Άρης

Όχι. Θα πάω μια βόλτα πρώτα.

σκηνή 24η, ημέρα, εσωτερικό (Ειδική Γραμματεία Εσωτερικών/εργαστήριο χρονομηχανικής)

Ο Ειδικός Γραμματέας Λάμπρος Εκατόνταρχος και η Πλοηγός Ιφιγένεια φορούν λευκές ποδιές και παρακολουθούν έναν πολύ αδύνατο ασπρομάλλη άνδρα που τους μιλάει - είναι ο καθηγητής Πάσχος, πρωτοπόρος επιστήμονας της χρονομηχανικής. Ο καθηγητής κρατάει και με τα δυο του χέρια μια συσκευή που μοιάζει με κράνος μοτοσικλετιστή και από τη οποία κρέμονται διάφορα καλώδια. Η αίθουσα είναι γεμάτη από ηλεκτρονικούς υπολογιστές, οθόνες και άλλα μηχανήματα, μπροστά από τα οποία βρίσκονται άλλοι νεότεροι άντρες και γυναίκες με λευκές ποδιές. Πάνω

στις ποδιές τους, όπως επίσης και πάνω στο κράνος υπάρχει χαραγμένο ένα σύμβολο που αποτελείται από δύο κόκκαλα τοποθετημένα χιαστί.

Καθηγητής

Η αιφνίδια επιστροφή του πλωτάρχη Άρη, προκάλεσε βλάβη στο σύστημα τροφοδοσίας. Αυτό πολύ πρακτικά σημαίνει ότι προς το παρόν είναι τεχνικώς αδύνατο να υποστηρίξουμε την ταυτόχρονη αποστολή δεύτερου χρονοναύτη.

Ιφιγένεια

Πότε πιστεύετε ότι μπορεί να αποκατασταθεί η βλάβη;

Καθηγητής

Άγνωστο. Πάντως όχι νωρίτερα από τέσσερις βδομάδες.

Ιφιγένεια (προς τον Εκατόνταρχο)

Περίπου όσο θα χρειαστεί και ο ήρωάς μας για να αναρρώσει τελείως.

Καθηγητής

Και πάντως, για όσο διάστημα το σύστημα υπολειτουργεί, δε θα συνιστούσα να πραγματοποιηθεί οποιαδήποτε χρήση, ακόμα και για μια απλή αποστολή παρατήρησης.

Εκατόνταρχος

Φοβάμαι ότι δε μπορούμε να περιμένουμε τόσο πολύ.

Ιφιγένεια

Η κατασκευή της Κρόνος 2 σε τι στάδιο βρίσκεται, κύριε καθηγητά;

Καθηγητής

Η εξελιγμένη μορφή της Κρόνος 1 είναι σε πολύ πειραματικό στάδιο ακόμα και οι μόνες δοκιμές που έχουν γίνει, πραγματοποιήθηκαν αποκλειστικά σε πειραματόζωα, τα οποία δεν έχουμε την παραμικρή ιδέα που βρίσκονται τώρα.

Ιφιγένεια (προς τον Εκατόνταρχο)

Προφανώς είναι οι αρουραίοι που συνάντησε ο Άρης στο χωροχρονικό διάκενο επιστρέφοντας από το '49.

Εκατόνταρχος

Τι πιθανότητες νέας εμπλοκής υπάρχουν σε περίπτωση άμεσης αποστολής;

Καθηγητής

Γνωρίζετε καλά πως δε μου αρέσει να μιλάω με ποσοστά. Σε κάθε περίπτωση, προσωπικά, δεν αναλαμβάνω την ευθύνη μιας τέτοιας αποστολής.

Εκατόνταρχος

Η ανάληψη ευθυνών δεν είναι δουλειά της επιστήμης. Πλοηγέ, ας αφήσουμε τον κύριο Πάσχο και τους συνεργάτες του να δουλέψουν με την ησυχία τους.

Ο Εκατόνταρχος και η Ιφιγένεια κινούνται προς την έξοδο του εργαστηρίου, ενώ ο Καθηγητής τους κοιτάζει αποδοκιμαστικά πίσω από την πλάτη τους.

σκηνή 25η, ημέρα, εσωτερικό (Ειδική Γραμματεία Εσωτερικών/διάδρομος)

Ο Εκατόνταρχος προχωράει μπροστά κοιτάζοντας κάτι έγγραφα που κρατάει στα χέρια του. Η Ιφιγένεια, καθώς βαδίζει δυο-τρία μέτρα πιο πίσω, ξεκουμπώνει τη λευκή ποδιά της.

Ιφιγένεια

Τι σε κάνει να πιστεύεις ότι μετά από όλα αυτά, εκείνος θα δεχτεί;

Εκατόνταρχος

Μμ...;

Ιφιγένεια
Λες να μη το έχει καταλάβει ότι τον στέλνεις σε αποστολή αυτοκτονίας;

Εκατόνταρχος
Αν λάβω υπόψιν τις τάσεις του, κάτι τέτοιο θα πρέπει να τον ευχαριστεί.

Ιφιγένεια
Άσε με να πάω εγώ στη θέση του!

Ο Εκατόνταρχος γυρίζει απότομα και την κοιτάζει έκπληκτος. Η Ιφιγένεια βγάζει την ποδιά της.

Εκατόνταρχος
Θα αστείευσαι, βέβαια!

Ιφιγένεια
Γιατί; Έχω λάβει την ίδια ακριβώς εκπαίδευση με εσάς και έχω ήδη συμμετάσχει σε διαχρονικό ταξίδι.

Ο Εκατόνταρχος της χαμογελάει, γυρίζει ξανά την πλάτη του και συνεχίζει να περπατάει στο διάδρομο.

Εκατόνταρχος
Αν εννοείς την ρομαντική μας εκδρομή στη Βιέννη του Μεσοπολέμου, δε θα έλεγα πως είναι ο ορισμός της επικίνδυνης αποστολής.

Ιφιγένεια
Είσαι πολύ μαλάκας!

Εκατόνταρχος
Πρόσεχε πως μιλάς στους ανωτέρους σου, πλοηγέ!

Η Ίφιγένεια και ο Εκατόνταρχος φτάνουν μπροστά στην ανοιχτή πόρτα ενός ασανσέρ. Δίπλα στην πόρτα στέκεται ακίνητος ένας ένστολος. Ο Εκατόνταρχος κοντοστέκεται κοιτάζοντας την Ιφιγένεια.

Εκατόνταρχος
Μετά από εσάς, δεσποινίς!

Η Ιφιγένεια πετάει την ποδιά της στον φρουρό ξαφνιάζοντάς τον και μπαίνει μέσα στο ασανσέρ. Ο Εκατόνταρχος την ακολουθεί χαμογελαστός.

σκηνή 26η, ημέρα, εσωτερικό (Ειδική Γραμματεία Εσωτερικών/ανελκυστήρας)

Ο Εκατόνταρχος πατάει ένα κουμπί και στη συνέχεια, αφού η πόρτα κλείσει και ξεκινήσει το ασανσέρ, ρίχνεται πάνω στην Ιφιγένεια και την κολλάει στον τοίχο.

Εκατόνταρχος
Την επόμενη φορά που θα μου μιλήσεις έτσι μπροστά σε άλλους, θα σε στείλω στην εποχή των σπηλαίων! Και ξέρεις τι χαρά θα κάνουν οι Νεάντερταλ, μόλις σε δούνε...

Ιφιγένεια
Άσε με!

Εκατόνταρχος
Κατάλαβες;

Ιφιγένεια
Το να σε βρίζω μπροστά στους άλλους σε πειράζει, αλλά όταν είμαστε μόνοι μας σε φτιάχνει, μαλάκα!

Ο Εκατόνταρχος κατεβάζει το χέρι του και το βάζει ανάμεσα στα πόδια της Ιφιγένεια, ενώ την φιλάει στο λαιμό με πάθος. Η Ιφιγένεια αντιστέκεται και τον σπρώχνει.

Ιφιγένεια
Άσε με!

Ο Εκατόνταρχος επιμένει, ώσπου η Ιφιγένεια καταφέρνει να τον κλωτσήσει. Ο Εκατόνταρχος τραβιέται διπλωμένος και το χέρι του ανάμεσα στα πόδια του. Με το άλλο χέρι ακουμπάει στον τοίχο του ασανσέρ. Στο πρόσωπό του υπάρχει μια έκφραση άγριας χαράς.

Εκατόνταρχος
Ξέρεις γιατί θα δεχτεί τελικά ο δικός σου; Ε;
Η Ιφιγένεια φτιάχνει τα ρούχα της και τον κοιτάζει απαξιωτικά.

Εκατόνταρχος
Θα σου πω εγώ, αν και νομίζω πως ήδη το φαντάζεσαι. Μια αποστολή στο 1996 για τον Άρη θα είναι η πρώτη αποστολή χρονοναύτη σε έτος όπου έχει ήδη ζήσει. Πράγμα που σημαίνει ότι θα είναι ο πρώτος που θα έχει τη δυνατότητα να συναντήσει τον ίδιο του τον παλαιό εαυτό.

Ιφιγένεια
Αυτό απαγορεύεται ρητά από το πρωτόκολλο.

Εκατόνταρχος
Και το πρωτόκολλο ποιος το έφτιαξε;

Ιφιγένεια
Είσαι μεγάλο κάθαρμα!

Εκατόνταρχος
Είμαι επαγγελματίας. Ο μόνος επαγγελματίας σε μια χώρα ερασιτεχνών.

Ιφιγένεια
Και ο Άρης; Ξέρεις τι επιπλοκές μπορεί να προκαλέσει μια επαφή τέτοιου τύπου;

Εκατόνταρχος
Ο Άρης είναι ένας κατεστραμμένος. Ήρωας μεν, αλλά κατεστραμμένος. Και τώρα πες μου ποιος κατεστραμμένος δε θα έμπαινε στον πειρασμό να αλλάξει τη ζωή του διορθώνοντας τα λάθη του παρελθόντος του; Οι μισοί άνθρωποι θέλουν να γυρίσουν στο παρελθόν για να το αλλάξουν και οι άλλοι μισοί για να το ξαναζήσουν. Γι' αυτό και η Μηχανή αποτελεί μονοπώλιο της κρατικής εξουσίας και επτασφράγιστο μυστικό.

Το ασανσέρ σταματάει, η πόρτα του ανοίγει και απ' έξω εμφανίζεται ο Άρης.

Άρης
Διακόπτω κάτι;

Ο Εκατόνταρχος δίνει τα χαρτιά που κρατάει στα χέρια του στην Ιφιγένεια, η οποία τον κοιτάζει οργισμένη.

Εκατόνταρχος
Παρακαλώ, πλοηγέ, δώσε τα έγγραφα αυτά στον τέταρτο και φρόντισε να μη μας διακόψει κανείς.

Ο Εκατόνταρχος βγαίνει από το ασανσέρ και η πόρτα του κλείνει ξανά. Για μια στιγμή Άρης και Ιφιγένεια ανταλλάσσουν ένα βιαστικό βλέμμα.

σκηνή 27η, νύχτα, εξωτερικό (Ειδική Γραμματεία Εσωτερικών/βεράντα)

Ο Άρης καπνίζει. Έχει μόλις πέσει η νύχτα και η πανοραμική θέα από τη βεράντα είναι εντυπωσιακή. Αν και βρίσκεται πολλούς ορόφους πάνω από τη γη, ο ήχος της πόλης ακούγεται αρκετά καθαρά: ασυνάρτητες φωνές, κορναρίσματα, χορευτική μουσική από κάποιο γειτονικό μπαρ. Από πιο μακριά ακούγονται πρώτα πυροβολισμοί και ύστερα σειρήνες περιπολικών και ασθενοφόρων. Ο Άρης πετάει το τσιγάρο του στο κενό. Ο Εκατόνταρχος βγαίνει στο μπαλκόνι κρατώντας δυο ψηλά ποτήρια με μπύρα. Δίνει το ένα στον Άρη. Κάνει να τσουγκρίσει τα ποτήρια, αλλά ο Άρης τον αποφεύγει και αρχίζει να πίνει από το δικό του.

Εκατόνταρχος
Στην υγεία σου!

Άρης
Εις υγείαν του ελληνικού λαού!

Εκατόνταρχος
Δε τα παρατάς ποτέ, ε;

Άρης
Γι' αυτό δε σου αρέσω;

Εκατόνταρχος
Ναι... Και γι' αυτό. Λοιπόν, το αποφάσισες;

Άρης
Εσύ, γιατί λες να ήρθα. Για τη μύρα;

Εκατόνταρχος
Γιατί όχι; Άλλωστε, το μαγαζί εδώ δεν κλείνει ποτέ.

Άρης
Εκατόνταρχε, κόψε τις μαλακίες! Είπαμε, δεν είμαστε φίλοι. Κάποτε ίσως υπήρξαμε, αν και ακόμα γι' αυτό δεν είμαι και τόσο σίγουρος πια.

Εκατόνταρχος
Τα χρόνια της σχολής, ε; Ωραίες εποχές!

Άρης
Ναι, θυμάσαι τι ωραία που ήταν στην πρώτη σου εκπαιδευτική αποστολή; Που σε έστειλαν μόλις μια μέρα πριν και εσύ γύρισες πίσω με βρεγμένα τα παντελόνια;

Εκατόνταρχος
Τώρα, όμως, τις αποστολές τις κανονίζω εγώ.

Άρης
Αλήθεια, πως το εξηγείς αυτό;

Εκατόνταρχος
Ποιο;

Άρης
Να, έχουμε τα ίδια ακριβώς χρόνια στην υπηρεσία, τον ίδιο βαθμό, παρόμοια εμπειρία -αν και μάλλον δε συγκρίνονται οι βαλκανικοί με το ευρωπαϊκό του '87- και παρ' όλα αυτά, εσύ είσαι ο προϊστάμενος και εγώ ακόμα κάνω τη βρώμικη δουλειά.

Εκατόνταρχος
Δεν ξέρω. Ίσως φταίνει οι κακές παρέες σου.

Άρης
Ο Σωτήρης; Εσύ μου είπες να τον φιλοξενήσω για να μπορώ να τον ελέγχω καλύτερα.

Εκατόνταρχος
Και εσύ του είπες για το μηχανισμό Λήθης.

Άρης
Και που του το είπα, τι έγινε; Μήπως το θυμάται; Αύριο πάλι στο δρόμο θα είναι.

Εκατόνταρχος
Το ξέρεις ότι κυκλοφορούν μηχανισμοί Λήθης στη Νύχτα;

Άρης
Κάτι ξέρω, αλλά γι' αυτό καλύτερα να ρωτήσεις τα συνεταιρικά σου, που για μια μικροεξημέρευση είναι ικανοί και τα σχέδια της Μηχανής να σπρώξουν στον υπόκοσμο.

Εκατόνταρχος
Αυτό αποκλείεται και το ξέρεις. Όσοι γνωρίζουν για τον Κρόνο και δουλεύουν για αυτόν βρίσκονται ή έντεκα ορόφους κάτω από τη γη ή σε αυτήν την βεράντα.

Άρης
Και οι χρονοναύτες;

Εκατόνταρχος
Οι χρονοναύτες είναι βλάκες –με συγχωρείς, οι παρόντες εξαιρούνται- αλλά οι άνθρωποι αυτοί είναι σαν τους ηθοποιούς: ξυπνούν, φοράν το κουστουμάκι τους, παίζουν το ρόλο τους, το ξαναβγάζουν και πέφτουν πάλι για ύπνο. Νομίζουν ότι τα ξέρουν όλα, αλλά δεν γνωρίζουν τίποτα περισσότερο από τα λόγια που τους έχουσε δώσει για να μάθουν απ' έξω.

Άρης
Και αυτά όχι πάντα.

Εκατόνταρχος
Ακριβώς! Και τότε αυτοσχεδιάζουν. Κάτι ξέρεις από αυτά, ε;

Άρης
Και αν κάποιος αποφασίσει κάποια στιγμή να μιλήσει...

Εκατόνταρχος
Θα τον πάρουν για τρελό. Ποιος λογικός άνθρωπος θα πίστευε ένα τέτοιο παραμύθι;

Άρης
Ο Πρόεδρος το πίστεψε.

Ο Άρης προσπαθεί να βγάλει τα τσιγάρα του, ενώ ήδη κρατάει με το γερό του χέρι το ποτήρι της μπύρας. Ο Εκατόνταρχος τον βοηθάει, βγάζοντας το πακέτο του από την τσέπη του πουκαμίσου του. Στη συνέχεια του βάζει ένα τσιγάρο στο στόμα και του το ανάβει.

Εκατόνταρχος
Ο Πρόεδρος δεν είναι άνθρωπος. Πόσο μάλλον λογικός άνθρωπος...

Άρης
Και υποτίθεται αυτόν τον μη λογικό μη άνθρωπο θα πρέπει εγώ να πείσω;

Εκατόνταρχος
Ξέρεις καλά ότι αν δεν καταφέρεις να τον πείσεις, υπάρχει πάντα και άλλος τρόπος.

Άρης
Τι εννοείς;

Εκατόνταρχος
Ξέρεις τι εννοώ. Γιατί νομίζεις ότι επέμενα να αναλάβεις εσύ την αποστολή;

Άρης
Θα αστείεύεσαι, έτσι;

Εκατόνταρχος

Καθόλου. Έχεις ήδη διαπράξει δολοφονίες σε τρεις διαφορετικές αιώνες.

Άρης

Ότι έκανα το έκανα κατόπιν υποδείξεων της υπηρεσίας. Δικές σου εντολές εκτελούσα. Και στην περίπτωση της Κύπρου ήταν αυτοάμυνα.

Εκατόνταρχος

Έστω.

Άρης

Τι εξουσιοδότηση υπάρχει για να κάνω κάτι τέτοιο;

Εκατόνταρχος

Η υψηλότερη δυνατή.

Άρης

Από τον ίδιο τον Πρόεδρο;

Εκατόνταρχος

Τώρα μάλλον εσύ αστείεύεσαι.

Ο Άρης γυρίζει προς τη θέα της νυχτερινής Αθήνας και καπνίζει σκεπτικός κρατώντας με το ίδιο χέρι το τσιγάρο και το σχεδόν άδειο πια ποτήρι. Ο Εκατόνταρχος του παίρνει το ποτήρι από το χέρι.

Εκατόνταρχος

Θέλεις ακόμα μία;

Άρης

Και έτσι θα διορθωθεί η κατάσταση;

Εκατόνταρχος

Έχουν γίνει ήδη όλες οι απαραίτητες εξομοιώσεις και έχουμε βάσιμες ελπίδες πως ναι. Αλλά αυτό δε σε αφορά εσένα. Αυτό που πρέπει τώρα να σε ενδιαφέρει, είναι πως σε κάθε περίπτωση, με τον έναν ή τον άλλο τρόπο, αν η αποστολή ολοκληρωθεί, θα είναι και η τελευταία σου.

Άρης

Επειδή δεν υπάρχει περίπτωση να γυρίσω πίσω;

Εκατόνταρχος

Επειδή, όταν επιστρέψεις θα αναλάβεις στη θέση μου.

Άρης

Μη προσπαθείς να με δελεάσεις με πράγματα που το ξέρεις πως δε με συγκινούν.

Εκατόνταρχος

Τότε βρες τι είναι αυτό που σε συγκινεί και πράξε αναλόγως! Αύριο το βράδυ έχει νέα σελήνη και οι συνθήκες για διαχρονική μετάβαση είναι ιδανικές. Το ξέρω πως θα προτιμούσες να αναρρώσεις τελείως πρώτα, αλλά αν περιμένουμε και άλλο, μπορεί σε ένα μήνα να μην υπάρχουμε ούτε εμείς ούτε το σύστημα το ίδιο. Ο μηχανισμός της Λήθης είναι ασπιρίνη για τον καρκίνο. Είναι αδύνατο να κρατάμε για πάντα τον κόσμο μακριά χρησιμοποιώντας ταχυδακτυλουργικά τεχνάσματα.

Άρης

Οπότε καλύτερα να προχωρήσουμε στην αληθινή μαγεία.

Εκατόνταρχος

Έτσι!

Άρης

Θα τα πούμε αύριο, κύριε Ειδικέ.

Εκατόνταρχος
Θα σας περιμένω, κύριε πλωτάρχα.

Ο Εκατόνταρχος σταυρώνει τους δύο δείκτες του μπροστά στο πρόσωπό του σχηματίζοντας το γράμμα Χ, σα να μιμείται έναν κάποιου είδους στρατιωτικό χαιρετισμό. Ο Άρης χαμογελάει καθώς ανασηκώνει λίγο το σπασμένο του χέρι, δείχνοντας ότι δε μπορεί να ανταποδώσει. Γελάνε και οι δύο.

σκηνή 28η, νύχτα, εξωτερικό (Ειδική Γραμματεία Εσωτερικών/είσοδος)

Ο Άρης κατεβαίνει τα σκαλοπάτια στην είσοδο της Ειδικής Γραμματείας. Φαίνεται σαν να έχει λίγο πιο ευχάριστη διάθεση. Βγάζει το κινητό του τηλέφωνό και καλεί έναν αριθμό.

Άρης
Έλα ρε! Που είσαι; Τι φασαρία είναι αυτή; Που; Α, καλά! Να σου πω, τι ώρα θα τελειώσεις; Πάμε για κανένα ποτό; Τι; Δε σε ακούω, ρε μαλακά! Α, καλά. Καλά, άσ' το! Αύριο. Δηλαδή, άλλη φορά. Γυρίζω σπίτι. Να σου πω, τον Κρόνο τον τσίτσες; Ε;

Ο Άρης κατεβάζει το τηλέφωνο, κοιτάζει την οθόνη του, το κλείνει και το ρίχνει ξανά μέσα στην τσέπη του. Μπροστά στην είσοδο της Ειδικής Γραμματείας ο δρόμος φαίνεται έρημος. Ο Άρης κοντοστέκεται κοιτάζοντας δεξιά και αριστερά.

σκηνή 29η, νύχτα, εσωτερικό (διαμέρισμα Άρη)

Ο Άρης μπαίνει στο διαμέρισμα και ανάβει τα φώτα. Ο σκύλος είναι ξαπλωμένος στο πάτωμα, εκεί ακριβώς όπου τον είχε αφήσει. Του μιλάει, ενώ αρχίζει να ξεντύνεται.

Άρης
Τι έγινε ρε παππού; Κοιμάσαι;

Ο σκύλος δεν αντιδρά. Ο Άρης φεύγει για λίγο από το δωμάτιο και επιστρέφει γυμνός από τη μέση και πάνω και κρατώντας ένα κουτάκι μπίρα.

Άρης
Τι είναι ρε; Δε χαίρεσαι που με βλέπεις;

Πίνει λίγο μπίρα κοιτάζοντας το σκυλί. Αμέσως μετά πετάει κάτω το κουτάκι και σκύβει γρήγορα από πάνω του.

Άρης
Όχι, ρε φίλε! Όχι, ρε αγόρι μου!

Ο Άρης είναι πεσμένος στο πάτωμα με το νεκρό σκύλο στην αγκαλιά του. Τον χαϊδεύει και κλαίει. Χτυπάει με τη γροθιά του τον τοίχο δυνατά και από τον πίνακα ανακοινώσεων πέφτει πάλι η ίδια φωτογραφία (σκηνή 23). Η φωτογραφία διαγράφει μια μικρή πτήση μέσα στο δωμάτιο και προσγειώνεται πάνω στη χυμένη μπίρα στο πάτωμα.

σκηνή 30η, ημέρα, εσωτερικό (Ειδική Γραμματεία Εσωτερικών/εργαστήριο χρονομηχανικής)

Ο Άρης στέκεται όρθιος μπροστά σε ένα μακρύ, ψηλό τραπέζι, πάνω στον οποίον βρίσκεται ένα μαύρο κράνος. Στην άλλη πλευρά του τραπεζιού βρίσκεται ο Καθηγητής και μία νεαρή κοπέλα που κρατάει σημειώσεις. Πίσω από τον Άρη είναι ο Εκατόνταρχος σοβαρός και με σταυρωμένα τα χέρια και η Ιφιγένεια που είναι προσηλωμένη σε κάτι χαρτιά που κρατάει στα χέρια της. Όλοι, πλην του Άρη που φοράει το ίδιο μαύρο πουκάμισο, είναι ντυμένοι με λευκές ποδιές εργαστηρίου, που φέρουν το χαρακτηριστικό σύμβολο των χιαστί οστών.

Καθηγητής

Λοιπόν, ανακεφαλαιώνω: Οι συνάδελφοί σου από το γραφείο τεκμηρίωσης σου έχουν ετοιμάσει λεπτομερείς οδηγίες για τα δεδομένα της εποχής. Αν και από τη στιγμή που την έχεις ήδη ζήσει, σου είναι μάλλον περιττές. Για τη φύση της αποστολής θα πάρεις μαζί σου το ενημερωτικό φυλλάδιο που κρατάει τώρα η πλοηγός. Θα προτιμούσα όλα αυτά να τα αποστηθίσεις και να μη τα κουβαλήσεις μαζί στο 1996, διότι πάντα υπάρχει ο κίνδυνος να πέσουν σε λάθος χέρια. Θα πάρεις μαζί σου τετρακόσιες χιλιάδες δραχμές, αν και δεν πιστεύω να σου χρειαστούν ούτε τα μισά. Με δεδομένο πως ήδη υπάρχουν στη χρονιά που σε στέλνουμε, εξυπακούεται ότι είναι αδύνατο να χρησιμοποιήσεις την πραγματική σου όνομα. Ως εκ τούτου, σου έχουμε ετοιμάσει τα σχετικά χαρτιά, ταυτότητα, δίπλωμα οδήγησης

κλπ. Θα μείνεις σε ξενοδοχείο και γενικά θα αποφεύγεις κάθε επαφή με άτομα που δεν εξυπηρετούν τους σκοπούς και την εξέλιξη της αποστολής.

Άρης

Δεν είναι η πρώτη μου αποστολή. Όλα αυτά τα έχω ακούσει εκατό φορές.

Καθηγητής

Επίσης εξυπακούεται ότι απαγορεύεται ο τζόγος. Αν και πολύ θα ήθελες φαντάζομαι να παίξεις το διπλό του Παναθηναϊκού στο Άμστερνταμ.

Άρης

Δεν ασχολούμαι με αυτά.

Καθηγητής

Ας πάμε, λοιπόν, σε αυτά που ασχολείσαι. Στην εποχή που θα ταξιδέψεις είναι πιθανό να συναντήσεις, ακόμα και τυχαία, όλους εμάς που βρισκόμαστε τώρα στην αίθουσα αυτή. Ελπίζω να καταλαβαίνεις πως οποιαδήποτε επαφή με τους προ δεκαπενταετίας εαυτούς μας είναι δυνατό να θέσει σε κίνδυνο όχι μόνο την αποστολή αλλά και ολόκληρο το μηχανισμό διαχρονικής μετάβασης.

Άρης

Δεν υπάρχει περίπτωση. Αρκετά σας τρώω στη μάπα στο παρόν.

Ιφιγένεια

Εμάς μπορεί να μη θέλεις να μας θυμηθείς. Στην Αθήνα του '96 όμως ζει και ο δικός σου παλαιός εαυτός.

Καθηγητής

Και είναι πολύ πιθανόν αναλογιζόμενος λάθη που μπορεί να έκανες τότε να θέλεις να σε προειδοποιήσεις και να σε αποτρέψεις.

Άρης

Σας το είπα, δεν υπάρχει περίπτωση. Ό,τι έγινε, έγινε!

Ο Άρης μοιάζει ταραγμένος. Ο Εκατόνταρχος τον πλησιάζει και τον αγγίζει στον ώμο.

Εκατόνταρχος

Ό,τι έγινε, έγινε, κύριε καθηγητά

Ο Καθηγητής κουνάει το κεφάλι του.

Καθηγητής

Ό,τι έγινε, έγινε...

σκηνή 31η, ημέρα, εσωτερικό (Ειδική Γραμμ. Εσωτερικών/έξω από το θάλαμο μετάβασης)

Ο Εκατόνταρχος, η Ιφιγένεια και ο Καθηγητής παρακολουθούν μέσα από ένα γυάλινο τοίχο τον Άρη να κάθεται σε μία πολυθρόνα και δύο άντρες με λευκές ποδιές να του προσαρμόζουν το μαύρο κράνος στο κεφάλι του. Η Ιφιγένεια δαγκώνει τα χείλη της. Ο Εκατόνταρχος την κοιτάει λοξά. Ο Καθηγητής κάνει νόημα στους δύο άντρες να βγουν έξω από το θάλαμο.

σκηνή 32η, ημέρα, εσωτερικό (Ειδική Γραμματεία Εσωτερικών/μέσα στο θάλαμο μετάβασης)

Ο Άρης φοράει το μαύρο κράνος με το σύμβολο των χιαστί οστών στο μέτωπο. Ακούγεται ένας ήχος σαν αεροπλάνου που τροχοδρομεί και στη συνέχεια απογειώνεται, που γίνεται ολόενα και εντονότερος. Το πρόσωπο του Άρη τρέμει και συσπάται. Το δωμάτιο αρχίζει σιγά-σιγά να φωτίζεται, μέχρι που πνίγεται ολόκληρο μέσα σε ένα γαλακτερό φως. Ξαφνικά ο ήχος σβήνει και το δωμάτιο επανέρχεται στον προηγούμενο φωτισμό. Ο Άρης δεν είναι πια εκεί. Πάνω στην πολυθρόνα ένας αρουραίους κοιτάζει τον γυάλινο τοίχο του θαλάμου.

σκηνή 33η, ημέρα, εξωτερικό (μπαλκόνι δωματίου ξενοδοχείου στο κέντρο της πόλης)

Μια μπαλκονόπορτα ανοίγει και εμφανίζεται ο Άρης. Παραπατάει σαν να βρίσκεται πάνω σε πλοίο σε θαλασσοταραχή, ενώ από τα ρουθούνια του, αλλά και κάτω από την καλύπτρα του ματιού του τρέχει λίγο αίμα. Από κάτω ακούγεται ο ήχος του κέντρου της πόλης την ημέρα. Ο Άρης ανοίγει με δυσκολία το μάτι του, σκύβει και

κοιτάζει κάτω από το μπαλκόνι. Βλέπει τα προπύλαια του Πανεπιστημίου και μπροστά από αυτά το εργοτάξιο του μετρό. Ο θόρυβος των έργων γίνεται εντονότερος. Ο Άρης λιποθυμάει.

σκηνή 34η, ημέρα, εξωτερικό (πλατεία Συντάγματος)

Ο ίδιος ήχος ακούγεται ακόμα, εξίσου έντονος. Στη θέση της πλατείας βρίσκεται και εκεί το εργοτάξιο του μετρό.

σκηνή 35η, ημέρα, εσωτερικό (Βουλή των Ελλήνων/διάδρομος)

Ενώ ακούγεται ακόμα ο θόρυβος των έργων, οι ίδιοι δύο ηλικιωμένοι άνδρες (της 3ης σκηνής), στην ίδια ηλικία (!) κοιτάζουν έξω από το παράθυρο την πλατεία. Ο ένας κλείνει το παράθυρο απομονώνοντας το θόρυβο.

Πρώτος Γέρος
Πότε λες να τελειώσουν όλα αυτά;

Δεύτερος Γέρος
Θα τελειώσουν όταν πρέπει.

Πρώτος Γέρος
Ναι, αλλά μέχρι τότε...

Δεύτερος Γέρος
Μέχρι τότε, βλέπουμε.

Πρώτος Γέρος
Και το κόστος;

Δεύτερος Γέρος
Κόστος θα υπάρχει πάντα. Ακόμα και αν δεν κάνουμε τίποτα.

Πρώτος Γέρος
Δεν εννοώ το οικονομικό κόστος. Ή μάλλον όχι μόνο αυτό.

Δεύτερος Γέρος
Το ξέρω.

Πρώτος Γέρος
Άκουσες πόσοι έχουν μέχρι σήμερα σκοτωθεί...

Ο δεύτερος γέρος του κάνει νόημα να σωπάσει και ξανανοίγει το παράθυρο. Ο θόρυβος του εργοταξίου επιστρέφει.

Δεύτερος Γέρος
Το άκουσα, αλλά –επίτρεψέ μου- να προτιμώ να ακούω αυτό.

Ο Δεύτερος Γέρος κλείνει τα μάτια του σαν να απολαμβάνει τη «μελωδία» του εργοταξίου. Ο Πρώτος Γέρος χαμογελάει και κουνάει το κεφάλι του επιδοκιμαστικά.

σκηνή 36η, ημέρα, εσωτερικό (Βουλή των Ελλήνων/γραφείο Πορφυρογέννητου)

Και ενώ ο ίδιος θόρυβος εξακολουθεί να ακούγεται, σε χαμηλότερη ένταση, μια ομάδα κουστουμαρισμένων ανδρών είναι συγκεντρωμένοι γύρω από ένα τραπέζι. Ακούγεται η φωνή του Πορφυρογέννητου.

Πορφυρογέννητος
Κύριοι, σας επαναλαμβάνω, τόσο η πρότασή σας όσο και το ενδιαφέρον σας για την επιλογή μου με τιμούν ιδιαίτερα. Ωστόσο, όπως πολύ καλύτερα γνωρίζετε, η ψήφος μου μετράει τόσο όσο του καθενός σας ξεχωριστά. Ως εκ τούτου, ό,τι και αν εγώ επιλέξω, ελάχιστη σημασία αυτό θα έχει στην κρίση του τελικού αποτελέσματος.

Ένας βουλευτής
Ναι, κύριε υπουργέ, αλλά η βαρύτητα της δικής σας επιλογής, ιδίως εάν κοινοποιηθεί πριν την κρίσιμη συνεδρίαση, όπως καταλαβαίνεται, θα δημιουργήσει μια άλλη δυναμική.

Ανάμεσα από τις πλάτες των όρθιων αντρών ξεχωρίζει, καθισμένος στο κέντρο του τραπεζιού, ο Πορφυρογέννητος κατά δεκαπέντε χρόνια νεώτερος και με ένα τεράστιο παχύ μουστάκι.

Πορφυρογέννητος

Το ίδιο ακριβώς επιχείρημα προέταξαν, προκειμένου να με προσεταιρισθούν, και οι υποστηρικτές της άλλης άποψης. Γι' αυτό θα σας επισημάνω, όπως άλλωστε έκανα ήδη και σε εκείνους, πως σε μια τόσο κρίσιμη απόφαση για την πορεία της χώρας είναι προτιμότερο να δρούμε με σύνεση και χωρίς να εκβιάζουμε τα συναισθήματα των εκλεκτόρων.

Άλλος βουλευτής

Μα κύριε υπουργέ, εσείς σε όλες τις προηγούμενες συνεδριάσεις σπεύδατε πάντοτε να τοποθετηθείτε σαφώς πολύ πριν την ψηφοφορία.

Πορφυρογέννητος

Ενδεχομένως κάποιες φορές να το έκανα, μα τώρα τα πράγματα είναι πολύ διαφορετικά.

Ένας νεαρός άντρας μπαίνει στην αίθουσα και πλησιάζει διακριτικά στο τραπέζι. Είναι ο Νίκος Αντωνάκης, ο ιδιαίτερος του Πορφυρογέννητου.

Αντωνάκης

Ο κύριος Πρόεδρος στο τηλέφωνο, κύριε Υπουργέ!

Πορφυρογέννητος

Και τώρα με συγχωρείτε, κύριοι.

Ο Πορφυρογέννητος σηκώνεται απότομα όρθιος. Οι βουλευτές αποχωρούν με ύφος απογοήτευσης από το γραφείο του. Ο Γραμματέας κλείνει πίσω τους την πόρτα και χαμογελάει.

Πορφυρογέννητος

Σε ευχαριστώ, Νίκο! Για ακόμα μια φορά με έσωσες.

Γραμματέας

Πολύ φοβάμαι κύριε ότι όταν θα σας καλέσει στ' αλήθεια ο κύριος Πρόεδρος, τότε δε θα το πιστέψετε.

Πορφυρογέννητος

Δουλειά μου είναι να ξεχωρίζω το χρήσιμο ψέμα από την ενοχλητική αλήθεια. Να είσαι σίγουρος πως δεν πρόκειται να την πατήσω.

Αντωνάκης

Και εν προκειμένου, ποιο πιστεύετε πως είναι η αλήθεια;

Πορφυρογέννητος

Σίγουρα όχι οι ανοησίες αυτών των μισαλλόδοξων. Το ξέρεις καλά πως κλείνω υπέρ του νομοσχεδίου, αλλά το να εκτεθώ υποστηρίζοντας το δημόσια είναι πολύ παρακινδυνευμένο.

Αντωνάκης

Καταλαβαίνω.

Πορφυρογέννητος

Για πες μου, τι έχει το πρόγραμμα για σήμερα;

Αντωνάκης

Σας περιμένουν ήδη τα ραντεβού σας με τους ψηφοφόρους της περιφέρειάς σας.

Πορφυρογέννητος

Ωχ! Ξέρεις πως τα βαριέμαι αυτά!

Αντωνάκης
Το ξέρω, αλλά είναι η μέρα που τους δεχόσαστε.

Πορφυρογέννητος
Καλά, καλά... Και μετά;

Αντωνάκης
Ο κύριος Διοικητής της Συνεταιριστικής.

Πορφυρογέννητος
Μάλιστα.

Αντωνάκης
Ο αντιπρόεδρος της Γενικής

Πορφυρογέννητος
Ναι, ναι... Αυτά;

Αντωνάκης
Και κάτι έκτακτο, κύριε υπουργέ. Ο νέος αντιπρόσωπος της Ρίχτερ ζήτησε να έχει μαζί σας μια συνάντηση γνωριμίας. Πήρα το θάρρος και τον στρίμωξα στο πρόγραμμά σας.

Πορφυρογέννητος
Οι αντιπρόσωποι των προμηθευτών μας δε στριμώχνονται εύκολα, Νίκο. Μάλλον το αντίστροφο συμβαίνει συνήθως. Σωστά έπραξες. Μπορείς να πηγαίνεις! Στείλε μου τον πρώτο μέσα!

Ο Ιδιαίτερος φεύγει από το γραφείο. Ο Πορφυρογέννητος κάθεται ξανά στη θέση του. Ανοίγει ένα συρτάρι και βγάζει έναν καθρέφτη και μία χτένα. Κοιτάζεται και χτενίζει το μουστάκι του.

σκηνή 37η, ημέρα, εσωτερικό (ρεσεψιόν ξενοδοχείου)

Ο Άρης, κρατώντας δύο μεγάλες σακούλες με ψώνια, στέκεται μπροστά στη ρεσεψιόν. Ο ρεσεψιονίστας, ανέκφραστος, του δίνει ένα κλειδί. Ο Άρης πηγαίνει προς το ασανσέρ.

σκηνή 38η, ημέρα, εσωτερικό (δωμάτιο ξενοδοχείου)

Ο Άρης μπαίνει στο δωμάτιο. Βγάζει από τις σακούλες διάφορα ρούχα, άλλα σπορ και άλλα πιο επίσημα και τα κρεμάει στην ντουλάπα. Στη συνέχεια βγάζει το πουκάμισό του και μέσα από την τελευταία σακούλα βγάζει το κράνος του και το τοποθετεί πάνω από την ντουλάπα. Ανοίγει την τηλεόραση, η οποία αναμεταδίδει διαφημιστικά μηνύματα. Ο Άρης βγάζει τα παπούτσια και το παντελόνι του και μπαίνει στο μπάνιο. Από την τηλεόραση ακούγεται ένα μουσικό σήμα που παραπέμπει σε έκτακτο δελτίο ειδήσεων. Από το μπάνιο ακούγεται ο ήχος του νερού που τρέχει.

Εκφωνητής
Διακόπτουμε το πρόγραμμά μας για να σας ενημερώσουμε για τα αποτελέσματα της συνάντησης του Υπουργού Δημοσίων Έργων με βουλευτές που πρόσκεινται στο περιβάλλον του αντιπροέδρου της κυβέρνησης και οι οποίοι έχουν ταχθεί κατά της ψήφισης του επίμαχου νομοσχεδίου. Ο Υπουργός αρνήθηκε να πάρει θέση, παρά τις επίμονες προσπάθειές τους. Ωστόσο, σύμφωνα με αξιόπιστες πηγές, ο Ασημάκης Πορφυρογέννητος ο νεότερος σκοπεύει να στηρίξει με την ψήφο του την απόφαση του προέδρου της κυβέρνησης και να υπερψηφίσει το νομοσχέδιο.

σκηνή 39η, ημέρα, εσωτερικό (καφέ-μπαρ)

Ο Ιδιαίτερος του Πορφυρογέννητου, φορώντας γυαλιά ηλίου, μπαίνει και κάθεται στο μπαρ, δίπλα σε έναν άλλο άνδρα που διαβάζει εφημερίδα. Τα τραπέζια είναι γεμάτα, αλλά στο μπαρ δεν κάθεται κανένας άλλος. Ο μπάρμαν πλησιάζει τον Ιδιαίτερο.

Αντωνάκης
Έναν εσπρέσο, παρακαλώ!

Ο μπάρμαν απομακρύνεται και ο άλλος άνδρας, χωρίς να σηκώσει το βλέμμα του από την εφημερίδα, σκύβει ελαφρά προς τη μεριά του Ιδιαίτερου. Είναι ο Σακαφλιάς, δημοσιογράφος και εκδότης εφημερίδας.

Σακαφλιάς

Τι νέα;

Αντωνάκης
Τα ίδια.

Σακαφλιάς
Καμία εξέλιξη;

Αντωνάκης
Εμμένει στην αρχική του θέση, αλλά μάλλον δε σκοπεύει να την εκφράσει πριν την ψηφοφορία.

Σακαφλιάς
Μάλιστα.
Ο Ιδιαίτερος σπρώχνει διακριτικά ένα χαρτί προς το μέρος του Δημοσιογράφου.

Αντωνάκης
Αυτοί συμμετείχαν στην συνάντηση.

Σακαφλιάς
Αυτά τα ξέρω, Αντωνάκη. Τίποτα άλλο δεν έχεις;

Ο μπάρμαν φέρνει τον καφέ του γραμματέα. Οι δύο άνδρες στο μπαρ κάνουν ότι κοιτάζουν σε διαφορετικές κατευθύνσεις.

Αντωνάκης
Αυτή την ώρα είναι στο γραφείο του ο Διοικητής της Συνεταιριστικής.

Σακαφλιάς
Μυρίστηκε αίμα το σκυλόψαρο, ε;

Αντωνάκης
Επίσης σου έχω και ολίγη από Ρίχτερ.

Σακαφλιάς
Τι πάλι;

Αντωνάκης
Νέος αντιπρόσωπος στην πόλη. Θα περάσει σήμερα από το δικό μου για να δώσει τα διαπιστευτήριά του.

Σακαφλιάς
Ναι, ε; Και ο Σνίτσελερ;

Αντωνάκης
Δεν ξέρω. Μάλλον εκτέθηκε πολύ και τον μαζέψανε.

Σακαφλιάς
Παράξενο.

Αντωνάκης
Τι πράγμα;

Σακαφλιάς
Την Παρασκευή συναντήθηκα μαζί του και δε μου είπε τίποτα σχετικό.

Αντωνάκης
Ε, καλά! Μπορεί να μην το ήξερε ακόμα.

Σακαφλιάς
Ή να μην ήθελε να μου το πει. Πάντως, εξακολουθεί να ακούγεται παράξενο.

Αντωνάκης
Ίσως το αλάθητο σου ένστικτο να σε ξεγέλασε αυτή τη φορά.

Ο Δημοσιογράφος πιάνει τον καρπό του χεριού του Ιδιαίτερου την ώρα που αυτός κάνει να σηκώσει το φλιτζάνι του.

Σακαφλιάς
Κοιτά να μη με ξεγελάσεις και εσύ, γιατί...

Ο Ιδιαίτερος απομακρύνει το χέρι του Δημοσιογράφου, κατεβάζει με μια γουλιά όλον τον καφέ του και σηκώνεται από τη θέση του.

Αντωνάκης
Ξέρω.

Καθώς ο Ιδιαίτερος κάνει να φύγει πέφτει πάνω στη σερβιτόρα και ρίχνει τον φορτωμένο δίσκο της κάτω σπάζοντας ποτήρια και φλιτζάνια. Ο Δημοσιογράφος αφήνει στα γρήγορα λεφτά στο μπαρ και απομακρύνεται. Η σερβιτόρα σκύβει για να μαζέψει τα σπασμένα.

Αντωνάκης
Πρόσεχε λίγο ρε κορίτσι μου!

Η σερβιτόρα σηκώνει το κεφάλι της και του ρίχνει μια θυμωμένη ματιά. Είναι η πριν από δεκαπέντε χρόνια Ιφιγένεια.

σκηνή 40η, ημέρα, εξωτερικό (δρόμος στο κέντρο της πόλης)

Ο Άρης φορώντας κουστούμι και γυαλιά ηλίου και κρατώντας έναν χαρτοφύλακα περπατάει στο πεζοδρόμιο της Πανεπιστημίου. Περνάει δίπλα από ένα περίπτερο και σταματάει για να κοιτάξει τα πρωτοσέλιδα. Παντού υπάρχουν αναφορές για την επικείμενη ψηφοφορία στη Βουλή και για το ευρωπαϊκό ματς του Παναθηναϊκού. Ένας επαίτης, με χαρακτηριστικό αργό βάδισμα και ομιλία, στέκεται δίπλα του.

Επαίτης
Ρε φίλε, έχεις ένα πενηντάρικο;

Ο Άρης βάζει το χέρι του στη τσέπη, βγάζει ένα χαρτονόμισμα και του το δίνει. Ο επαίτης το κοιτάζει ενώ ο Άρης απομακρύνεται. Είναι ένα χαρτονόμισμα των πενήντα ευρώ.

Επαίτης
Τι είναι αυτό ρε φίλε; Από τη Μονόπολη το πήρες;

Ο επαίτης τσαλακώνει το χαρτονόμισμα και το πετάει. Ο Άρης χάνεται ανάμεσα στο πλήθος.

σκηνή 41η, ημέρα, εσωτερικό (καφέ-μπαρ)

Η Ιφιγένεια σερβίρει σε ένα από τα τραπέζια. Ακούγεται διακριτικά μουσική από κάποιον ραδιοφωνικό σταθμό. Ξένα τραγούδια, επιτυχίες της εποχής. Στη συνέχεια ακούγεται ο ήχος ενός σταθερού τηλεφώνου που χτυπάει. Στο βάθος του πλάνου ο μπάρμαν σηκώνει το ακουστικό.

Μπάρμαν
Ιφιγένεια! Τηλέφωνο!

Η Ιφιγένεια ολοκληρώνει το σερβίρισμα και πηγαίνει προς την άκρη του μπαρ, όπου βρίσκεται η συσκευή. Αφήνει το δίσκο και σηκώνει το ακουστικό.

Ιφιγένεια
Ναι; Εσύ είσαι; (θυμωμένη) Δεν σου είπα να μη με παίρνεις στη δουλειά; Τι θέλεις; Δεν ξέρω. Όχι, να μη περάσεις! Στις τέσσερις. (πιο χαλαρή) Άρη, πρέπει να κλείσω! (αδιάφορη) Καλά! Κι εγώ... Φιλάκια!

σκηνή 42η, ημέρα, εσωτερικό (Βουλή των Ελλήνων/γραφείο Πορφυρογέννητου)

Ο πόρτα του γραφείου του Πορφυρογέννητου ανοίγει και εμφανίζονται ο ίδιος ο (τότε) Υπουργός και ένας χοντρός κουστουμαρισμένος άντρας. Ο Αντωνάκης από τον προθάλαμο σπεύδει να πάει κοντά τους. Ο Πορφυρογέννητος αποχαιρετά με χειραψία τον επισκέπτη του και τον βλέπει να απομακρύνεται συνοδευόμενος από τον Ιδιαίτερό του.

Ο Πορφυρογέννητος μόλις ο χοντρός του γυρνάει την πλάτη αλλάζει έκφραση και από το ψεύτικο χαμόγελο περνάει σε ένα ύφος ενός βαριεστημένου και ενοχλημένου ανθρώπου. Ο Αντωνάκης επιστρέφει.

Πορφυρογέννητος
Ποιος έμεινε;

Αντωνάκης
Ο κύριος Μπράιτνερ είναι στην αίθουσα αναμονής.

Πορφυρογέννητος
Ποιος;

Αντωνάκης
Σας ενημέρωσα νωρίτερα, κύριε Υπουργέ. Ο νέος αντιπρόσωπος της Ρίχτερ ζήτησε...

Πορφυρογέννητος
Α, ναι... Πες του να περάσει και τέλος για σήμερα.

Ο Πορφυρογέννητος επιστρέφει στο γραφείο του και ο Αντωνάκης πηγαίνει προς μια πλαϊνή πόρτα, την ανοίγει και απευθύνεται προς τον επόμενο επισκέπτη.

Αντωνάκης
Κύριε Μπράιτνερ, ο Κύριος Υπουργός θα σας δεχτεί τώρα.

Ο Αντωνάκης κάνει ένα βήμα πίσω και αφήνει τον επισκέπτη να περάσει στον προθάλαμο και να κατευθυνθεί προς το γραφείο του Υπουργού. Ο Μπράιτνερ είναι ο Άρης! Μπαίνει στο γραφείο και ο Ιδιαίτερος κλείνει πίσω του την πόρτα.

σκηνή 43η, ημέρα, εσωτερικό (καφέ-μπαρ)

Η Ιφιγένεια στέκεται στο μπαρ και καπνίζει μιλώντας με τον μπάρμαν. Το μπαρ είναι μισοάδειο. Μπροστά στην Ιφιγένεια υπάρχει ένας δίσκος με ένα φλιτζάνι καφέ και ένα ποτήρι νερό.

Μπάρμαν
Να σου πω, πόσους καφέδες έχει πιει σήμερα ο δικός σου;

Η Ιφιγένεια γυρίζει και κοιτάζει προς ένα τραπέζι, όπου κάθεται ένας αναμαλλιασμένος σαραντάρης που γράφει κάτι σκυμμένος πάνω από το τραπέζι του.

Ιφιγένεια
Με αυτόν τέσσερις.

Η Ιφιγένεια σβήνει το τσιγάρο της, σηκώνει το δίσκο και κατευθύνεται προς τον μοναχικό άνδρα. Φτάνει στο τραπέζι του, αφήνει το φλιτζάνι και το ποτήρι και στη συνέχεια βάζει πάνω στο δίσκο τα προηγούμενα άδεια. Ο άνδρας συνεχίζει να σχεδιάζει κάτι και δε σηκώνει καθόλου το κεφάλι του.

Ιφιγένεια
Θέλετε κάτι άλλο, κύριε καθηγητά;

Ο σαραντάρης σηκώνει απότομα το κεφάλι του και κοιτάζει την Ιφιγένεια ξαφνιασμένος. Είναι ο προ δεκαπενταετίας καθηγητής Πάσχος.

Καθηγητής
Ναι! Τι μέρα έχουμε σήμερα;

σκηνή 44η, ημέρα, εσωτερικό (Βουλή των Ελλήνων/γραφείο Πορφυρογέννητου)

Ο Ιδιαίτερος του Υπουργού διαβάζει και υπογράφει κάποια έγγραφα καθισμένος στο γραφείο του. Όρθια δίπλα του στέκεται μία νεαρή γυναίκα. Το τηλέφωνο χτυπάει και ο Αντωνάκης σηκώνει το ακουστικό.

Αντωνάκης
Παρακαλώ; Ναι... Μισό λεπτό, παρακαλώ!

Ο Αντωνάκης βάζει το χέρι του μπροστά στο ακουστικό και γυρίζει προς τη νεαρή γυναίκα.

Αντωνάκης

Θα μου φέρεις ένα αντίγραφο της παλιάς σύμβασης από το γραφείο της διοίκησης, σε παρακαλώ!

Η νεαρή γυναίκα φεύγει από το γραφείο και ο Αντωνάκης επιστρέφει στο τηλέφωνο.

Αντωνάκης

Έλα, λέγε! Τι εννοείς; Αυτή τη στιγμή είναι μέσα και μιλάνε.

σκηνή 45η, ημέρα, εσωτερικό (γραφεία εφημερίδας)

Ο Σακαφλιάς κάθεται με τα πόδια πάνω στο γραφείο του και μιλάει στο τηλέφωνο με ύφος χαιρέκακο. Τριγύρω του κόσμος πάει και έρχεται.

Σακαφλιάς

Κάτι δε μου κολλούσε στην ιστορία σου και το έψαξα λιγάκι. Ο Σνίτσελερ είναι ακόμα στη θέση του. Πριν λίγο μίλησα μαζί του και μου είπε ότι δεν ξέρει τίποτα περί αντικατάστασής του. Άρα νέος αντιπρόσωπος της Ρίχτερ δεν παίζει.

Καλά, ποιος έκλεισε το ραντεβού; Έλα! Με ακούς;

σκηνή 46η (συνέχεια της 44ης), ημέρα, εσωτερικό (Βουλή/γραφείο Πορφυρογέννητου)

Ο Αντωνάκης έντρομος κλείνει το τηλέφωνο και κοιτάζει την πόρτα του γραφείου του προϊσταμένου του. Σηκώνεται και πηγαίνει προς την πόρτα. Ακουμπάει το αυτί του πάνω της. Λίγο μετά η πόρτα ανοίγει και εμφανίζεται ο Άρης που τον κοιτάζει σοβαρός. Ο Αντωνάκης κάνει ένα βήμα πίσω.

Αντωνάκης

Ποιος...;

Πίσω από τον Άρη εμφανίζεται ο Πορφυρογέννητος, σοβαρός επίσης και με ύφος πολύ προβληματισμένο.

Αντωνάκης

Κύριε Υπουργέ...

Ο Πορφυρογέννητος του κάνει νόημα να σταματήσει και στρέφεται προς τον Άρη που έχει γυρίσει και τον κοιτάζει.

Πορφυρογέννητος

Να είσαι σίγουρος πως θα λάβω υπόψιν όλα όσα μου είπες, φίλε μου, και θα αποφασίσω αναλόγως. Σε ευχαριστώ πολύ! Θα έχεις νέα μου σύντομα.

Ο Άρης κουνάει το κεφάλι του καταφατικά και σαν να κάνει μια μικρή υπόκλιση. Κοιτάζει για ακόμα μια φορά τον Αντωνάκη που εξακολουθεί να έχει τρομαγμένο ύφος και κατόπιν κάνει μεταβολή και απομακρύνεται. Οι άλλοι δύο τον κοιτάζουν μέχρι που βγαίνει από τον προθάλαμο. Ο Πορφυρογέννητος χαμογελάει ψεύτικα μέχρι να φύγει ο Άρης και στη συνέχεια γυρίζει οργισμένος προς τον Αντωνάκη.

Πορφυρογέννητος

Ποιος άφησε αυτόν τον τρελό να μπει εδώ μέσα;

Ο Αντωνάκης σκύβει απολογητικά το κεφάλι του.

Πορφυρογέννητος

Νίκο, περιμένω την παραίτησή σου.

Αντωνάκης

Μα, κύριε Υπουργέ...

Πορφυρογέννητος

Με απογοήτευσες!

Ο Αντωνάκης κοιτάζει με θλίψη τον Πορφυρογέννητο, ο οποίος του γυρνάει την πλάτη, μπαίνει ξανά μες στο γραφείο του και κοπανάει την πόρτα.

σκηνή 47η, ημέρα, εξωτερικό (δρόμος στο κέντρο της πόλης)

Ο Άρης στέκεται στο δρόμο και κοιτάζει το ρολόι του. Λύνει τη γραβάτα του και μαζί με το χαρτοφύλακα, την πετάει μέσα σε έναν σκουπιδοτενεκέ. Στο απέναντι πεζοδρόμιο υπάρχει βρίσκεται το καφέ των προηγούμενων σκηνών. Ο Άρης ξανακοιτάζει το ρολόι του, στέκεται διστακτικός για μια στιγμή και ύστερα περνάει απέναντι.

σκηνή 48η, ημέρα, εξωτερικό (στο δρόμο – έξω από το καφέ-μπαρ)

Ο Άρης φαίνεται ακόμα πιο διστακτικός. Κοιτάζει μέσα από τη τζαμαρία, περνάει δυο-τρεις φορές μπροστά από την είσοδο και στο τέλος, αφού ξανακοιτάξει το ρολόι του, ανοίγει την πόρτα του μαγαζιού. Εκείνη τη στιγμή από το μπαρ βγαίνει ο Καθηγητής κι ενώ είναι προσηλωμένος ακόμα στις σημειώσεις που κρατάει στα χέρια του, πέφτει πάνω στον Άρη.

Καθηγητής
Με συγχωρείτε!

Ο Καθηγητής κοιτάζει βιαστικά τον Άρη και ύστερα απομακρύνεται κοιτάζοντας πάντα τα χαρτιά του. Ο Άρης, κρατώντας ανοιχτή την πόρτα, τον βλέπει να φεύγει, χαμογελάει και στη συνέχεια μπαίνει μέσα.

σκηνή 49η, ημέρα, εσωτερικό (καφέ-μπαρ)

Τα μπαρ είναι σχεδόν άδειο. Ο Άρης κάθεται σε ένα τραπέζι, παίρνει μια ξεχασμένη εφημερίδα από ένα άλλο διπλανό και αρχίζει να την ξεφυλλίζει. Ο μπάρμαν πίσω από το μπαρ σκουπίζει και τακτοποιεί τα ποτήρια του. Εμφανίζεται η Ιφιγένεια. Φοράει άλλα ρούχα από εκείνα που φορούσε πριν και έχει κρεμασμένη την τσάντα της στον ώμο.

Ιφιγένεια
Έφυγα, έτσι;

Μπάρμαν

Κάνε μου μια χάρη, ρε Ιφιγένεια! Πάρε παραγγελία από τον τύπο που ήρθε τώρα και φύγε μετά!

Η Ιφιγένεια γυρίζει και κοιτάζει τον Άρη, ξεκρεμάει την τσάντα της και τη βάζει πάνω σε ένα από τα σκαμπό του. Ξανακοιτάζει με περιέργεια τον Άρη, που δε σηκώνει το κεφάλι του από την εφημερίδα, και ύστερα γυρίζει προς τον μπάρμαν.

Ιφιγένεια
Ποιος είναι ο κάπτεν Χουκ;

Μπάρμαν
Δεν ξέρω. Πρώτη φορά τον βλέπω.

Η Ιφιγένεια πλησιάζει το τραπέζι του Άρη.

Ιφιγένεια
Καλημέρα!

Ο Άρης σηκώνει το κεφάλι του και την κοιτάζει. Δε μιλάει.

Ιφιγένεια
Να σας φέρω κάτι;

Από τα ρουθούνια του Άρη αρχίζει να τρέχει αίμα. Η Ιφιγένεια γουρλώνει τα μάτια της και φέρνει τα δάχτυλά της κάτω από τη μύτη της. Ο Άρης κάνει την ίδια κίνηση και στη συνέχεια, βλέποντας τα δικά του δάχτυλα ματωμένα, σηκώνεται και φεύγει γρήγορα από το μπαρ χωρίς να πει λέξη. Η Ιφιγένεια στέκεται και τον κοιτάζει, όπως και ο μπάρμαν από πίσω.

Μπάρμαν
Όλοι οι παλαβοί από εδώ θα περάσουν σήμερα.

σκηνή 50η, ημέρα, εσωτερικό (γραφεία εφημερίδας)

Ο Σακαφλιάς γράφει κάποιο κείμενο στον υπολογιστή, την ώρα που χτυπάει το τηλέφωνό του.

Σακαφλιάς
Ναι! Τι έγινε; Πήρες να με ευχαριστήσεις;
(με έκπληξη και ενδιαφέρον) Τι; Είσαι σίγουρος;

σκηνή 51η, ημέρα, εσωτερικό (Βουλή των Ελλήνων/διάδρομος)

Ο Αντωνάκης βαδίζει στο διάδρομο κρατώντας ένα μεγάλο κουτί, μέσα από το οποίο ξεχειλίζουν χαρτιά και φάκελοι, ενώ μιλάει στο τηλέφωνο που το έχει στριμώξει ανάμεσα στον ώμο και το αυτί του.

Αντωνάκης

Πιο σίγουρος δε γίνεται! Μόλις τώρα μου το εξομολογήθηκε. Και βέβαια ξέρω τι σημαίνει αυτό. Κάνε ό,τι νομίζεις!

σκηνή 52η (συνέχεια της 50ης), ημέρα, εσωτερικό (γραφεία εφημερίδας)

Ο Σακαφλιάς κλείνει το τηλέφωνο και πετάγεται όρθιος.

Σακαφλιάς

Παιδιά, πάμε για έκτακτο!

σκηνή 53η, ημέρα, εσωτερικό (δωμάτιο ξενοδοχείου)

Ο Άρης μπαίνει στο δωμάτιο του κρατώντας ένα μαντήλι κάτω από τη μύτη του. Πετάει το ματωμένο μαντήλι και ανοίγει την τηλεόραση. Αρχίζει να ξεντύνεται.

Εκφωνητής

Νέα τροπή φαίνεται πως παίρνει το θέμα της ψήφισης του επίμαχου νομοσχεδίου, μετά την αιφνίδια αλλαγή στάσης του Υπουργού Ναυτιλίας. Ο Ασημάκης Πορφυρογέννητος, μετά από αποκλειστική δήλωση του ιδιαιτέρου γραμματέα του στο κανάλι μας, σκοπεύει να καταψηφίσει το νομοσχέδιο, προκαλώντας νέα κρίση στο κυβερνητικό στρατόπεδο...

Ο Άρης κλείνει την τηλεόραση, κοιτάζει το ρολόι του και κατεβάζει το κράνος του από την ντουλάπα.

σκηνή 54η, ημέρα, εσωτερικό (Βουλή των Ελλήνων/γραφείο Πορφυρογέννητου)

Ο Πορφυρογέννητος παρακολουθεί την τηλεόραση με ύφος απελπισμένο κρατώντας και με τα δυο του χέρια το κεφάλι του.

Εκφωνητής

Η στάση του στο συγκεκριμένο ζήτημα είχε εκ των προτέρων κριθεί ως εξαιρετικά κρίσιμη, τόσο λόγω των πολιτικών και συγγενικών δεσμών του Υπουργού με τον Πρόεδρο της Κυβέρνησης, όσο και λόγω της προβλεπόμενης φιλοδοξίας του να διαδεχτεί το φυσικό και πολιτικό πατέρα του, όταν τεθεί θέμα διαδοχής στην εξουσία. Αυτός είναι και ο λόγος...

Χτυπάει το τηλέφωνο. Ο Πορφυρογέννητος κλείνει την ένταση της τηλεόρασης και σηκώνει διστακτικά το ακουστικό.

Πορφυρογέννητος

Ναι, το βλέπω τώρα. Το ξέρω. Το ξέρω. Σας διαβεβαιώνω πως ο γραμματέας μου έπραξε αυτόνομα και χωρίς δική μου καθοδήγηση. Άλλωστε το συγκεκριμένο πρόσωπο... Μάλιστα. Ναι, μπαμπά. Θα το διαψεύσω ο ίδιος προσωπικά. Απόψε κιόλας. Μπαμπά...

Ο Πορφυρογέννητος κατεβάζει το ακουστικό και βγάζει από το συρτάρι του το καθρεφτάκι και τη χτένα και αρχίζει να χτενίζει το μουστάκι του.

σκηνή 55η (συνέχεια της 53ης), ημέρα, εσωτερικό (δωμάτιο ξενοδοχείου)

Ο Άρης είναι καθισμένος στο κρεβάτι του και έχει φορέσει στο κεφάλι του το κράνος. Βρίσκεται απέναντι ακριβώς από τον καθρέφτη του δωματίου και κοιτάζεται.

Άρης

Δέκα, εννιά, οκτώ...

Ο Άρης κλείνει το μάτι του και συνεχίζει την αντίστροφη μέτρηση ψιθυριστά, παραλείποντας τα τελευταία νούμερα. Τα φώτα στο δωμάτιο τρεμοσβήνουν. Μια μικρή δόνηση.

σκηνή 56η, ημέρα, εσωτερικό (ρεσεψιόν ξενοδοχείου)

Τα φώτα στη ρεσεψιόν τρεμοσβήνουν σα να πέφτει η τάση. Ο ρεσεψιονίστας κοιτάζει το φωτιστικό στην οροφή που κουνιέται.

σκηνή 57η (συνέχεια της 55ης), ημέρα, εσωτερικό (δωμάτιο ξενοδοχείου)

Ο Άρης παραμένει καθισμένος στο κρεβάτι του. Έχει βγάλει το κράνος του και κοιτάζει το εσωτερικό του. Πληκτρολογεί κάτι και σε μία μικρή οθόνη μέσα από το κράνος διακρίνεται η ημερομηνία 07.07.2011. Ένα πράσινο φωτάκι δίπλα στην οθόνη αναβοσβήνει. Ξαναφοράει το κράνος και κοιτάζοντας τον καθρέφτη απέναντι αρχίζει πάλι την αντίστροφη μέτρηση.

Άρης
Δέκα, εννιά, οκτώ...

σκηνή 58η, ημέρα, εσωτερικό (γραφεία εφημερίδας)

Ενώ ο Σακαφλιάς γράφει πυρετωδώς κάτι στον υπολογιστή του μια μικρή δόνηση σα σεισμός διακόπτει την εργασία του. Τα φώτα τρεμοσβήνουν. Η οθόνη σβήνει.

σκηνή 59η, ημέρα, εσωτερικό (γραφείο Πορφυρογέννητου)

Ενώ ο Υπουργός χτενίζεται, σταματάει λόγω της δόνησης, ενώ τα φώτα στο γραφείο του τρεμοσβήνουν επίσης. Ο καθρέφτης πέφτει από τα χέρια του στο πάτωμα.

σκηνή 60η, ημέρα, εσωτερικό (καφέ-μπαρ)

Ο Αντωνάκης είναι καθισμένος στο μπαρ με το κουτί με τα χαρτιά και τους φακέλους ακουμπισμένο στο διπλανό σκαμπό. Πίνει ένα ποτό, ενώ ο μπάρμαν από μέσα γεμίζει ένα άλλο ποτήρι. Μια δόνηση κάνει τα ποτήρια να τρέμουν. Ο Αντωνάκης και ο Μπάρμαν κοιτάζονται και στη συνέχεια το μπαρ βυθίζεται στο σκοτάδι.

σκηνή 61η (συνέχεια της 57ης), ημέρα, εσωτερικό (δωμάτιο ξενοδοχείου)

Ο Άρης βγάζει το κράνος, κοιτάζει ξανά το εσωτερικό του, το πετάει με θυμό πάνω στο κρεβάτι και πηγαίνει στο μπάνιο. Ακούγεται το νερό που τρέχει. Στο αναποδογυρισμένο κράνος η οθόνη δείχνει 00.00.00 και δίπλα αναβοσβήνει ένα κόκκινο φωτάκι, μέχρι που και αυτό σβήνει τελείως μαζί με την οθόνη. Λίγο μετά μέσα από το κράνος εμφανίζεται το κεφάλι ενός αρουραίου. Ο Άρης, μπροστά στη μπαλκονόπορτα, βγάζει το πακέτο του από την τσέπη του πουκάμισου του. Το πακέτο είναι άδειο. Ο Άρης κοιτάζει την κίνηση στο δρόμο από κάτω και στη συνέχεια τσαλακώνει νευρικά το πακέτο και το πετάει.

σκηνή 62η, ημέρα, εσωτερικό (ρεσεψιόν ξενοδοχείου)

Ο Άρης βγαίνει από το ασανσέρ. Ο ρεσεψιονίστας είναι ανεβασμένος σε μία σκάλα και αλλάζει μια λάμπα στο φωτιστικό της οροφής.

σκηνή 63η, ημέρα, εξωτερικό (στο δρόμο)

Ο Άρης βγαίνει έξω από το ξενοδοχείο, και περπατάει μέχρι το περίπτερο που βρίσκεται στην παρακάτω στη γωνία. Αγοράζει τσιγάρα και επιστρέφει ξανά μπροστά στην είσοδο του ξενοδοχείου σιγά-σιγά και ξετυλίγοντας το πακέτο του. Μοιάζει πολύ σκεπτικός. Στα μισά περίπου και με ένα τσιγάρο στο στόμα σταματάει. Γυρίζει και κοιτάζει πίσω του. Βγάζει τον αναπτήρα του και ανάβει το τσιγάρο. Κάνει ακόμα ένα βήμα και μετά κάνει απότομα μεταβολή και ξαναπηγαίνει μέχρι τη γωνία του δρόμου, όπου υπάρχει φανάρι και διάβαση πεζών. Ο σηματοδότης σταματάει τη ροή των αυτοκινήτων και ο Άρης διασχίζει το δρόμο.

σκηνή 64η, ημέρα, εξωτερικό (στο δρόμο)

Ο Άρης ανηφορίζει τη Χαριλάου Τρικούπη με αργό βήμα και καπνίζοντας.

σκηνή 65η, ημέρα, εξωτερικό (στο δρόμο)

Ο Άρης περνάει έξω από τα καφέ στον πεζόδρομο της Βαλτετσίου. Τα τραπεζάκια είναι γεμάτο νέους. Ο Άρης τους κοιτάζει.

σκηνή 66η, ημέρα, εξωτερικό (στο δρόμο)

Ο Άρης φτάνει στην πλατεία Εξαρχείων. Κοντοστέκεται κοιτάζοντας μια αφίσα κατά της ανάληψης των Ολυμπιακών αγώνων. Βγάζει νέο τσιγάρο και το ανάβει. Διασχίζει την πλατεία, που είναι γεμάτη ναρκομανείς που διαπληκτίζονται και δε του δίνουν καμία σημασία.

σκηνή 67η, ημέρα, εξωτερικό (στο δρόμο)

Ο Άρης περπατάει στον πεζόδρομο της Τσαμαδού. Σε ένα σχεδόν άδειο καφέ μια παρέα αντρών μιλάει χαμηλόφωνα, μοιάζουν σαν να συνωμοτούν. Κάποιος βλέπει τον Άρη να πλησιάζει και κάνει νόημα στους άλλους να σωπάσουν. Παρατηρούν τον Άρη να περνάει από δίπλα τους και συνεχίζουν να μιλούν, όταν αυτός απομακρύνεται.

σκηνή 68η, ημέρα, εξωτερικό (στο δρόμο)

Ο Άρης κατηφορίζει την Τοσίτσα με αργό βήμα, καπνίζοντας και κοιτάζοντας τη γειτονιά σα να χαζεύει αξιοθέατα.

σκηνή 69η, ημέρα, εξωτερικό (στο δρόμο)

Ο Άρης φτάνει στην Μπουμπουλίνας και αρχίζει να περπατάει στον πεζόδρομο που χωρίζει το Πολυτεχνείο από το Μουσείο. Έχει αρχίζει να νυχτώνει. Πάει να βγάλει και άλλο τσιγάρο από το πακέτο του, όταν ξαφνικά παγώνει. Ένας νέος άντρας βγαίνει από την πλαϊνή πύλη του Πολυτεχνείου κρατώντας ένα κουτάβι δεμένο με λουράκι. Ο Άρης συνέρχεται γρήγορα και πισωπατώντας κρύβεται πίσω από τα δέντρα. Ο νεαρός περνάει από μπροστά του χωρίς να τον προσέξει, μέχρι που το σκυλί του γυρίζει το κεφάλι προς το μεριά του Άρη και αρχίζει να του γαυγίζει. Ο νεαρός κοιτάζει προς την κατεύθυνση που γαυγίζει το σκυλί.

Νεαρός
Τι είναι ρε; Τι έπαθες;

Ο Άρης απομακρύνεται σχεδόν τρέχοντας προς την Πατησίων. Ο νεαρός τραβάει το σκυλί από το λουράκι.

Νεαρός
Έλα! Ξεκόλλα!

Το σκυλί επιμένει για λίγο ακόμα και στη συνέχεια υπακούει στο αφεντικό του που δεν είναι άλλος από τον ίδιο τον Άρη, κατά δεκαπέντε χρόνια νεότερο. Ο νεαρός Άρης και ο σκύλος του συνεχίζουν τη βόλτα τους.

σκηνή 70η, νύχτα, εσωτερικό (δωμάτιο ξενοδοχείου)

Ο Άρης επιστρέφει στο δωμάτιο του. Ανοίγει την τηλεόραση. Είναι η ώρα του βραδινού δελτίου ειδήσεων. Πιάνει το κράνος, κοιτάζει το εσωτερικό του και το ξαναπετάει θυμωμένα πάνω στο κρεβάτι. Βγάζει το πουκάμισο του και μπαίνει στο μπάνιο. Σε παράθυρο της τηλεόρασης ένας ρεπόρτερ στέκεται έξω από τη Βουλή και μιλάει στην κάμερα.

Ρεπόρτερ
Πληροφορίες μας λένε πως ο Υπουργός κατέληξε στην συγκεκριμένη απόφαση, κατόπιν συνάντησης που είχε σήμερα το μεσημέρι με το νέο αντιπρόσωπο της Ρίχτερ στην Ελλάδα, πράγμα που γεννά για ακόμα μια φορά προβληματισμούς σχετικά με τον σκοτεινό ρόλο που παίζουν οι πολυεθνικές εταιρείες στο πολιτικό μας σκηνικό.

Κεντρικός Παρουσιαστής
Φαντάζομαι πως ο ίδιος ο Υπουργός θα δώσει τις απαραίτητες εξηγήσεις στη συνέντευξη τύπου που αναμένουμε να δώσει από στιγμή σε στιγμή...

σκηνή 71η, νύχτα, εσωτερικό (υπουργική μερσεντές)

Ο Υπουργός κάθεται στο πίσω κάθισμα και μιλάει στο τηλέφωνο, ενώ το αυτοκίνητο κινείται στο κέντρο της πόλης.

Πορφυρογέννητος
Τι σημαίνει δεν τον βρίσκετε πουθενά; Ψάξτε σε όλα τα μπαρ της πόλης! Κάπου θα έχει κρυφτεί και θα τα πίνει. Το καθαρά! Θα μου το πληρώσει αυτό! Που να το ήξερα τόσα χρόνια πως είχα τέτοιο φίδι δίπλα μου;

Ο Υπουργός σταματάει να μιλάει και κοιτάζει την οθόνη του κινητού του. Το ύφος του γίνεται πιο μαλακό.

Πορφυρογέννητος
Κύριε Πρόεδρε βρίσκομαι καθοδόν για το Κεντρικά. Μάλιστα! Έχετε δίκιο. Δε φτάνει μόνο η διάψευση. Θα πάρω σαφή θέση υπέρ του νομοσχεδίου σας. Μάλιστα! Μη φωνάζεις, σε παρακαλώ! Θα τα πούμε στο σπίτι...

Ο Πορφυρογέννητος κλείνει το τηλέφωνο και το πετάει στο κάθισμα νευριασμένος.

Πορφυρογέννητος
Άντε γαμήσου, μαλάκα!

σκηνή 72η, νύχτα, εξωτερικό (έξω από τα γραφεία του κόμματος)

Ένας σωματοφύλακας ανοίγει την πόρτα και ο Πορφυρογέννητος αποβιβάζεται από το αυτοκίνητό του. Πλήθος κόσμου είναι συγκεντρωμένο στην είσοδο των γραφείων. Φλας αστράφτουν, ενώ κάμερες και μικρόφωνα κινούνται προς τον Υπουργό ζητώντας του μία δήλωση. Οι σωματοφύλακές του απωθούν τους δημοσιογράφους. Λίγο πριν περάσει την είσοδο, ο Υπουργός στρέφει το κεφάλι του προς μια ομάδα οπαδών του κόμματός που βρίσκονται στο πλάι της εισόδου, κρατώντας σημαίες και φωνάζοντας συνθήματα.

Οπαδοί
Νάτος–νάτος ο πρωθυπουργός!

Ο Πορφυρογέννητος τους κοιτάζει απορημένος. Κοντοστέκεται και τους χαιρετάει.

σκηνή 73η, νύχτα, εσωτερικό (γραφεία του κόμματος/υποδοχή)

Ο Πορφυρογέννητος μπαίνει στο κτήριο όπου στεγάζονται τα γραφεία του κόμματος. Όλοι οι βουλευτές που ήταν στη σκηνή 36 και πολλοί άλλοι είναι συγκεντρωμένοι στην υποδοχή των γραφείων και μόλις βλέπουν τον Υπουργό ξεσπούν σε χειροκροτήματα και ζητωκραυγές.

Βουλευτές
Μπράβο! Γεια σου αρχηγέ!

Ο Πορφυρογέννητος χαμογελάει αμήχανα. Προχωράει ανάμεσά τους ανταλλάσσοντας με κάποιους από αυτούς χειραψίες.

σκηνή 74η, νύχτα, εσωτερικό (γραφεία του κόμματος/αίθουσα τύπου)

Ο Πορφυρογέννητος χαμογελαστός, αλλά φανερά προβληματισμένος, μπαίνει στην αίθουσα και ανεβαίνει στο βήμα. Στις μπροστινές θέσεις συνωστίζονται οι δημοσιογράφοι, οι φωτογράφοι και τα τηλεοπτικά συνεργεία. Πίσω από αυτούς βουλευτές και οπαδοί έχουν δημιουργήσει μια πανηγυρική ατμόσφαιρα. Ο Πορφυρογέννητος βγάζει ένα χαρτί από την τσέπη του, το ξεδιπλώνει και το ακουμπά στο έδρανο μπροστά του. Το κοιτάζει, χαϊδεύει το μουστάκι του, σηκώνει ξανά το βλέμμα του, ξανακοιτάζει το χαρτί και στη συνέχεια το τσαλακώνει και αρχίζει την ομιλία του.

Πορφυρογέννητος

Το μεγαλύτερο λάθος που μπορεί να κάνει η εξουσία σε μία δημοκρατία είναι να θεωρεί δεδομένη την εμπιστοσύνη του λαού. Να θεωρεί ότι ο λαός θα συμφωνεί και θα αποδέχεται όλα όσα η εξουσία κάνει για λογαριασμό του. Να παίρνει αποφάσεις αδιαφορώντας για τη λαϊκή βούληση και να την επικαλείται μόνο για να νομιμοποιήσει την ερήμιν του λαού διοίκηση της χώρας. Γνωρίζετε καλά πως ποτέ δεν υπολόγισα το πολιτικό κόστος.

σκηνή 75η, νύχτα, εσωτερικό (δωμάτιο ξενοδοχείου)

Ο Άρης είναι καθισμένος στο κρεβάτι φορώντας μόνο μια πετσέτα γύρω από τη μέση. Κρατώντας το κράνος ανάμεσα στα γόνατά του, προσπαθεί με το γερό του χέρι να ξεβιδώσει μια βίδα με ένα μικρό σουγιά. Δίπλα του βρίσκονται κάποια εξαρτήματα του κράνους που έχει ήδη αφαιρέσει. Στα χείλη του είναι κρεμασμένο ένα αναμμένο τσιγάρο. Η τηλεόραση είναι ανοιχτή και μεταδίδει το λόγο του Υπουργού.

Πορφυρογέννητος

Γνωρίζετε καλά ότι πάντοτε έθετα το καλό της χώρας πάνω από προσωπικά και κομματικά συμφέροντα. Για τους λόγους αυτούς, αν θέλει ο Πρόεδρος της Κυβέρνησης να δώσει χαρακτήρα ψήφου εμπιστοσύνης στην ψηφοφορία του επίμαχου νομοσχεδίου, δε θα διστάσω μαζί με το κατάπτυστο αυτό νομοσχέδιο...

Οι παρευρισκόμενοι οπαδοί ξεσπούν ξανά σε χειροκροτήματα. Ο Πορφυρογέννητος χαμογελάει και τους χαιρετάει σηκώνοντας τα χέρια του ψηλά.

Πορφυρογέννητος

... μαζί με το κατάπτυστο αυτό νομοσχέδιο, να καταψηφίσω και την ίδια την κυβέρνηση, αναλαμβάνοντας πλήρως την ευθύνη των συνεπειών αυτής της επιλογής.

Οπαδοί
Νάτος–νάτος ο πρωθυπουργός!

Ο Άρης αρπάζει εκνευρισμένος το τηλεκοντρόλ και κλείνει την τηλεόραση. Με το κράνος στην αγκαλιά του, ακουμπάει το κεφάλι του πίσω στην πλάτη του κρεβατιού και κλείνει το μάτι του. Πάνω από την πλάτη του κρεβατιού και το κεφάλι του Άρη περνάει πολύ γρήγορα ένας αρουραίος. Ο Άρης ξανανοίγει το μάτι του.

σκηνή 76η, ημέρα, εξωτερικό (στο δρόμο)

Ο Άρης στέκεται μπροστά στις κρεμασμένες εφημερίδες ενός περίπτερου και διαβάζει τα πρωτοσέλιδα. Όλα μιλάνε για ανατροπή του πολιτικού σκηνικού και για τον λόγο του Υπουργού. Οι αθλητικές κάνουν λόγο για την πρόκληση της αναμέτρησης του Παναθηναϊκού με τον Άγιαξ. Ο Άρης παίρνει τσιγάρα από το περίπτερο και στη συνέχεια περνάει στο απέναντι πεζοδρόμιο, όπου βρίσκεται το καφέ όπου δουλεύει η Ιφιγένεια.

σκηνή 77η, ημέρα, εσωτερικό (καφέ-μπαρ)

Ο Άρης μπαίνει στο μαγαζί, το οποίο είναι σχεδόν γεμάτο. Κοιτάζει προσεκτικά τους πελάτες και στη συνέχεια πηγαίνει και κάθεται στο μπαρ. Γυρίζει και ξανακοιτάζει τα τραπέζια. Ο μπάρμαν τον πλησιάζει.

Μπάρμαν
Καλημέρα!

Άρης
Γεια σου! Έναν σκέτο σε παρακαλώ!

Ο μπάρμαν πηγαίνει να φτιάξει τον καφέ. Εμφανίζεται η Ιφιγένεια μέσα από την κουζίνα κρατώντας ένα δίσκο γεμάτο ποτήρια και κούπες. Περνάει μπροστά από τον Άρη και τον κοιτάζει. Ο Άρης γυρίζει το βλέμμα του αλλού. Ο μπάρμαν του φέρνει τον καφέ του.

Άρης
Να σε ρωτήσω κάτι, χτες το μεσημέρι ήταν ένας τύπος εδώ λίγο παράξενος, με άσπρα μαλλιά και παλτό. Έφυγε λίγο πριν έρθω. Πρέπει να ήταν μόνος του.

Μπάρμαν
Τον εφευρέτη λέτε;

Άρης
Αυτόν!

Μπάρμαν
Καλά, μιλάμε για περίπτωση. Ο τύπος...

Άρης
Μήπως ξέρεις που μένει;

Μπάρμαν
Σε κάποιο ψυχιατρείο φαντάζομαι...

Ο Μπάρμαν χασκογελάει, αλλά βλέποντας το αυστηρό πρόσωπο του Άρη, σοβαρεύεται αμέσως.

Μπάρμαν
Θα σας γελάσω. Αλλά τελευταία έρχεται σχεδόν κάθε μέρα εδώ.

Άρης
Ναι, ε;

Ο Άρης πίνει μονορούφι τον καφέ του και σηκώνεται.

Άρης
Καλά, φτιάξε μου άλλον έναν! Η τουαλέτα;

Ο Μπάρμαν δείχνει στον Άρη που είναι η τουαλέτα. Ο Άρης πηγαίνει προς τα εκεί. Ο Μπάρμαν μαζεύει το φλιτζάνι του, την ώρα που η Ιφιγένεια πλησιάζει στο μπαρ.

Ιφιγένεια
Τι θέλει ο πειρατής;

Μπάρμαν
Θα γελάσουμε σήμερα!

Η Ιφιγένεια κοιτάζει προς τις τουαλέτες και ύστερα παρατηρεί πάνω στο μπαρ το πακέτο των τσιγάρων του. Στη συνέχεια κατευθύνεται προς το τηλέφωνο στην άκρη του μπαρ, σηκώνει το ακουστικό και σχηματίζει έναν αριθμό.

Ιφιγένεια
Έλα, Άρη! Σε ξύπνησα; Που να είμαι; Στη δουλειά. Ναι, όλα καλά. Όχι, έτσι σε πήρα. Να σου πω, θυμάσαι που σου έλεγα χτες για έναν παράξενο τύπο που ήρθε στο μαγαζί.

Μπάρμαν
Ιφιγένεια!

Ιφιγένεια
Άσε! Τίποτα. Θα σου πω από κοντά. Το απόγευμα, ναι; Γεια!

Η Ιφιγένεια κατεβάζει το ακουστικό και πηγαίνει να πάρει ξανά το δίσκο της από το μπαρ. Ο Άρης, πίσω από την πλάτη της, βγαίνει από την τουαλέτα και την κοιτάζει. Ο Άρης επιστρέφει στη θέση του, παίρνει τον καφέ και τα τσιγάρα του και πηγαίνει και κάθεται σε ένα τραπέζι. Ανάβει ένα τσιγάρο, παίρνει μια αθλητική εφημερίδα και κρύβεται πίσω της.

σκηνή 78η, ημέρα, εσωτερικό (καφέ-μπαρ)

Ο Άρης διαβάζει τα προγνωστικά των ποδοσφαιρικών αγώνων. Το τασάκι του έχει γεμίσει από αποτοσίγαρα. Πάνω στο τραπέζι του υπάρχουν άλλα δυο άδεια φλιτζάνια.

Ιφιγένεια (off)
Ένα κύο τσάι, κύριε καθηγητά;

Καθηγητής (off)
Ναι, παρακαλώ!

Ο Άρης κατεβάζει την εφημερίδα και βλέπει τον Καθηγητή να έχει καθίσει σε ένα τραπέζι κοντά στο δικό του. Το μαγαζί τώρα είναι μισογεμάτο. Η Ιφιγένεια γυρίζει για να πάει προς το μπαρ και διασταυρώνει το βλέμμα της με αυτό του Άρη. Ο Άρης της χαμογελάει, αλλά σοβαρεύεται αμέσως, σαν να το μετάνιωσε. Η Ιφιγένεια συνεχίζει προς το μπαρ με πολύ σκεπτικό ύφος, σα να προσπαθεί έντονα να θυμηθεί κάτι. Ο Άρης γυρίζει ξανά προς τον Καθηγητή, ο οποίος έχει βγάλει ένα βιβλίο και διαβάζει. Δίπλα του υπάρχουν ένα σημειωματάριο δυο-τρία στυλό. Ο Άρης σηκώνει την εφημερίδα και με κλεφτές ματιές παρακολουθεί τον Καθηγητή να μελετάει και μετά την Ιφιγένεια να του σερβίρει το τσάι του. Μόλις η Ιφιγένεια απομακρυνθεί ξανά, ο Άρης διπλώνει την εφημερίδα, σηκώνεται και πηγαίνει προς το τραπέζι του Καθηγητή.

Άρης
Καλημέρα σας κύριε Καθηγητά!

Ο Καθηγητής σηκώνει το κεφάλι του και κοιτάζει τον Άρη με απορία.

Καθηγητής
Καλημέρα! Γνωριζόμαστε;

Άρης
Όχι ακόμα... Μου επιτρέπετε;

Ο Άρης τραβάει μια καρέκλα και κάθεται στο τραπέζι του Καθηγητή, ο οποίος τον κοιτάζει σαστισμένος.

σκηνή 79η, ημέρα, εσωτερικό (καφέ-μπαρ)

Όλα τα τραπέζια του καφέ είναι άδεια εκτός από αυτό όπου κάθονται ο Καθηγητής και ο Άρης. Η Ιφιγένεια με σταυρωμένα τα χέρια και ακουμπισμένη στο μπαρ τους κοιτάζει. Πίσω από το μπαρ ο μπάρμαν τους κοιτάζει επίσης με πιο εύθυμη διάθεση, ενώ σκουπίζει τα ποτήρια του. Ο Άρης μιλάει έντονα αλλά χαμηλόφωνα στον Καθηγητή και κάνει διάφορα σχέδια στο σημειωματάριό του.

Μπάρμαν
Τι λένε τόσο ώρα; Ε! Ξύπνα! Τι έχεις πάθει εσύ σήμερα, μου λες;

Η Ιφιγένεια γυρίζει και τον κοιτάζει ανήσυχη.

Ιφιγένεια
Τίποτα! Μπορώ να φύγω;

Μπάρμαν
Εδώ και μισή ώρα.

Η Ιφιγένεια πηγαίνει βιαστικά προς την κουζίνα, ενώ λύνει την ποδιά της. Ο Μπάρμαν την κοιτάζει.

Μπάρμαν
Α, μάλλον είναι μεταδοτικό...

Στο τραπέζι ο Άρης έχει μόλις σταματήσει να μιλάει και καπνίζει κοιτάζοντας τον Καθηγητή, ο οποίος βρίσκεται σε έξαψη.

Καθηγητής
Δηλαδή, μου ζητάτε να επιδιορθώσω μία συσκευή που δεν έχω ακόμα επινοήσει!

Ο Άρης χαμογελάει και κουνάει το κεφάλι του καταφατικά. Η Ιφιγένεια περνάει από πίσω του και βγαίνει από το καφέ κοπανώντας την πόρτα. Ο Άρης γυρίζει και την κοιτάζει.

σκηνή 80η, ημέρα, εξωτερικό (στο δρόμο/έξω από το καφέ)

Ανοίγει η πόρτα του μαγαζιού και βγαίνουν πρώτα ο Άρης και στη συνέχεια ο Καθηγητής. Ο Καθηγητής κουμπώνει το παλτό του και κάνει νόημα στον Άρη να τον ακολουθήσει. Περπατούν για λίγο μέχρι που φτάνουν δίπλα σε έναν παλιό σκαραβαίο. Ο Καθηγητής ξεκλειδώνει το αμάξι και ο Άρης ανοίγει την πόρτα του συνοδηγού. Λίγο πιο πίσω, μέσα σε ένα άλλο παρκαρισμένο αυτοκίνητο, καθισμένη στη θέση του οδηγού η Ιφιγένεια (με άλλα ρούχα από αυτά που φορούσε πριν λίγο φεύγοντας από το καφέ) τους παρακολουθεί.

σκηνή 81η, ημέρα, εσωτερικό (αυτοκίνητο)

Ο Καθηγητής οδηγεί, ενώ ταυτόχρονα μιλάει ακατάπαυστα και χειρονομεί με υπερένταση. Ο Άρης τον κοιτάζει ήρεμος από τη θέση του συνοδηγού. Από το ραδιόφωνο ακούγεται το δελτίο ειδήσεων.

Καθηγητής
Και πώς θα την ονομάσω τη Μηχανή;

Άρης
Κρόνος

Καθηγητής
Κρόνος; Χμ... παράξενο! Η δημιουργία μιας τέτοιας μηχανής είναι έργο ζωής για εμένα. Έχω αφιερώσει, όχι μόνο την καριέρα μου, αλλά και την προσωπική μου ζωή σε αυτόν τον σκοπό. Και με τι κόστος, ε; Ξέρετε τι σημαίνει να δουλεύεις για δέκα... Πότε θα παρουσιάσω την εφεύρεση;

Άρης
Σε έξι χρόνια περίπου θα γίνουν οι πρώτες επίσημες δοκιμές.

Καθηγητής
...για δεκαέξι ολόκληρα χρόνια πάνω σε ένα σχέδιο, χωρίς να μπορείς να μιλήσεις σε κανέναν για αυτό για να μη σε περάσουν για τρελό; Να κρύβεσαι από τους συναδέλφους σου και κάθε φορά που δοκιμάζεις να αναπτύξεις, έστω και θεωρητικά έναν σου προβληματισμό, να αντιμετωπίζεις μόνο γέλια και ειρωνείες; Και ξέρετε γιατί...

Ο Άρης κάνει νόημα στον Καθηγητή να σωπάσει και ανοίγει την ένταση του ραδιοφώνου.

Εκφωνητής
Η ρήξη, ωστόσο, αυτή δε αφορά μόνο την κυβέρνηση, αλλά και την ίδια την προεδρική οικογένεια, αφού ο πρώην Υπουργός μετά τον εξαναγκασμό του σε παραίτηση, υποχρεώθηκε από τον κύριο Πρόεδρο να εγκαταλείψει και την πατρική του οικία. Ο εκδιωχθείς πολιτικός, παρ' όλα αυτά, φαίνεται πως επιμένει στην απόφασή του να καταψηφίσει το νομοσχέδιο στην αυριανή κρίσιμη συνεδρίαση και μάλιστα...

Ο Άρης χαμηλώνει την ένταση του ραδιοφώνου.

Καθηγητής
Έχει κάποια σχέση αυτό με την αποστολή σας;

Άρης
Σας είπα, δεν υπάρχει περίπτωση να σας δώσω πληροφορίες σχετικά με την αποστολή μου. Το απαγορεύει το πρωτόκολλο.

Καθηγητής
Φαντάζομαι ότι το πρωτόκολλο απαγορεύει και οποιαδήποτε συζήτηση για τη Μηχανή.

Ο Άρης δεν απαντάει και στρέφει το βλέμμα του έξω στο δρόμο.

Καθηγητής
Μην ανησυχείτε! Σας καταλαβαίνω. Το ενδεχόμενο του εγκλωβισμού σας στο παρελθόν είναι ένα εξαιρετικά εφιαλτικό σενάριο. Άλλωστε, αποκαλύπτοντάς μου την μελλοντική εξέλιξη της έρευνάς μου το μόνο που επιτυγχάνετε είναι την επίστευση των αποτελεσμάτων της.

Ο Άρης γυρίζει και τον κοιτάζει.

Καθηγητής
Θα σας βοηθήσω, κύριε... Δε μου έχετε πει ούτε καν το όνομα σας.

Άρης
Μπορείτε να με λέτε Άρη.

Καθηγητής
Θα σε βοηθήσω, Άρη. Μπορούμε να μιλάμε στον ενικό. Άλλωστε, είμαστε σχεδόν συνομήλικοι τώρα. Θα σε βοηθήσω όχι μόνο γιατί υποψιάζομαι πως είσαι απαραίτητος στο μέλλον, αλλά και γιατί είμαι σίγουρος πως έχεις αφήσει μια προσωπική ζωή εκεί στο 2011 που σου λείπει.

Ο Άρης αλλάζει σταθμό στο ραδιόφωνο, ανοίγει την ένταση και ξαναγυρίζει το βλέμμα του στο δρόμο.

Άρης
Όχι ακριβώς...

Από το ραδιόφωνο ακούγεται κάποια μουσική επιτυχία της εποχής.

σκηνή 82η, ημέρα, εσωτερικό (αυτοκίνητο)

Το ίδιο τραγούδι ακούγεται από το ραδιόφωνο του αυτοκινήτου του Σακαφλιά. Το αυτοκίνητο είναι σταθμευμένο σε έναν ερημικό δρόμο. Ο Σακαφλιάς, καθισμένος στη θέση του οδηγού, κοιτάζει το ρολόι του. Ξαφνικά ανοίγει η πόρτα του συνοδηγού και μπαίνει μέσα ο Αντωνάκης. Φοράει σπορ ρούχα, γυαλιά ηλίου και είναι αξύριστος.

Σακαφλιάς
Που είσαι μωρέ μαλάκα;

Αντωνάκης
Συγγνώμη! Με ψάχνουνε παντού.

Σακαφλιάς
Κι εγώ τι φταίω; Καλά, τι του έκανες; Κανονικά θα έπρεπε να σε ευγνωμονεί. Όλοι για αυτόν μιλάνε σήμερα.

Αντωνάκης
Το ξέρω!

Σακαφλιάς
Δοκίμασες να επικοινωνήσεις μαζί του;

Αντωνάκης
Θα μου το πληρώσει ο αχάριστος!

Σακαφλιάς
Ναι, ε; Τι έχεις κατά νου;

Ο Αντωνάκης βγάζει έναν κίτρινο φάκελο από την τσάντα του και τον δίνει στο Σακαφλιά.

Αντωνάκης
Σου έχω εδώ κάποιες φωτογραφίες του από το τελευταίο ταξίδι του στα νησιά.

Ο Σακαφλιάς σπρώχνει πίσω το φάκελο, ξαφνιάζοντας τον Αντωνάκη.

Σακαφλιάς
Τι να τις κάνω, μωρέ, τις φωτογραφίες τώρα; Τώρα τις θυμήθηκες; Τόσο καιρό σε παρακαλούσα να μου δώσεις κάτι καλό και με έγγραφες.

Αντωνάκης
Ξέρεις πόσο θα πουλήσεις, αν τις βγάλεις;

Σακαφλιάς
Τώρα πουλάει ο δικός σου. Αν πάω κόντρα τώρα, οι άλλοι θα με φάνε.

Ο Αντωνάκης τον κοιτάζει απελπισμένος και κρατώντας ακόμα τον φάκελο.

Αντωνάκης
Δηλαδή, δεν...

Σακαφλιάς
Ξεκόλλα, σου λέω! Ας τις θυμόσουν νωρίτερα τις φωτογραφίες! Πρέπει να την κάνω. Θέλεις να σε πετάξω πουθενά;
Ο Αντωνάκης έχει βγει ήδη από το αυτοκίνητο και φεύγει αφήνοντας την πόρτα ανοιχτή.

σκηνή 83η, ημέρα, εσωτερικό (διαμέρισμα-εργαστήριο του Καθηγητή)

Ο Καθηγητής και ο Άρης στέκονται εκατέρωθεν ενός τραπεζιού, πάνω στο οποίο βρίσκεται η Μηχανή. Το ημιυπόγειο διαμέρισμα είναι γεμάτο συσκευές και βιβλία. Επικρατεί γενικά ακαταστασία, ενώ στο βάθος διακρίνεται ένα ξέστρωτο κρεβάτι. Κάποια κομμάτια της συσκευής έχουν αποσυνδεθεί, αλλά όλα βρίσκονται πάνω στο τραπέζι. Ο Καθηγητής κρατώντας ένα πολύ λεπτό μεταλλικό εργαλείο σκαλίζει κάτι στο εσωτερικό του κράνους.

Καθηγητής
Απίστευτο!

Άρης
Τι πράγμα;

Καθηγητής
Τόσο καιρό ήμουν σε τελείως λάθος δρόμο. Απίστευτο...

Άρης
Κύριε καθηγητά...

Καθηγητής
Ξέρω, ξέρω.

Άρης
Θα το ήθελα πολύ να είχαμε περισσότερο χρόνο, αλλά...

Καθηγητής
Αλλά πρέπει να επιστρέψεις μέσα στο χρόνο που αντιστοιχεί σε τρεις μέρες από την πανσέληνο του χρόνου αφετηρίας σου. Το άκουσα, αν και δε μπορώ να το καταλάβω. Κάτι τέτοιο είναι τελείως αντιεπιστημονικό.

Άρης
Λυπάμαι, αλλά δε μπορώ να σας βοηθήσω.

Καθηγητής
Δε μπορείς να με βοηθήσεις γενικά, όσο βρίσκεσαι πάνω από το κεφάλι μου. Δε πας μια βόλτα, καλύτερα;

Ο Άρης κάνει στην αρχή ένα βήμα πίσω και στη συνέχεια πηγαίνει μέχρι το παράθυρο. Βγάζει ένα τσιγάρο και το ανάβει. Κοιτάζει τα πόδια των ανθρώπων που περνάνε από πάνω. Έχει αρχίσει να νυχτώνει. Φαίνεται σα να προσπαθεί να θυμηθεί κάτι. Χωρίς να γυρίσει, ρωτάει τον Καθηγητή...

Άρης
Συγγνώμη, αλλά μήπως γνωρίζετε αν έχει ανοίξει το μπλε μπαρ;

Ο Εφευρέτης σηκώνει το κεφάλι του και τον κοιτάζει με απορία.

σκηνή 84η, νύχτα, εσωτερικό (μπαρ)

Το Μπλε είναι ένα μικρό μπαρ στο κέντρο της πόλης. Είναι γεμάτο νέους ανθρώπους που διασκεδάζουν και μιλάνε δυνατά. Κάποια κορίτσια χορεύουν. Ο Άρης μπαίνει στο μαγαζί και κατευθύνεται στην άκρη του μπαρ, όπου υπάρχουν δυο-τρια άδεια σκαμπό και είναι πιο ήρεμα. Κοιτάζει τριγύρω του, έχοντας ένα χαζό χαμόγελο. Κάποιες γκόμενες στην άλλη άκρη του μπαρ τον κοιτάζουν, σκουντιούνται και γελάνε. Η μπαργούμαν έρχεται κοντά του. Ο Άρης την κοιτάζει χαμογελαστός σαν να βλέπει κάποιο πολύ γνωστό του πρόσωπο.

Μπαργούμαν
Γεια σου!

Άρης
Μια μπίρα, σε παρακαλώ!

Η μπαργούμαν πάει να φέρει την παραγγελία του και ο Άρης παρατηρεί τον κώλο της καθώς απομακρύνεται.

Ιφιγένεια
Καλή, ε;

Ο Άρης γυρίζει απότομα και βλέπει την Ιφιγένεια να είναι καθισμένη στο διπλανό σκαμπό και να πίνει το ποτό της. Το χαμόγελο του Άρη σβήνει.

Ιφιγένεια
Όστε, εδώ συχνάζεις; Σίγουρα πολύ καλύτερο από το δικό μας. Δε μου μιλάς;

Η μπαργούμαν φέρνει την μπίρα του Άρη. Η Ιφιγένεια του τσουγκρίζει το ποτήρι.

Ιφιγένεια
Στην υγεία σου!

Πίνουν και οι δύο και ο Άρης βγάζει ένα τσιγάρο από το πακέτο του και προσπαθεί να το ανάψει, αλλά η νευρικότητα και το σπασμένο χέρι του δεν τον βοηθάνε. Η Ιφιγένεια βγάζει έναν αναπτήρα και τον ανάβει. Ο Άρης την κοιτάζει για μια στιγμή και αμέσως στρέφει το βλέμμα του αλλού. Η Ιφιγένεια ακουμπάει το πακέτο του Άρη.

Ιφιγένεια
Θα με κεράσεις κι εμένα ένα, ε;

Η Ιφιγένεια, χωρίς να περιμένει απάντηση από τον Άρη, παίρνει ένα τσιγάρο από το πακέτο του και το ανάβει, φυσώντας τον καπνό προς το μέρος του.

Ιφιγένεια
Ξέρεις, καπνίζεις την ίδια μάρκα με τον φίλο μου.

Ο Άρης σβήνει απότομα το δικό του και σηκώνεται αμέσως από το σκαμπό.

Ιφιγένεια
Φεύγεις;

Άρης
Γιατί με ακολουθήσες;

Ιφιγένεια
Σε ακολούθησα;! Μεγάλη ιδέα έχεις για τον εαυτό σου!

Άρης
Είναι τυχαίο, δηλαδή, αυτό;

Ιφιγένεια
Έρχομαι συχνά εδώ. Συνήθως μαζί με το φίλο μου. Είναι το στέκι του. Τώρα που το σκέφτομαι, έχετε πολλά κοινά.
Μια παρέα έρχεται και στέκεται δίπλα τους στο μπαρ, στριμώχνοντας τους και φέρνοντάς τους πιο κοντά.

Ιφιγένεια
Πως σε λένε;

Ο Άρης βγάζει ένα χαρτονόμισμα και το ακουμπάει πάνω στο μπαρ.

Άρης
Καληνύχτα!

Ο Άρης φεύγει. Η Ιφιγένεια τον κοιτάζει ενώ τελειώνει με μια γουλιά το ποτό της.

σκηνή 85η, νύχτα, εξωτερικό (στο δρόμο-έξω από το σπίτι του Καθηγητή)
Ο Άρης περπατάει στη σκοτεινή και ερημική γειτονιά του Καθηγητή. Φτάνει έξω από το εργαστήριό του και στέκεται πάνω από το παράθυρο του ημιυπόγειου. Το εργαστήριο φαίνεται ημιφωτισμένο, ενώ από μέσα ακούγεται ροκ μουσική. Σπρώχνει και ανοίγει την εξωτερική πόρτα και μπαίνει στην πολυκατοικία.

σκηνή 86η, νύχτα, εσωτερικό (πολυκατοικία/διάδρομος)
Ο Άρης κάνει να χτυπήσει την πόρτα και διαπιστώνει ότι είναι ανοιχτή. Την σπρώχνει και μπαίνει μέσα στο διαμέρισμα.

σκηνή 87η, νύχτα, εσωτερικό (διαμέρισμα-εργαστήριο Καθηγητή)
Το κράνος βρίσκεται πάνω στον πάγκο στην ίδια κατάσταση που ήταν και όταν έφυγε ο Άρης από το διαμέρισμα για να πάει στο μπαρ. Ο καθηγητής Πάσχος δεν είναι πουθενά.

Άρης
Κύριε καθηγητά!

Ο Άρης σηκώνει μία μακριά μεταλλική ράβδο που βρίσκει στο πάτωμα και συνεχίζει να προχωρά μες στο δωμάτιο κρατώντας την σαν όπλο. Στο βάθος του δωματίου βλέπει τον Καθηγητή καθισμένο στο κρεβάτι να τον κοιτάζει με γουρλωμένα μάτια, σαν να του υποδεικνύει πως κάποιος βρίσκεται από πίσω του. Αυτός ο κάποιος ακουμπάει την κάνη ενός όπλου στην πλάτη του Άρη, τη στιγμή που αυτός κάνει να γυρίσει προς το μέρος του με τη μεταλλική ράβδο υψωμένη.

Σωτήρης
Δεν το αφήνεις κάτω αυτό, μη μας βγάλεις κανένα μάτι;

Ο Άρης γυρίζει και τον κοιτάζει έκπληκτος. Ο Σωτήρης φέρνει το χέρι στο στόμα του θεατρinίστικά και κοιτάζοντας την καλύπτρα του χαμένου ματιού του Άρης.

Σωτήρης
Ωχ! Σόρρυ.. το είχα ξεχάσει.

Άρης
Τι έγινε;!

Σωτήρης
Α, εδώ...

σκηνή 88η, νύχτα, εσωτερικό (διαμέρισμα-εργαστήριο του Καθηγητή)

Ο Άρης και ο Σωτήρης είναι καθισμένοι πάνω στον πάγκο με τη Μηχανή ανάμεσα τους. Καπνίζουν και πίνουν μπίρες. Ακούγεται ροκ (της εποχής) μουσική από το ραδιόφωνο, που κάποιες φορές διακόπτεται από τη φωνή του ραδιοφωνικού παραγωγού, αλλά σε πολύ πιο χαμηλή ένταση. Στο βάθος του δωματίου ο Εφευρέτης κοιμάται στο κρεβάτι του.

Άρης
Δεν καταλαβαίνω.

Σωτήρης
Τι δεν καταλαβαίνεις;

Άρης
Υποτίθεται ότι υπήρχε μόνο μία συσκευή και αυτή βρίσκεται τώρα εδώ διαλυμένη.

Σωτήρης
Υπήρχε μόνο μία συσκευή, όταν εσύ έφυγες, αλλά στο μεταξύ αλλάξαν τα πράγματα.

Άρης
Δηλαδή;

Σωτήρης
Φαίνεται πως κάποιος βοήθησε τον μεγάλο μας εφευρέτη να επινοήσει τη Μηχανή του πολύ νωρίτερα, από ότι θα έκανε κανονικά.

Ο Άρης πιάνει το κεφάλι του και ο Σωτήρης τον αγγίζει στον ώμο.

Σωτήρης
Μη χαλιέσαι! Έκανες μια πολύ σοβαρή παραβίαση του πρωτοκόλλου, αλλά σκέψου πως αν δεν το έκανες, τώρα δε θα τα πίναμε παρέα;

Άρης
Για αυτό ήρθες;

Σωτήρης
Ήρθα για σε βοηθήσω. Για να ολοκληρώσεις την αποστολή σου.

Άρης
Τι να ολοκληρώσω; Η αποστολή επετεύχθη. Ο πρόεδρος αύριο το βράδυ θα καταψηφίσει το νομοσχέδιο.

Σωτήρης
Μην είσαι και τόσο σίγουρος!

Άρης
Μα ήδη το δήλωσε. Αποκλείεται να κάνει πίσω.

Σωτήρης
Δε θα το κάνει γιατί δε θα προλάβει.

Άρης
Τι εννοείς;

Σωτήρης
Αύριο το απόγευμα πριν την ψηφοφορία ο πρόεδρός σου σχεδιάζει να μιλήσει σε ανοιχτή συγκέντρωση στους οπαδούς του, προκειμένου να ανακοινώσει ότι μετά την καταψήφιση του νομοσχεδίου, θα θέσει και θέμα ηγεσίας

Άρης
Ε, και;

Σωτήρης

Ε, την ώρα που θα βγαίνει στο μπαλκόνι, κάποιοι τρελός μέσα από το πλήθος θα τον πυροβολήσει στο κεφάλι. Ο Πατέρας του θα αναβάλει την ψηφοφορία και θα κηρύξει εθνικό πένθος. Το πολιτικό σύστημα θα φορέσει πλερέζες, ο κοινή γνώμη θα συμπαρασταθεί στον χαροκαμένο Πρόεδρο και δυο βδομάδες μετά το νομοσχέδιο θα περάσει παμψηφεί.

Άρης
Ποιος θα τον φάει; Κάποιοι από το μέλλον;

Σωτήρης
Ο πρώην Ιδιαίτερός του. Κάποιος Αντωνάκης. Θα αυτοκτονήσει πριν δώσει λόγο για την πράξη του και χρόνια μετά θα γραφτούν βιβλία και θα γυριστούν ταινίες με διάφορα ευφάνταστα σενάρια.

Άρης
Εγώ φταίω.

Σωτήρης
Δεν ξέρω τι εννοείς, αλλά προλαβαίνεις να επανορθώσεις. Κατάλαβες τώρα γιατί ήρθα.

Άρης
Κατάλαβα. Αυτό που δεν μπορώ να καταλάβω με τίποτα είναι γιατί έστειλε εσένα ο Εκατόνταρχος.

Σωτήρης
Δε με έστειλε κανένας Εκατόνταρχος. Τι είμαι; Κανένας χρονοασφαλίτης σαν κι εσένα; Μόνος μου ήρθα.

Άρης
Τι λες;

Σωτήρης
Σου είπα, χάρη στην πολύτιμη βοήθεια σου, ο μεγάλος εφευρέτης μας ολοκλήρωσε την κατασκευή της μηχανής πολύ νωρίτερα. Λίγα χρόνια μετά, όμως, κάπου στράβωσε το πράγμα και κάποια από τα μυστικά σχέδια άρχισαν να βγαίνουν στη φόρα. Η κυβέρνηση φυσικά τα διέψευσε, ο τύπος έπνιξε το θέμα και ο κόσμος δεν πίστεψε το μόνο παραμύθι που έπρεπε να πιστέψει. Τη συνέχεια τη φαντάζεσαι.

Άρης
Η νύχτα...

Σωτήρης
Ακριβώς. Ο υπόκοσμος έδωσε γη και ύδωρ για να αποκτήσει αντίγραφα της Μηχανής, που οι Κινέζοι φίλοι μας έσπευσαν να του κατασκευάσουν.

Άρης
Πόσες τέτοιες συσκευές υπάρχουν στο μέλλον;

Σωτήρης
Καμιά δεκαριά, αλλά οι περισσότερες είναι μούφες. Άντε να σε πάνε καμιά ώρα μπροστά, να δεις τα νούμερα του τζόκερ και να γυρίσεις να τα παίξεις. Άλλωστε, η εξελιγμένη μορφή της Μηχανής, η Κρόνος 2 αποτελεί ακόμα κρατικό μονοπώλιο.

Άρης
Και ο Πάσχος τι λέει για όλα αυτά;

Σωτήρης
Ευτυχώς ή δυστυχώς, δεν θα προλάβει να τα δει όλα αυτά. Ο καημένος, θα πεθάνει λίγους μήνες μετά την κατασκευή της Κρόνος 1. Καρκίνος. Από τα πολλά πειράματα και την έκθεση στις ακτινοβολίες.

Ο Άρης και ο Σωτήρης κοιτάζουν τον Καθηγητή που κοιμάται ήρεμος στο κρεβάτι του. Στη συνέχεια τσουγκρίζουν τα κουτάκια της μπύρας τους και τα αδειάζουν.

Άρης

Και τώρα τι κάνουμε;

Σωτήρης

Τίποτα, πάμε για ύπνο, γιατί αύριο μας περιμένει μια πολύ δύσκολη μέρα.

Ο Άρης και ο Σωτήρης σηκώνονται από τον πάγκο. Ο Σωτήρης κλείνει το ραδιόφωνο, ενώ ο Άρης πίσω από την πλάτη του μαζεύει από τον πάγκο το όπλο του Σωτήρη και το βάζει κρυφά στην τσέπη του.

Άρης

Λύσε μου μια τελευταία απορία! Εσένα τι σε νοιάζει αν σκοτωθεί ο Πρόεδρος αύριο ή όχι.

Σωτήρης

Πλάκα κάνεις; Χωρίς αυτόν τον μαλάκα πως θα διαλυθεί η χώρα και πως θα καταρρεύσει το σύστημα, για να έρθει μετά η Επανάσταση;

σκηνή 89η, νύχτα, εσωτερικό (δωμάτιο ξενοδοχείου)

Ο Αντωνάκης έχει απλώσει τις ακατάλληλες φωτογραφίες του Πορφυρογέννητου (αυτές που προσπαθούσε να σπρώξει στον Σακαφλιά) πάνω στο κρεβάτι και πίνει από ένα μπουκάλι βότκα. Φοράει ένα σώβρακο και μια φανέλα μόνο και τα γυαλιά του. Φαίνεται μεθυσμένος. Στη συνέχεια βγάζει από μια μισάνοιχτη βαλίτσα, που βρίσκεται δίπλα στο κρεβάτι ένα πιστόλι και κάνει ότι σημαδεύει με αυτό τις φωτογραφίες. Αδειάζει το μπουκάλι. Ακούγεται ένα λαϊκό τραγούδι - επιτυχία της εποχής.

σκηνή 90η, νύχτα, εσωτερικό (μπαρ πολυτελούς ξενοδοχείου)

Ενώ ακούγεται το ίδιο τραγούδι. Ο Πορφυρογέννητος κάθεται σε μία πολυθρόνα, πίνει, τραγουδάει και διασκεδάζει. Η παρέα γύρω του αποτελείται από άλλους άντρες που μοιάζουν με επιχειρηματίες και παράγοντες του υποκόσμου. Μιλάνε έντονα και γελάνε. Ο Πορφυρογέννητος φοράει ανοιχτό πουκάμισο και ένα καπέλο τζόκεϊ. Γελάει με τα αστεία τις παρέας, αλλά κυρίως κοιτάζει αφηρημένος μπροστά του σα να σκέφτεται την επόμενη μέρα.

σκηνή 91η, νύχτα, εξωτερικό (στο δρόμο)

Δύο νέοι άντρες περπατούν κατά μήκος των πεζοδρομίων της Πανεπιστημίου. Όπως φαίνονται από πίσω, βαδίζουν σα να έχουν πει και να βαριούνται που περπατάνε. Ενώ εξακολουθεί να ακούγεται (πιο χαμηλά) το ίδιο τραγούδι, οι δύο νέοι μιλάνε και χειρονομούν έντονα, σα να έχουν κάποια διαφωνία. Η ένταση του τραγουδιού σβήνει και αρχίζει να ακούγεται η κουβέντα τους. Βλέπουμε τα πρόσωπά τους. Είναι ο Άρης και ο Σωτήρης πριν από δεκαπέντε χρόνια. Ο Σωτήρης έχει μακριά μαλλιά και γενικά εμφάνιση ροκά.

Σωτήρης (1996)

Τι πάει να πει δε μπορείς να κάνεις τίποτα;

Άρης (1996)

Τι θες να κάνω;

Σωτήρης (1996)

Να της πεις ότι θέλεις να είσαστε μαζί και να της το δείξεις.

Άρης (1996)

Αφού εκείνη δε θέλει;

Σωτήρης (1996)

Που το ξέρεις; Σου το είπε;

Άρης (1996)

Όχι. Αλλά το δείχνει.

Σωτήρης (1996)

Και εσύ τι της δείχνεις.

Άρης (1996)

Αν δε θέλει, δε μπορώ να κάνω τίποτα.

Σωτήρης (1996)
Γιατί όταν ήθελε, τι έκανες;

Άρης (1996)
Μη λες βλακείες. Με καμία κοπέλα δεν έχω νιώσει έτσι, όπως με την Ιφιγένεια.

Σωτήρης (1996)
Δε σε ρωτάω τι ένιωσες. Τι έκανες σε ρωτάω.

Άρης (1996)
Αφού είναι αλλού σου λέω. Τις δύο τελευταίες μέρες ειδικά δεν προσπαθεί ούτε καν να το κρύψει. Έχει φάει και ένα κόλλημα...

Σωτήρης (1996)
Τι κόλλημα;

Άρης (1996)
Με έναν τύπο που πάει από τη δουλειά της.

Σωτήρης (1996)
Ποιον;

Άρης (1996)
Δεν ξέρω. Έναν παράξενο που κάτι τις θυμίζει, λέει. Και έχει κάτι που δε μπορεί να καταλάβει, αλλά την κάνει να νιώθει περίεργα.

Σωτήρης (1996)
Τι λες τώρα; Ποιος είναι αυτός;

Άρης (1996)
Που θες να ξέρω; Και λέει και ότι μου μοιάζει.

Σωτήρης (1996)
Σου μοιάζει;

Άρης (1996)
Ναι, σα να είναι μεγάλος μου αδερφός, λέει, ή κάτι τέτοιο.

Σωτήρης (1996)
Ρε μαλάκα, σε γουστάρει ακόμα.

Άρης (1996)
Ναι, καλά! Ευκαιρία ψάχνει να βρει.

Σωτήρης (1996)
Κι εσύ τι θα κάνεις; Θα κάθεις και θα περιμένεις μέχρι να σου πει να χωρίσετε;

Άρης (1996)
Όχι. Θα της το πω εγώ.

Σωτήρης (1996)
Το αποφάσισες, δηλαδή.

Άρης (1996)
Αφού δεν πάει άλλο. Αύριο κιόλας. Να τελειώνουμε!

Σωτήρης (1996)
Ε, όχι και αύριο!

Άρης (1996)
Γιατί;

Σωτήρης (1996)
Αύριο παίζει η ομάδα!

Ο Άρης και ο Σωτήρης (του 1996) σκάνε στα γέλια, ενώ περνάνε έξω από την είσοδο του ξενοδοχείου που μένει ο Άρης και ο Σωτήρης (του 2011).

σκηνή 92η, νύχτα, εσωτερικό (δωμάτιο ξενοδοχείου)

Ο Άρης και ο Σωτήρης (του 2011) είναι ξαπλωμένοι δίπλα-δίπλα στο ίδιο κρεβάτι. Το δωμάτιο φωτίζεται από ένα μικρό φως πάνω από τα κεφάλια τους. Ο Άρης μοιάζει σα να κοιμάται, ενώ ο Σωτήρης, με τα χέρια του σταυρωμένα πίσω από το κεφάλι του, κοιτάζει το ταβάνι.

Σωτήρης
Κοιμάσαι;

Άρης
Μμμ...

Σωτήρης
Είσαι δυο μέρες εδώ. Δε σε ρώτησα πώς πέρασες.

Άρης
Ωραία.

Σωτήρης
Λέγε, ρε!

Άρης
Τι θες να ακούσεις;

Σωτήρης
Ξέρεις.

Άρης
Δεν έχω κάτι να σου πω.

Σωτήρης
Δηλαδή, δε μπήκες στον πειρασμό;

Άρης
Κοιμήσου!

Σωτήρης
Την είδες;

Άρης
Άσε με!

Σωτήρης
Την είδες! Για λέγε!

Άρης
Άσε με, σου λέω!

Ο Άρης γυρίζει την πλάτη στο Σωτήρη, βολεύοντας με δυσκολία του σπασμένο του χέρι. Ο Βήτα ανακάθεται στο κρεβάτι.

Σωτήρης

Είδες και τον εαυτό σου; Εμένα; Εγώ λέω αύριο, πριν φύγω, να περάσω να μου κάνω μια επίσκεψη.

Ο Άρης γυρίζει και κοιτάζει τον Σωτήρη.

Άρης

Άκου να δεις, δεν ξέρω πώς κατάφερες κι έφτασες εδώ. Δε θέλω να μάθω από που πήρες τη συσκευή σου. Μπορώ να φανταστώ ποιος σε εκπαίδευσε και ποιοι σε πείσανε να παίξεις με το χρόνο. Δε συμμερίζομαι τα κίνητρα σου, αλλά τα καταλαβαίνω. Και, εν πάσει περιπτώσει, προς το παρόν –όσο αστείο και να ακούγεται αυτό- οι επιδιώξεις μας ταυτίζονται. Ας κάνουμε λοιπόν αύριο εγώ τη δουλειά μου και εσύ το χόμπι σου και ύστερα, επιστρέφοντας στο μέλλον, θα ξεκαθαρίσουμε και τις εκκρεμότητες μας. Μέχρι τότε, άκου τη μουσική σου, πιες τις μπύρες σου, αλλά αν δοκιμάσεις να έρθεις σε διαχρονική επαφή με άτομα της δικής μου ιστορίας, ακόμα και με τον δικό σου παλιό εαυτό, να ξέρεις ότι θα σε εμποδίσω με κάθε μέσο!

Σωτήρης

Καλά ντε! Το ξέρω ότι είναι επικίνδυνο. Και δεν είμαι τόσο ηλίθιος να πάω να μου χτυπήσω το κουδούνι και να μου πω: «Γεια σου ήρθα!» Το μόνο που θα ήθελα είναι να με δω λιγάκι, έστω και από μακριά, και να με θυμηθώ. Κακό είναι;

Άρης

Κοιμήσου και θα τα πούμε αύριο!

Σωτήρης

Μάλιστα, κύριε διοικητά!

Ο Άρης ξαναγυρνάει ανάσκελα. Ο Σωτήρης σβήνει το φως.

σκηνή 93η, ημέρα, εσωτερικό (διαμέρισμα-εργαστήριο Καθηγητή)

Ο Καθηγητής κρατώντας δύο πολύ λεπτά μεταλλικά εργαλεία προσπαθεί να επισκευάσει τη Μηχανή, η οποία βρίσκεται πάντα πάνω στον πάγκο εργασίας του. Ο Άρης στέκεται δίπλα του και τον παρακολουθεί, κρατώντας ένα φραπέ και καπνίζοντας. Ο Σωτήρης καθισμένος στο κρεβάτι του Καθηγητή, και επίσης πίνοντας φραπέ, παρακολουθεί τηλεόραση. Στην τηλεόραση προβάλλεται κάποια πρωινή ενημερωτική εκπομπή. Καλεσμένος είναι ο Σακαφλιάς.

Παρουσιαστής

Αναμφίβολα η αποκάλυψη των προθέσεων του Υπουργού Ναυτιλίας είναι μια μεγάλη δημοσιογραφική επιτυχία. Ωστόσο, η μέθοδος που ακολουθήσατε αμφισβητείται από τους πολλούς συναδέλφους σας.

Σακαφλιάς

Οι οποίοι, αν είχαν τις πληροφορίες που είχα εγώ, θα σιωπούσαν και θα περίμεναν τις ανακοινώσεις του Υπουργού για να βγουν μετά και να πουν, το ξέραμε! Σας παρακαλώ, κύριε συνάδελφε!

Παρουσιαστής

Ναι, αλλά οι σχέσεις σας με τον πρώην Ιδιαίτερο του Υπουργού είναι λίγο-πολύ γνωστές.

Σακαφλιάς

Αυτά είναι φαιδρότητες και συκοφαντίες! Τον άνθρωπο τον έχω δει δυο φορές όλες και όλες και αυτές σε κοινωνικές εκδηλώσεις.

Παρουσιαστής

Αφήσατε να εννοηθεί ότι σημαντικό ρόλο στη λήψη της συγκεκριμένης, ιστορικής πλέον, απόφασης έπαιξε ένα μυστηριώδες πρόσωπο με το οποίο συναντήθηκε ο Υπουργός χτες το πρωί.

Σακαφλιάς

Οι Υπουργοί συναντιούνται με διάφορα πρόσωπα κάθε μέρα. Το πόσο μυστηριώδη ή όχι είναι αυτά δεν είναι δουλειά δική μας. Αυτό που ξέρω είναι ότι η απόφαση του Υπουργού αντιμετωπίστηκε εξαιρετικά ευνοϊκά από την κοινή γνώμη. Σύμφωνα με μετρήσεις που...

Ο Σωτήρης κλείνει την τηλεόραση, σηκώνεται και πλησιάζει τον πάγκο εργασίας του Καθηγητή.

Σωτήρης
Πως πάει, κύριε Καθηγητά;

Καθηγητής
Σκατά!

Ο Σωτήρης και ο Άρης κοιτάζονται.

Άρης
Δηλαδή; Δεν...

Καθηγητής
Δε μπορώ να πιστέψω πως εγώ θα φτιάξω κάτι τέτοιο.

Σωτήρης
Και όμως.

Καθηγητής
Παραείναι απλό! Η λύση ήταν μπροστά μου τόσο καιρό και δεν την έβλεπα.

Άρης
Δηλαδή; Θα...

Καθηγητής
Η Μηχανή σας είναι σχεδόν έτοιμη. Ένα πράγμα λείπει μόνο.

Σωτήρης
Τι πράγμα;

Ο Καθηγητής σηκώνει το κεφάλι του, βγάζει τα γυαλιά του και χαμογελάει.

Καθηγητής
Καινούριες μπαταρίες.

σκηνή 94η, ημέρα, εξωτερικό (στο δρόμο)

Ο Σωτήρης αγοράζει μπαταρίες από ένα περίπτερο στη γειτονιά του Καθηγητή Πάσχου. Φεύγοντας κοντοστέκεται και κοιτάζει τις κρεμασμένες εφημερίδες. Οι πολιτικές αναφέρονται στην απόφαση του Υπουργού και στην επικείμενη κρίσιμη ψηφοφορία στη Βουλή. Οι αθλητικές στον αγώνα του Παναθηναϊκού με τον Άγιαξ. Γελάει και στρέφοντας την πλάτη στο περίπτερο, αρχίζει να περπατάει, ενώ ξετυλίγει το πακέτο με τις μπαταρίες. Φαίνεται προβληματισμένος, κοντοστέκεται και ξαφνικά γουρλώνει τα μάτια σαν να θυμήθηκε κάτι. Γυρίζει το κεφάλι του, ξανακοιτάζει τις εφημερίδες και στη συνέχεια αρχίζει να τρέχει.

σκηνή 95η, ημέρα, εσωτερικό (διαμέρισμα-εργαστήριο Καθηγητή)

Ο Σωτήρης μπαίνει βιαστικός στο διαμέρισμα, ενώ ο Άρης και ο Καθηγητής κοιτάζουν την οθόνη στο εσωτερικό της Μηχανής. Γυρίζουν και τον κοιτάζουν. Ο Σωτήρης κοιτάζει τον Άρη.

Σωτήρης
Πρέπει να μιλήσουμε!

σκηνή 96η, ημέρα, εξωτερικό (στο δρόμο)

Ο Σωτήρης και ο Άρης στέκονται κοντά στο περίπτερο και καπνίζουν.

Άρης
Ξέχασέ το!

Σωτήρης
Πλάκα κάνεις; Δεν το βλέπεις; Είναι κάτι περισσότερο από απλή σύμπτωση;

Άρης
Σου είπα, ξέχασέ το! Ότι έγινε, έγινε.

Σωτήρης
Όχι, δεν έγινε ακόμα. Θα γίνει. Απόψε!

Άρης
Για μένα έγινε.

Σωτήρης
Δεν το πιστεύω. Πως μπορείς να μένεις έτσι ασυγκίνητος; Που θα βρεις καλύτερη ευκαιρία να ξαναφτιάξεις τη ζωή σου; Σαν σήμερα είχες την ευκαιρία σου να κάνεις κάτι και δεν το έκανες και από τότε ζεις μετανιώνοντας για αυτή τη μέρα.

Άρης
Κάνεις λάθος.

Σωτήρης
Ναι, καλά... Για αυτό δεν κατάφερες ποτέ ξανά να κάνεις μια σοβαρή σχέση. Για αυτό έχουν περάσει τόσα χρόνια και δεν την έχεις ξεπεράσει ακόμα.

Άρης
Άντε γαμήσου!

Ο Άρης γυρίζει την πλάτη στο Σωτήρη και βαδίζει μακριά του. Ο Σωτήρης τον ακολουθεί.

Σωτήρης
Για αυτό δεν ήθελες να μου μιλήσεις χτες το βράδυ; Την έψαξες και την βρήκες, αλλά πάλι δεν τόλμησες να της το πεις.

Άρης
Άντε γαμήσου!

Σωτήρης
Άντε γαμήσου, εσύ! Όσο κότα ήσουν πριν από δεκαπέντε χρόνια, άλλο τόσο και περισσότερο είσαι και τώρα! Για αυτό έγινες χρονοναύτης; Για να αλλάξεις την ιστορία του κόσμου, επειδή δεν έχεις τα αρχίδια να αλλάξεις τη δική σου.

Ο Άρης γυρίζει οργισμένος και κολλάει τη μούρη του στο Σωτήρη πιάνοντάς τον από τον γιακά.

Άρης
Λες να το είχα ξεχάσει πως σαν σήμερα χωρίσαμε; Λες να μην το κατάλαβα πως ο Εκατόνταρχος με χρησιμοποίησε; Πως πόνταρε στην επιθυμία μου να αλλάξω τα πράγματα, για να δεχτώ μια αποστολή που κανένας άλλος δε θα δεχόταν; Ότι έγινε, έγινε, Σωτήρη! Η Μηχανή επισκευάστηκε και η αποστολή μου τελειώνει σε λίγες ώρες. Αύριο θα είμαι πίσω στο μέλλον. Και αν μου λείπει κάτι, αυτό είναι η Ιφιγένεια του τώρα και όχι εκείνη του μέλλοντος. Για αυτό παράτα με και κοίτα τη δουλειά σου!

Ο Άρης κάνει μεταβολή και συνεχίζει να περπατάει οργισμένος. Ο Σωτήρης τον ακολουθεί. Λίγα μέτρα πιο πίσω τους βρίσκεται σταθμευμένο το αυτοκίνητο της Ιφιγένειας.

σκηνή 97η, ημέρα, εσωτερικό (διαμέρισμα-εργαστήριο Καθηγητή)

Ο Άρης σπρώχνει τη μισάνοιχτη πόρτα και μπαίνει στο διαμέρισμα. Είναι συνοφρυωμένος και κάνει νευρικές κινήσεις. Ο Σωτήρης τον ακολουθεί. Πάνω στον πάγκο βρίσκεται η Μηχανή συναρμολογημένη. Ο Καθηγητής είναι πεσμένος στο πάτωμα. Ο Άρης και ο Σωτήρης τρέχουν και σκύβουν από πάνω του.

Άρης
Κύριε καθηγητά!

Σωτήρης

Τι έπαθε;

Άρης

Δεν ξέρω. Πάντως αναπνέει και δε φαίνεται χτυπημένος.

Ο Σωτήρης σηκώνει στα χέρια του τον εφευρέτη και τον μεταφέρει στο κρεβάτι του. Ο Άρης κάθεται δίπλα του. Ο Καθηγητής μοιάζει να συνέρχεται και παραμιλάει με τα μάτια κλειστά ακόμα.

Καθηγητής

Τα ποντίκια... τα ποντίκια στο διάκενο...

Σωτήρης

Τι λέει;

Άρης

Κύριε καθηγητά, με ακούτε;

Καθηγητής

Τα ποντίκια... ροκανίζουν τις συνδέσεις...

Σωτήρης

Παραμιλάει.

Άρης

Μπορεί και όχι.

Ο Σωτήρης αγγίζει το μέτωπο του Καθηγητή.

Σωτήρης

Αυτός εδώ ψήνεται. Να τον πάμε στο νοσοκομείο;

Άρης

Μη λες βλακείες!

Από τον πάγκο, όπου βρίσκεται η Μηχανή ακούγεται ένας επαναλαμβανόμενος ήχος. Ο Άρης και ο Σωτήρης στρέφουν τα κεφάλια τους προς τα εκεί. Η οθόνη της μηχανής φωτίζεται, ενώ το πράσινο φωτάκι δίπλα της αναβοσβήνει. Ο Άρης σηκώνεται, πηγαίνει προς τον πάγκο και σηκώνει την Μηχανή. Η οθόνη γράφει την ημερομηνία 03.04.96.

Άρης

Την έφτιαξε!

Ο Άρης βλέπει πως πάνω στον πάγκο, εκεί ακριβώς όπου βρισκόταν η Μηχανή υπάρχει ένα σημείωμα. Αφήνει τη Μηχανή και πιάνει το χαρτί. Διαβάζει τη φράση «Καλή επιστροφή!». Ο Άρης επιστρέφει στο κρεβάτι και σκύβει πάνω από τον Καθηγητή.

Άρης

Κύριε καθηγητά, με ακούτε; Ήρθε κάποιος εδώ όσο εμείς ήμασταν έξω...

Καθηγητής

Πρέπει... πρέπει να τη συναντήσεις!

Σωτήρης

Τι λέει; Τι είναι αυτό;

Ο Άρης βάζει το χαρτί στην τσέπη του.

Άρης

Τίποτα! Κάποιος ήταν εδώ.

Σωτήρης
Ποιος;

Άρης
Δεν ξέρω, αλλά μάλλον μας άκουσε να ερχόμαστε και έφυγε. Ο καθηγητής κινδυνεύει. Πρέπει να μείνεις μαζί του, να προσέχεις και αυτόν και τη Μηχανές.

Σωτήρης
Και εσύ; Που θα πας;

Άρης
Να την συναντήσω.

σκηνή 98η, ημέρα, εσωτερικό (καφέ-μπαρ)

Το μαγαζί είναι γεμάτο κόσμο. Ο Άρης μπαίνει. Κοιτάζει τριγύρω και το βλέμμα του σταματάει στην σερβιτόρα. Είναι μία άγνωστη. Πλησιάζει στο μπαρ. Ο μπάρμαν του χαμογελάει μόλις τον βλέπει.

Μπάρμαν
Καλώς τον!

Άρης
Που είναι;

Μπάρμαν
Α, δεν ήρθε σήμερα. Έχω να τον δω από χτες που φύγατε μαζί.

Άρης
Όχι ο καθηγητής! Η σερβιτόρα!

Μπάρμαν
Η Ιφιγένεια; Δε δουλεύει σήμερα. Ζήτησε ρεπό.

Ο Άρης κάνει μεταβολή και φεύγει βιαστικά.

Μπάρμαν
Να της πω κάτι, αν τη δω;
Άρης
Θα της το πω εγώ.

Ενώ ο Άρης πηγαίνει προς την έξοδο του μπαρ, σε κάποιο από τα τραπέζια ο Αντωνάκης κατεβάζει από μπροστά του την εφημερίδα που διάβαζε μέχρι εκείνη τη στιγμή και κοιτάζει τον Άρη έκπληκτος. Στο πρωτοσέλιδο υπάρχει μια μεγάλη φωτογραφία του Πορφυρογέννητου. Ο Αντωνάκης είναι αζύριστος και φαίνεται ξαγρυπνισμένος και ακόμα μεθυσμένος. Ο Άρης βγαίνει από το μπαρ και ο Αντωνάκης σηκώνεται από τη θέση του, ενώ βάζει το χέρι του στην τσέπη.

σκηνή 99η, ημέρα, εσωτερικό (Βουλή των Ελλήνων-διάδρομος)

Ο Πορφυρογέννητος συνομιλεί όρθιος με τους δύο γέρους (των σκηνών 3 και 35). Η ατμόσφαιρα είναι εύθυμη και η συνομιλία τους φαίνεται πολύ φιλική.

Πορφυρογέννητος
Και τότε εγώ του λέω, δε μπορείς κύριε να κάνεις εσύ ότι θέλεις στο κόμμα και στη χώρα, χωρίς να λαμβάνεις υπόψιν τη θέληση του λαού και τη βούληση των εκπροσώπων του.

Πρώτος Γέρος
Καλά του είπες!

Δεύτερος Γέρος

Ε, μα του άξιζε!

Πορφυρογέννητος

Πόσο θα ήθελα να έβλεπα τα μούτρα του, όταν με έβλεπε χθες στην τηλεόραση να ανακοινώνω την απόφασή μου.

Δεύτερος Γέρος

Ωστόσο, κάποιοι λένε ότι κατέληξες στην απόφαση σου αυτή μετά από κάποια συγκεκριμένη εξωθεσμική παρέμβαση.

Πορφυρογέννητος

Βλακείες και συκοφαντίες. Στη Δημοκρατία μας τέτοιου είδους παρεμβάσεις δεν πιάνουν τόπο και το ξέρετε.

Πρώτος Γέρος

Βέβαια!

Δεύτερος Γέρος

Ναι, βέβαια. Όπως και η χθεσινή απομάκρυνση του ιδιαίτερου Γραμματέα σου δεν είναι παρά συμπτωματική.

Πορφυρογέννητος

Αχ, ο Νίκος! Ο καημένος, του ήταν δύσκολο να παρακολουθήσει τις νέες εξελίξεις.

Δεύτερος Γέρος

Ναι, αλλά μέχρι χθες σε είχε βοηθήσει και με το παραπάνω. Ήταν δίπλα σου όλα αυτά τα χρόνια και σίγουρα του το χρωστάς.

Πορφυρογέννητος

Μα ακριβώς για αυτό τον ψάχνω από χθες το απόγευμα σε ολόκληρη την πόλη: για να του ξεπληρώσω όσα του χρωστάω. Μα και αυτό το παιδί, λες και άνοιξε η γη και τον κατάπιε...

Πρώτος Γέρος

Ναι, παράξενο.

Πορφυρογέννητος

Τέλος πάντων. Όποτε το θελήσει, ξέρει που θα με βρει.

Πρώτος Γέρος

Βέβαια!

Μια πόρτα στο πλάι του διαδρόμου ανοίγει και εμφανίζεται μια νέα γυναίκα. Ο Πορφυρογέννητος και οι δύο Γέροι την κοιτάζουν.

Νέα Ιδιοκτήτρια

Κύριε Υπουργέ, οι βουλευτές έχουν ήδη συγκεντρωθεί στην αίθουσα της Γερουσίας και σας περιμένουν.

Πορφυρογέννητος

Ναι Νίκη μου, έρχομαι. Μου επιτρέπετε, κύριοι...

Ο Πορφυρογέννητος ακολουθεί τη νέα του Γραμματέα, αφήνοντας μόνους τους δύο Γέρους πλάι στο παράθυρο του διαδρόμου. Ο ένας από τους δύο ανοίγει το παράθυρο, ενώ ο άλλος εξακολουθεί να κοιτάζει την πόρτα, από όπου μόλις έφυγε ο Πορφυρογέννητος.

Δεύτερος Γέρος

Δεν είναι αστείο που όλα τα καινούρια πράγματα στη Δημοκρατία μας ξεκινούν πάντα από την αίθουσα της Γερουσίας.

Από το ανοιχτό παράθυρο εισβάλλει στο χώρο ο θόρυβος του εργοταξίου.

Πρώτος Γέρος

Ναι, πολύ αστείο!

σκηνή 100η, ημέρα, εσωτερικό (διαμέρισμα-εργαστήριο Καθηγητή)

Ο Σωτήρης ανακατεύει με το καλαμάκι τον φραπέ του, ενώ από την τηλεόραση προβάλλεται το μεσημεριανό δελτίο ειδήσεων.

Παρουσιαστής

Ο πρώην Υπουργός Ναυτιλίας μετά τη συνάντηση που έχει αυτή τη στιγμή με βουλευτές που φέρονται να συντάσσονται με την επιλογή του και πριν την ανοιχτή συγκέντρωση, όπου θα απευθύνει λόγο προς τους οπαδούς του, θα επισκεφτεί ένα από τα εργοτάξια του μετρό σε μία συμβολική κίνηση...

Ο Σωτήρης ακούει τον Καθηγητή που παραμιλάει και κλείνει τον ήχο της τηλεόρασης.

Καθηγητής

Εκεί! Θα σε περιμένει εκεί...

Ο Σωτήρης παρατάει τον καφέ και πλησιάζει το κρεβάτι του Καθηγητή.

σκηνή 101η, ημέρα, εξωτερικό (στο δρόμο)

Ο Άρης στέκεται στο πεζοδρόμιο της Σόλωνος, απέναντι από την κεντρική είσοδο της Νομικής και κοιτάζει τους φοιτητές που μπαينوβαίνουν. Φαίνεται εξαιρετικά νευρικός και κοιτάζει διαρκώς το ρολόι του. Λίγο παραδίπλα ο Αντωνάκης, κρυμμένος πίσω από τις κρεμασμένες εφημερίδες ενός περίπτερου, τον κρυφοκοιτάζει και στη συνέχεια τραβιέται πίσω και κρύβεται καλύτερα, όταν ο Άρης γυρίζει το βλέμμα του προς τη μεριά του. Ο Άρη να πλησιάζει μια φοιτήτρια και την ρωτάει κάτι. Αυτή τον κοιτάζει παραξενεμένη και ανασηκώνει τους ώμους. Ο Άρης φεύγει σχεδόν τρέχοντας, ενώ η φοιτήτρια τον δείχνει στις φίλες της που έχουν έρθει κοντά της. Κάτι τους λέει και γελάνε όλες μαζί.

σκηνή 102η, ημέρα, εσωτερικό (Βουλή των Ελλήνων/διάδρομος)

Ο Πορφυρογέννητος εξέρχεται από την πόρτα στο πλάι του διαδρόμου καταχειροκροτούμενος από τους βουλευτές που τον ακολουθούν. Χαιρετάει χαμογελαστός τους δύο Γέρους που βρίσκονται δίπλα στο παράθυρο, οι οποίοι ανταποδίδουν σκεπτικοί.

σκηνή 103η, ημέρα, εξωτερικό (στο δρόμο)

Ο Άρης περνάει έξω από τις καφετέριες που βρίσκονται στο στενό της Μασσαλίας κοιτάζοντας προσεκτικά τον κόσμο που κάθεται στα τραπέζια τους. Σε κάποιο από αυτά βλέπει μία κοπέλα με μαλλιά σαν της Ιφιγένειας, που είναι καθισμένη με γυρισμένη την πλάτη σε αυτόν. Την πλησιάζει και την αγγίζει στον ώμο. Αυτή γυρίζει ξαφνιασμένη, ενώ η παρέα της κοιτάζει με περιέργεια τον Άρη. Ο Άρης, αφού βλέπει πως έκανε λάθος, την αφήνει και απομακρύνεται. Η παρέα σκάει στα γέλια. Ο Αντωνάκης, λίγα μέτρα πιο πίσω από τον Άρη, τον ακολουθεί.

σκηνή 104η, ημέρα, εσωτερικό (διαμέρισμα-εργαστήριο Καθηγητή)

Ο Σωτήρης είναι σκυμμένος πάνω από τον Καθηγητή, έχοντας σχεδόν κολλήσει το αυτί του στα χείλη του και προσπαθεί να καταλάβει τι αυτός ψιθυρίζει. Κάποια στιγμή γουρλώνει τα μάτια του, σηκώνεται απότομα και κοιτάζει έκπληκτος τον Καθηγητή που μοιάζει σα να κοιμάται.

σκηνή 105η, ημέρα, εξωτερικό (στο δρόμο)

Ο Άρης διασχίζει κεντρικές λεωφόρους της πόλης με μεγάλη κυκλοφορία και ενώ τροχονόμοι εμποδίζουν την διέλευση των αυτοκινήτων προς κάποια κατεύθυνση. Ο Αντωνάκης πάντα τον ακολουθεί.

σκηνή 106η, ημέρα, εξωτερικό (Πλατεία Συντάγματος-εργοτάξιο μετρό)

Ο Πορφυρογέννητος με τη συνοδεία του φτάνει μπροστά στην είσοδο του εργοταξίου του μετρό, όπου κάποιος του δίνει ένα κίτρινο κράνος το οποίο και φοράει. Γυρίζει προς το πλήθος που έχει συγκεντρωθεί και χαιρετάει χαμογελαστός και στη συνέχεια μπαίνει μέσα στο εργοτάξιο.

σκηνή 107η, ημέρα, εξωτερικό (στο δρόμο)

Ο Άρης φτάνει στο Σύνταγμα. Περπατάει γρήγορα στο πεζοδρόμιο μπροστά από τα ξενοδοχεία και δίπλα στην άδεια από αυτοκίνητα Βασιλίσσης Σοφίας. Σταματάει ξαφνικά, μόλις βλέπει έναν ποντικό να ξεμυτάει από την είσοδο της Μεγάλης Βρετανίας. Ο ποντικός τρομαγμένος κοιτάζει τον Άρη και στη συνέχεια φεύγει τρέχοντας προς το απέναντι πεζοδρόμιο. Ο Άρης τον κοιτάζει και στη συνέχεια βλέπει στο βάθος την Ιφιγένεια να τρέχει προς την αντίθετη κατεύθυνση, δίπλα από τα διαχωριστικά του εργοταξίου του μετρό και να χάνεται μέσα στο πλήθος, που βρίσκεται

μπροστά στην είσοδο του εργοταξίου. Ο Άρης τρέχει προς τα εκεί. Ο Αντωνάκης πιο πίσω ακολουθεί τον Άρη, ενώ βάζει το χέρι του μέσα στο σακάκι του.

σκηνή 108η, ημέρα, εξωτερικό (Πλατεία Συντάγματος-εργοτάξιο μετρό)

Ο Άρης σπρώχνει και σπρώχνεται μέσα στο πλήθος, που φωνάζει συνθήματα υπέρ του Πορφυρογέννητου, ο οποίος προχωράει μέσα στο εργοστάσιο χαιρετώντας τους εργάτες και τους μηχανικούς. Ο Άρης διακρίνει από μακριά την Ιφιγένεια και προσπαθεί να την πλησιάσει. Ένας άντρας της ασφάλειας του Πορφυρογέννητου του κλείνει το δρόμο και ο Άρης τον σπρώχνει και τον ρίχνει κάτω. Οι υπόλοιποι άντρες τρέχουν προς το μέρος του.

Άντρας Ασφαλείας
Ακίνητος!

Ο Άρης κοιτάζει τους άντρες που έρχονται καταπάνω του. Ύστερα βλέπει την Ιφιγένεια που έχει γυρίσει και τον κοιτάζει. Ακούγονται φωνές.

Άγνωστη Γυναίκα(off)
Βοήθεια!

Άγνωστος Άντρας(off)
Κρατάει όπλο!

Κάποιοι κοιτάζουν προς το μέρος του Άρη, αλλά οι περισσότεροι δείχνουν κάτι πίσω από αυτόν. Ο Άρης και η Ιφιγένεια κοιτάζονται. Η Ιφιγένεια κινείται προς το μέρος του. Ο Άρης γυρίζει πίσω και κοιτάζει τον Αντωνάκη να τον σημαδεύει με το όπλο του. Οπαδοί, βουλευτές και δημοσιογράφοι τρέχουν αριστερά και δεξιά ουρλιάζοντας πανικόβλητοι. Ο Πορφυρογέννητος στο βάθος της σκηνής φέρνει τα χέρια του στο κίτρινο προστατευτικό κράνος. Οι άντρες της ασφάλειας έχουν βγάλει τα όπλα τους και σημαδεύουν τον Αντωνάκη.

Άντρας Ασφαλείας
Πέτα κάτω το όπλο!

Ο Αντωνάκης κρατάει το όπλο και με τα δύο χέρια και κοιτάζει τον Άλφα.

Γραμματέας
Ποιος είσαι, ρε πούστη;

Ο Άρης κουνάει το κεφάλι του και κάνει ένα βήμα προς τον Αντωνάκη, που κάνει ένα βήμα πίσω. Ένας κλοιός από αστυνομικούς με όπλα στα χέρια έχει σχηματιστεί γύρω τους. Η Ιφιγένεια περνάει ανάμεσά τους την ώρα που ο Αντωνάκης απασφαλίζει το όπλο του.

Αντωνάκης
Ποιος σε έστειλε;

Η Ιφιγένεια τρέχει και αγκαλιάζει τον Άρη και τον φιλάει στο στόμα την ώρα που ο Αντωνάκης πυροβολεί και την πετυχαίνει στην πλάτη. Ο Άρης την κρατάει. Την ώρα που ο Αντωνάκης πάει να ρίξει ξανά, εμφανίζεται ο Σωτήρης και πέφτει με δύναμη πάνω του και τον ξαπλώνει στο έδαφος. Αμέσως όλοι οι άντρες της ασφάλειας πέφτουν πάνω τους και γίνονται ένα κουβάρι. Η Ιφιγένεια κοιτάζει στα μάτια τον Άρη, ενώ το βλέμμα της και η φωνή της σβήνουν.

Ιφιγένεια
Μη με αφήσεις να σε αφήσω!

Η Ιφιγένεια ξεψυχά και ο Άρης πέφτει στα γόνατα, κρατώντας την ακόμα. Βγάζει μια σπαρακτική κραυγή. Η τιράντα από το μπλουζάκι της Ιφιγένειας πέφτει αποκαλύπτοντας τον ώμο της. Πάνω του είναι χαραγμένο ένα τατουάζ με τα δύο κόκκαλα χιαστί. Ο Άρης γουρλώνει τα μάτια του και τινάζεται πίσω την ώρα που τον πλησιάζουν οι αστυνομικοί και τον σηκώνουν όρθιο. Ο Σωτήρης, με τα χέρια του δεμένα με χειροπέδες πίσω από την πλάτη και με το μπλουζάκι του σκισμένο, στέκεται απέναντί του τον κοιτάζει και κουνάει το κεφάλι του.

Σωτήρης
Μου τα είπε όλα ο Πάσχος. Έτρεξα να προλάβω.

Άρης
Δεν το πιστεύω! Πως...;

Σωτήρης
Οι γυναίκες δεν είναι σαν και εμάς. Μπορούν κάποιες φορές να κοροϊδέψουν το χρόνο. Αλλά όχι για πάντα.

Ο Πορφυρογέννητος πάντα φορώντας το κράνος του πλησιάζει τον Άρη, τον οποίο σημαδεύουν με τα όπλα τους οι αστυνομικοί, και τον κοιτάζει έκπληκτος.

Πορφυρογέννητος
Εσύ!

Ο Άρης σκύβει το κεφάλι. Ο Πορφυρογέννητος κοιτάζει τον Άρη, το Σωτήρη, τη νεκρή Ιφιγένεια και ξανά τον Άρη. Ύστερα γυρίζει προς τον επικεφαλής της φρουράς του –είναι ο Εκατόνταρχος του 1996!- και του κάνει νόημα να τον ακολουθήσει. Οι δυο τους γυρίζουν τις πλάτες τους στη σκηνή του εγκλήματος και κοιτάζουν την τρύπα του εργοταξίου.

Πορφυρογέννητος
Αυτούς αφήστε τους να φύγουν!

Εκατόνταρχος (1996)
Μα κύριε Υπουργέ...

Πορφυρογέννητος
Οι δημοσιογράφοι έφυγαν;

Εκατόνταρχος (1996)
Όλοι το έβαλαν στα πόδια. Μόνοι μας είμαστε, κύριε Υπουργέ.

Πορφυρογέννητος
Ε, τότε αφήστε τους να φύγουν!

Ο Εκατόνταρχος γυρίζει και κοιτάζει τον Άρη και το Σωτήρη και ύστερα την Ιφιγένεια, που κάποιος την σκεπάζει με ένα άσπρο σεντόνι.

Εκατόνταρχος (1996)
Και αυτήν;

Ο Πορφυρογέννητος κοιτάζει ξανά την τρύπα του εργοταξίου και χαϊδεύει το μουστάκι του.

σκηνή 109η, ημέρα, εξωτερικό (Πλατεία Συντάγματος-εργοτάξιο μετρό)

Ο Εκατόνταρχος (1996) στέκεται απέναντι από τον Άρη και το Σωτήρη. Κάποιος αστυνομικός λύνει τις χειροπέδες του Σωτήρη. Ο Εκατόνταρχος του κάνει νόημα να φύγει. Μένουν μόνοι δίπλα στην έξοδο του εργοταξίου. Έξω από αυτό ο Πορφυρογέννητος κάνει δηλώσεις στους δημοσιογράφους. Ακούγονται χειροκροτήματα. Ο Άρης κοιτάζει τον Εκατόνταρχο (1996) με βλέμμα που φανερώνει οργή και αγανάκτηση.

Εκατόνταρχος (1996)
Δεν ξέρω ποιοι διάλογο είστε και από που ήρθατε, αλλά κάτι μου λέει πως σύντομα θα τα ξαναπούμε.

Σωτήρης
Λες, ε;

Εκατόνταρχος (1996)
Εξαφανιστείτε τώρα!

Ο Άρης και ο Σωτήρης βγαίνουν από το εργοτάξιο και περνούν απαρατήρητοι ανάμεσα από το συγκεντρωμένο πλήθος των δημοσιογράφων και των οπαδών του Πορφυρογέννητου. Ο Πορφυρογέννητος με σηκωμένα και τα δύο του χέρια χαιρετάει τον κόσμο, που παραληρεί.

Πορφυρογέννητος
Και μην ξεχνάτε: η Δημοκρατία δεν τρομοκρατείται!

Κάποιος Δημοσιογράφος
Και τώρα τι θα κάνετε, κύριε Υπουργέ;

Πορφυρογέννητος
Τι άλλο; Θα ρίξουμε αυτήν την διεφθαρμένη κυβέρνηση και μετά θα πάμε να δούμε το ματς.
Ο κόσμος ξεσπάει σε γέλια και χειροκροτήματα, ενώ ο Άρης και ο Σωτήρης χάνονται στο βάθος.

σκηνή 110η, ημέρα, εξωτερικό (στο δρόμο)

Ο Άρης και ο Σωτήρης περπατούν στην έρημη Πανεπιστημίου. Ο Άρης βγάζει ένα τσιγάρο, το βάζει στο στόμα του και μετά προσπαθεί να το ανάψει, αλλά ο αναπτήρας του δε δουλεύει. Ο Σωτήρης τον ανάβει και ύστερα ανάβει και το δικό του. Ο Άρης τον κοιτάζει.

Άρης
Νόμισα ότι το είχες κόψει

Σωτήρης
Όχι ακόμα. Το 1996 κάπνιζα ακόμα.

Ο Σωτήρης κοιτάζει τον φίλο του που φαίνεται να είναι χαμένος στις σκέψεις του.

Σωτήρης
Και τώρα τι κάνουμε;

Άρης
Τι να κάνουμε; Πάμε να φύγουμε!

Σωτήρης
Και η Ιφιγένεια; Δε νομίζεις ότι έχεις έναν παραπάνω λόγο τώρα για να κάνεις κάτι;
Ο Άρης κοντοστέκεται και κοιτάζει τον Σωτήρη.

Άρης
Έχεις δίκιο!
Ο Άρης κοιτάζει το ρολόι του και πετάει το τσιγάρο του.

Άρης
Πάμε!

σκηνή 111η, ημέρα, εσωτερικό (φοιτητικό διαμέρισμα Άρη)

Ο Άρης του 1996 στέκεται δίπλα στο παράθυρο με το ακουστικό του τηλεφώνου του στο αυτί του. Η ανοιχτή τηλεόραση μεταδίδει ειδήσεις για τη (δήθεν) δολοφονική απόπειρα σε βάρος του Πορφυρογέννητου. Ο Σωτήρης του 1996 αραγμένος σε μία πολυθρόνα διαβάζει μία αθλητική εφημερίδα. Στην άκρη του δωματίου το σκυλί του Άρη μοιάζει σα να κοιμάται.

Άρης (1996)
Δεν απαντάει.

Ο Σωτήρης κλείνει την εφημερίδα και ο Άρης κατεβάζει το ακουστικό και ανάβει ένα τσιγάρο.

Σωτήρης (1996)
Που σου είπε ότι θα πάει;

Άρης (1996)

Δε μου είπε. Μου είπε μόνο ότι θα έπαιρνε σήμερα ρεπό από τη δουλειά.

Σωτήρης (1996)

Για να κάνει τι;

Ο Άρης κλείνει την τηλεόραση και πετάει στην άλλη άκρη του καναπέ το τηλεκοντρόλ.

Άρης (1996)

Δεν ξέρω. Για να σκεφτεί.

Σωτήρης (1996)

Όλο σκέφτονται αυτές οι γκόμενες.

Άρης (1996)

Ενώ εμείς όλο πράττουμε, ε;

Το τηλέφωνο χτυπάει και ο Άρης πετάγεται από τον καναπέ και σπεύδει να απαντήσει. Το σκυλί σηκώνει το κεφάλι του.

Άρης (1996)

Ναι! Έλα! Που είσαι; Ναι, είναι και ο Σωτήρης εδώ. Έφερε και τις φωτογραφίες από την εκδρομή...

Ο Άρης αγγίζει κάποιες φωτογραφίες που βρίσκονται πλάι στην τηλεφωνική συσκευή. Πάνω-πάνω βρίσκεται η φωτογραφία της σκηνής 23.

Άρης (1996)

Εντάξει. Εδώ θα είμαι. Θα σε περιμένω...

Ο Άρης κατεβάζει το ακουστικό και με ύφος απογοητευμένο ανάβει άλλο τσιγάρο και κάθεται ξανά στον καναπέ. Ανοίγει ξανά την τηλεόραση. Ο εκφωνητής μιλάει για τον επικείμενο αγώνα του Παναθηναϊκού με τον Άγιαξ.

Σωτήρης (1996)

Τι σου είπε;

Άρης (1996)

Έρχεται από εδώ. Θέλει να μιλήσουμε.

Ο Σωτήρης σηκώνεται όρθιος, διπλώνει την εφημερίδα και τη βάζει κάτω από τη μασχάλη του.

Άρης (1996)

Που πας;

Σωτήρης (1996)

Τι να κάνω; Καλύτερα να σας αφήσω μόνους να τα πείτε.

Άρης (1996)

Θα ξανάρθεις μετά;

Σωτήρης (1996)

Ξέρω εγώ; Εσύ τι θέλεις;

Άρης (1996)

Δε θα δούμε τον αγώνα;

Ο Σωτήρης κοιτάζει το ρολόι του.

Σωτήρης (1996)

Σε καμιά ώρα αρχίζει.

Άρης (1996)
Σε καμιά ώρα θα έχω ήδη χωρίσει.

Σωτήρης (1996)
Είσαι σίγουρος;

Άρης (1996)
Τα λέμε μετά.

Ο Σωτήρης πηγαίνει προς την πόρτα, την ανοίγει και φεύγει. Το σκυλί πηγαίνει μαζί του ως την πόρτα γαυγίζοντας. Δείχνει σα να θέλει κι αυτό να βγει έξω.

Άρης (1996)
Εδώ εσύ!

σκηνή 112η, ημέρα, εσωτερικό (κλιμακοστάσιο πολυκατοικίας)

Ο Σωτήρης του 1996, ενώ κατεβαίνει τα σκαλιά, πέφτει πάνω στον Άρη και στο Σωτήρη του 2011. Από το διαμέρισμα του Άρη του 1996 ακούγεται το γαύγισμα του σκυλιού του ολοένα και πιο δυνατά.

Σωτήρης (2011)
Που πας μικρέ;

Ο Σωτήρης του 1996 τους κοιτάζει παραξενομένος.

Άρης (2011)
Είναι μέσα ο φίλος σου;

Σωτήρης (1996)
Ποιοι είστε εσείς;

Άρης (2011)
Θα του εξηγήσεις, σε παρακαλώ;

Ο Άρης του 2011 κάνει νόημα στο Σωτήρη του 2011, ο οποίος κουνάει το κεφάλι του. Ο Άρης του 2011 προσπερνάει το Σωτήρη του 1996, που κοιτάζει σαστισμένος μία τον έναν και μία τον άλλο παράξενο επισκέπτη, ανεβαίνει τα σκαλιά και χτυπάει το κουδούνι του παλιού φοιτητικού του διαμερίσματος. Το σκυλί πίσω από την πόρτα γαυγίζει σαν δαιμονισμένο.

σκηνή 113η, ημέρα, εσωτερικό (φοιτητικό διαμέρισμα Άρη)
Ο Άρης του 1996 ακούει το κουδούνι, σηκώνεται από τον καναπέ και κατευθύνεται προς την πόρτα.

Άρης (1996)
Τι ξέχασες πάλι; (προς το σκυλί) Σκάσε ρε!

Ο Άρης του 1996 ανοίγει την πόρτα και βλέπει μπροστά του τον μελλοντικό του εαυτό.

Άρης (1996)
Παρακαλώ;

Άρης (2011)
Γεια σου, Άρη! Μπορώ να περάσω;

Το σκυλί πέφτει πάνω στον Άρη του 2001, ο οποίος το κοιτάζει με τρυφερότητα και σκύβει και το χαϊδεύει. Ο Άρης του 1996 κοιτάζει με απορία το σκυλί του. Το σκυλί τώρα είναι ήρεμο.

Άρης (1996)
Ο κύριος; Γνωριζόμαστε;

Άρης (2011)
Μάλλον, όχι και τόσο καλά...

Ο Άρης του 2011 περνάει μέσα στο διαμέρισμα και ο Άρης του 1996 κλείνει την πόρτα. Ο Άρης του 2011 προχωράει μέχρι το παράθυρο και βλέπει δίπλα στην τηλεφωνική συσκευή τις φωτογραφίες από την εκδρομή.

Άρης (1996)
Θέλετε κάτι;

Ο Άρης του 2011 σκύβει και ενώ κοιτάζει τις φωτογραφίες, βλέπει μια σταγόνα αίμα να πέφτει πάνω τους. Γυρίζει προς το παράθυρο φέρνοντας το χέρι του στη μύτη.

Άρης (2011)
Ένα χαρτομάντιλο, σε παρακαλώ!

σκηνή 114η, ημέρα, εσωτερικό (κλιμακοστάσιο πολυκατοικίας)

Ο μικρός και ο μεγάλος Σωτήρης είναι καθισμένοι στα σκαλιά της πολυκατοικίας και καπνίζουν. Ο Σωτήρης του 1996 φαίνεται ενθουσιασμένος.

Σωτήρης (2011)
Κατάλαβες;

Σωτήρης (1996)
Ναι, αμέ. Ο κύκλωπας πάνω είναι ο φίλος μου δεκαπέντε χρόνια μετά και έχει έρθει με τη μηχανή του χρόνου για να προειδοποιήσει τον εαυτό του για κάτι που δεν πρέπει να κάνει.

Σωτήρης (2011)
Μπράβο, ρε! Το ήξερα ότι θα τα έπιανες με την πρώτη.

Σωτήρης (1996)
Όμως δεν κατάλαβα, εσύ ποιος είσαι;

Σωτήρης (2011)
Μάντεψε!

Ο Σωτήρης του 1996 παρατηρεί από πάνω ως κάτω το Σωτήρη του 2011 και ξαφνικά τινάζεται όρθιος και αρχίζει να φωνάζει.

Σωτήρης (1996)
Όχι, ρε πούστη! Τα μαλλιά μου!

Πίσω τους η πόρτα του διαμερίσματος ανοίγει και ακούγεται ξανά το γαύγισμα του σκυλιού. Οι δύο Σωτήρηδες σηκώνονται και κοιτάζουν προς τα πάνω. Ο Άρης του 2011 σκύβει, αγκαλιάζει το σκυλί και ύστερα σηκώνεται ξανά και αγκαλιάζει τον παλιό του εαυτό, που ανταποδίδει αμήχανα. Όπως είναι αγκαλιασμένοι ο μεγάλος Άρης λέει κάτι στο αυτί του μικρού, τον αφήνει, γυρίζει προς τη σκάλα και αρχίζει να κατεβαίνει τα σκαλιά, μέχρι που φτάνει δίπλα στους Σωτήρηδες.

Σωτήρης (2011)
Όλα καλά!

Άρης (2011)
Έχουμε ελάχιστη ώρα. Σε λίγο βγαίνει το φεγγάρι. Που είναι οι μηχανές;

Σωτήρης (2011)
Στο ξενοδοχείο.

Η μύτη του Άρη του 2011 τρέχει ακατάσχετα. Ο Σωτήρης του 1996 τον κοιτάζει τρομαγμένος. Ο Άρης μοιάζει σα να ζαλίζεται και ακουμπάει την πλάτη του στον τοίχο. Από την ανοιχτή ακόμα πόρτα του φοιτητικού διαμερίσματος

ακούγεται ο ήχος του θυροτηλεφώνου. Ο μεγάλος Άρης κοιτάζει τον μικρό, που στέκεται ακόμα στην πόρτα σαστισμένος και με το σκυλί να τριβεται στα πόδια του.

Άρης (2011)
Ήρθε.

Ο Σωτήρης του 2011 υποβαστάζει τον φίλο του.

Σωτήρης (2011)
Προλαβαίνουμε! Πάμε από την έξοδο του γκαράζ και παίρνουμε τη μηχανή του μικρού. Εκεί δεν την έχεις αφήσει, ρε;

Σωτήρης (1996)
Ποια μηχανή;

Ο Σωτήρης του 2011 κοιτάζει ψηλά σα να υπολογίζει κάτι και αμέσως κλείνει τα μάτια του σαν να έχει μετανιώσει για αυτό που είπε.

Σωτήρης (1996)
Μηχανή! Θα πάρω μηχανή; (προς τον Άρη του 1996) Θα πάρω μηχανή!

Άρης (2011)
Πάμε!

Ο Άρης του 2011 και ο φίλος του αρχίζουν να κατεβαίνουν τα σκαλιά. Ο Σωτήρης του 2011, καθώς περνάει δίπλα από τον παλιό του εαυτό, βάζει κρυφά στην τσέπη του ένα διπλωμένο απόκομμα μιας εφημερίδας. Ο Σωτήρης του 1996 το βλέπει. Ο μελλοντικός του εαυτός του κλείνει το μάτι. Καθώς ο Άρης και ο Σωτήρης του 2011 κατεβαίνουν τα σκαλιά και φτάνουν στον από κάτω όροφο, βλέπουν το φωτάκι του ασανσέρ να δείχνει πως το ασανσέρ ανεβαίνει προς τα πάνω.

σκηνή 115η, νύχτα, εξωτερικό (στο δρόμο – μπροστά στην είσοδο της πολυκατοικίας)

Ο Άρης και ο Σωτήρης φτάνουν στην είσοδο. Ο Άρης φαίνεται εξαντλημένος.

Άρης
Δε θα προλάβουμε.

Σωτήρης
Θα προλάβουμε. Ταξί!

Ο Σωτήρης βγαίνει στον παρακείμενο κεντρικό δρόμο και προσπαθεί να σταματήσει ένα από τα διερχόμενα ταξί. Ο Άρης μένει ακουμπισμένος στα σκαλιά της εισόδου. Ένα χέρι τον αγγίζει στον ώμο. Γυρίζει απότομα και βλέπει την Ιφιγένεια.

Ιφιγένεια
Μου είπαν ότι με έψαχνες.

Άρης
Δεν έχω χρόνο.

Ιφιγένεια
Ποτέ δε θα έχεις.

Η Ιφιγένεια δίνει στον Άρη ένα κλειδί. Ο Άρης την κοιτάζει με απορία.

Ιφιγένεια
Αφήστε το έξω από το ξενοδοχείο. Θα περάσω να το πάρω μετά.

Άρης
Μα πως; Ξέρεις;

Η Ιφιγένεια φέρνει το χέρι της στα χείλη του Άρη. Ο Άρης της αγγίζει τα μαλλιά. Η Ιφιγένεια τραβιέται και του δείχνει ένα μηχανάκι που είναι σταθμευμένο ανάμεσα από δύο αυτοκίνητα.

Ιφιγένεια
Εκεί είναι!

Η Ιφιγένεια ανεβαίνει τα σκαλιά, αφήνοντας πίσω της τον Άρη να την κοιτάζει. Η Ιφιγένεια γυρίζει τον κοιτάζει μια τελευταία φορά, του χαμογελάει και μπαίνει μέσα στην πολυκατοικία. Εκείνη τη στιγμή επιστρέφει ο Σωτήρης.

Σωτήρης
Οι καριόλδες! Κανένας δε σταματάει.

Ο Άρης σηκώνεται και πηγαίνει ως το μηχανάκι. Φαίνεται σα να έχει ανακτήσει τις δυνάμεις του. Ανεβαίνει πάνω στο μηχανάκι, το ξεκλειδώνει και κάνει νόημα στο Σωτήρη που τον κοιτάζει έκπληκτος να τον ακολουθήσει.

Σωτήρης
Τι έκανες πάλι;

Άρης
Ακόμα τίποτα. Πάμε!

Ο Άρης και ο Σωτήρης, πάνω στο μηχανάκι, χάνονται στο βάθος του δρόμου.

σκηνή 116η, νύχτα, εσωτερικό (φοιτητικό διαμέρισμα Άρη)

Ο Άρης του 1996 ανοίγει την πόρτα και βλέπει μπροστά του την Ιφιγένεια. Και οι δύο φαίνονται ταραγμένοι. Κοιτάζονται για λίγο χωρίς να μιλάνε.

Άρης (1996)
Θα περάσεις;

Ιφιγένεια
Ήθελα να σου πω...

Ο Άρης του 1996 αρπάζει την Ιφιγένεια και τη φιλάει με πάθος. Από το βάθος του διαμερίσματος ακούγεται το σκυλί να γαυγίζει και ο ήχος της τηλεοπτικής μετάδοσης του ποδοσφαιρικού αγώνα.

σκηνή 117η, νύχτα, εσωτερικό (ρεσεψιόν ξενοδοχείου)

Ο Άρης και ο Σωτήρης μπαίνουν μέσα στο ξενοδοχείο. Ο ρεσεψιονίστας, με γυρισμένη την πλάτη στην είσοδο, παρακολουθεί τον αγώνα και δεν τους προσέχει. Ο Άρης παίρνει το κλειδί του δωματίου του και αφήνει το κλειδί από το μηχανάκι της Ιφιγένειας. Ο Σωτήρης αρχίζει να ανεβαίνει τα σκαλιά.

σκηνή 118η, νύχτα, εσωτερικό (μπαρ)

Ο Σωτήρης του 1996 κάθεται σε ένα σκαμπό στο μπαρ και παραγγέλνει μία μπύρα. Ο κόσμος τριγύρω του παρακολουθεί από τις οθόνες της τηλεόρασης τον ποδοσφαιρικό αγώνα. Ανάβει ένα τσιγάρο. Βγάζει το απόκομμα της εφημερίδας που του έβαλε κρυφά στην τσέπη του ο Σωτήρης του 2011. Το ξεδιπλώνει, ενώ ο μπάρμαν του σερβίρει την μπύρα του. Ο Σωτήρης κοιτάζει έκπληκτος το απόκομμα και γουρλώνει τα μάτια του. Στο απόκομμα υπάρχει μια φωτογραφία των παικτών της εθνικής ομάδας ποδοσφαίρου να πανηγυρίζουν την κατάκτηση του Ευρωπαϊκού Πρωταθλήματος το 2004.

σκηνή 119η, νύχτα, εσωτερικό (δωμάτιο ξενοδοχείου)

Ο Άρης είναι καθισμένος στο κρεβάτι και έχει στα πόδια του τη Μηχανή του και πληκτρολογεί κάτι πάνω στην οθόνη της. Ο Σωτήρης ψάχνει τα κανάλια της τηλεόρασης μέχρι που βρίσκει μια μουσική εκπομπή και δυναμώνει τέρμα τον ήχο. Μια ροκ επιτυχία της εποχής. Στη συνέχεια παίρνει στα χέρια του το δικό του κράνος και κάνει τις δικές του ρυθμίσεις. Όταν τελειώνει κοιτάζει τον Άρη, ο οποίος κουνάει το κεφάλι του, σα να λέει «όλα καλά, πάμε!». Ο Σωτήρης τραβάει την πολυθρόνα του δωματίου και την βάζει απέναντι από το σημείο όπου κάθεται ο Άρης. Φοράνε ταυτόχρονα τα κράνη τους και τα δένουν γύρω από το λαιμό τους. Ο Άρης χαμογελάει κουρασμένα. Ο Σωτήρης σηκώνει τα χέρια του και κάνει το σήμα με τα σταυρωμένα χιαστί δάκτυλα. Ο Άρης σηκώνει το γερό του χέρι και

φέρνει τον δείκτη του στον κρόταφο του, παριστάνοντας πως πυροβολεί τον εαυτό του. Ο Σωτήρης γελάει, ενώ αρχίζει να ακούγεται ο θόρυβος της Μηχανής και να γεμίζει το δωμάτιο με το λευκό φως.

σκηνή 120η, νύχτα, εσωτερικό (ρεσεψιόν ξενοδοχείου)

Ο ρεσεψιονίστας, ενώ παρακολουθεί τον αγώνα στην τηλεόραση, σηκώνει ενοχλημένος τα μάτια του προς την οροφή. Ακούγεται η μουσική από την τηλεόραση του δωματίου του Άρη και ο ήχος της Μηχανής που βαθμιαία την επικαλύπτει. Ο εκφωνητής του αγώνα περιγράφει μια πολύ κρίσιμη στιγμή (αυτή που οδηγεί στη συνέχεια στο γκολ του Βαζέχα), ενώ η τάση του ρεύματος πέφτει. Ο ρεσεψιονίστας κοιτάζει το φως στην οροφή και ύστερα την τηλεόραση το σήμα της οποίας χάνεται και επανέρχεται. Ο ήχος της Μηχανής ολοένα και δυναμώνει, μέχρι που σβήνει ξαφνικά, βυθίζοντας το ξενοδοχείο στο σκοτάδι και στη σιωπή, μια στιγμή ακριβώς πριν ο εκφωνητής φωνάξει «γκολ».

σκηνή 121η, ημέρα, εσωτερικό (εργαστήριο χρονομηχανικής-θάλαμος μετάβασης)

Ο Άρης είναι ξαπλωμένος ανάσκελα στο κρεβάτι του εργαστηρίου φορώντας ακόμα το κράνος του. Τα πόδια του είναι κρεμασμένα στο πάτωμα. Δίπλα του βρίσκεται ακουμπισμένο το κράνος του Σωτήρη. Ο Άρης σιγά-σιγά συνέρχεται. Ανοίγει τα μάτια του και βγάζει με λίγη δυσκολία το κράνος. Ανακάθεται στο κρεβάτι και κοιτάζει το άλλο κράνος δίπλα του, το οποίο μοιάζει σα να κινείται λίγο. Το σηκώνει και από μέσα πετάγεται ένας ποντικός, που χάνεται τρέχοντας κάτω από το κρεβάτι. Ο Άρης σηκώνεται και φωνάζει ανήσυχος.

Άρης
Σωτήρη!

Ο Άρης βγαίνει από την αίθουσα με τους καθρέφτες και μπαινοβγαίνει στα διπλανά δωμάτια του εργαστηρίου φωνάζοντας το όνομα του φίλου του. Το εργαστήριο φαίνεται έρημο.

σκηνή 122η, ημέρα, εσωτερικό (εργαστήριο χρονομηχανικής-διάδρομος)

Στο βάθος του διαδρόμου, ο Σωτήρης στέκεται δίπλα σε ένα ανοιχτό παράθυρο και καπνίζει. Ο Άρης τον πλησιάζει.

Άρης
Νόμισα ότι το έχεις κόψει.

Ο Σωτήρης ξαφνιάζεται και πετάει το τσιγάρο από το παράθυρο.

Σωτήρης
Ξύπνησες;

Άρης
Μόλις. Εσύ;

Σωτήρης
Έχω λίγη ώρα.

Άρης
Απ' ότι βλέπω, δεν υπάρχει περίπτωση να μας φτιάξει κανείς καφέ εδώ πέρα. Τι λες; Δεν πάμε σιγά-σιγά;

Σωτήρης
Έτσι είναι πάντα εδώ;

Άρης
Πριν φύγω όχι. Ίσως έχουν αλλάξει λίγο τα πράγματα στο μεταξύ.

Σωτήρης
Πάμε!

Ο Άρης και ο Σωτήρης προχωρούν στο διάδρομο, μέχρι που φτάνουν στο τέλος του όπου βρίσκεται η πόρτα του ασανσέρ. Ο Σωτήρης το καλεί, ενώ ο Άρης κοντοστέκεται και κοιτάζει μια αφίσα που είναι κολλημένη δίπλα και η οποία γράφει: «04.04.2011 απεργία των χρονοναυτών και του πολιτικού προσωπικού του Ειδικής Γραμματείας Εσωτερικών. Αιτήματα...». Ο Σωτήρης έρχεται κοντά στον Άρη και κοιτάζει επίσης την αφίσα.

Σωτήρης
Τι είναι αυτό;

Άρης
Μάλλον έχουν αλλάξει πολύ τα πράγματα στο μεταξύ.

σκηνή 123η, ημέρα, εσωτερικό (στο δρόμο)

Ο Άρης και ο Σωτήρης βγαίνουν στο πεζοδρόμιο της Πανεπιστημίου, που είναι τελείως έρημη. Τα μαγαζιά και τα περίπτερα είναι όλα κλειστά, ενώ στους δρόμους δεν κυκλοφορεί κανένας. Ο Άρης και ο Σωτήρης κοιτάζουν γύρω τους με απορία.

Σωτήρης
Τι έγινε ρε;

Άρης
Δεν ξέρω, αλλά κάτι δε πάει καλά.

Ξαφνικά, από το βάθος της λεωφόρου και στην κατεύθυνση του Συντάγματος ακούγεται ο ήχος πλήθους που φωνάζει ρυθμικά συνθήματα. Από την κατεύθυνση της Ομόνοιας μια διμοιρία μοτοσικλετιστών της αστυνομίας εμφανίζεται και αφού περάσει μπροστά από τον Άρη και το Σωτήρη κατευθύνεται προς το Σύνταγμα. Οι δύο φίλοι τους κοιτάζουν σαν υπνωτισμένοι, στη συνέχεια κοιτάζονται μεταξύ τους και αμέσως μετά αρχίζουν να τρέχουν πίσω από τους μοτοσικλετιστές.

σκηνή 124η, ημέρα, εσωτερικό (πλατεία Συντάγματος)

Στην πλατεία και στους χώρους μπροστά από τη Βουλή επικρατεί το ίδιο σκηνικό με εκείνο των σκηνών 2, 5 και 9, με τους εξαγριωμένους διαδηλωτές και τους αστυνομικούς έτοιμους να επέμβουν. Ο Άρης και ο Σωτήρης προσπαθούν να περάσουν ανάμεσα από τους διαδηλωτές που ολοένα και πυκνώνουν. Ξαφνικά ξεχωρίζει η φωνή ενός από τους διαδηλωτές.

Κάποιος διαδηλωτής
Ο Σωτηρίου!

Ο Άρης και ο Σωτήρης γυρίζουν αμέσως προς τη φωνή και βλέπουν έναν διαδηλωτή να δείχνει κρατώντας ένα καδρόνι το Σωτήρη. Στη συνέχεια πολλοί άλλοι τον μιμούνται και κάποιοι κατευθύνονται απειλητικά κατά πάνω του. Είναι οι σύντροφοι του Σωτήρη από τις πρώτες σκηνές. Ο Άρης και ο Σωτήρης παίρνουν αμυντική στάση και ακουμπούν ο ένας στην πλάτη του άλλου.

Άρης
Ποιοι είναι αυτοί; Τους ξέρεις;

Σωτήρης
Τα παιδιά...

Κάποιος αστυνομικός βλέπει το Σωτήρη να κινδυνεύει και λέει κάτι στον ασύρματο. Στη συνέχεια κάνει νόημα σε μία διμοιρία MAT να κινηθούν για να προστατέψουν το Σωτήρη. Οι αστυνομικοί περιτριγυρίζουν το Σωτήρη και τον Άρη την ώρα που αυτοί έχουν αρχίσει να ανταλλάσσουν τις πρώτες μπουνιές με τους οργισμένους διαδηλωτές. Καλυπτόμενοι από τις ασπίδες των οργάνων της τάξης ο Άρης και ο Σωτήρης προχωρούν προς την είσοδο της Βουλής.

Σωτήρης
Τι γίνεται;

Άρης
Δεν ξέρω. Προχώρα!

Ο Άρης και ο Σωτήρης φτάνουν μπροστά στα σκαλιά της Βουλής και ασφαλείς πλέον εγκαταλείπονται από τους αστυνομικούς που επιστρέφουν στο χώρο προ του μνημείου του Αγνώστου Στρατιώτη και αρχίζουν να πλακώνονται

με τους διαδηλωτές. Ένας αξιωματικός πλησιάζει τον Άρη και αφού ρίχνει μια δύσπιστη ματιά στην εμφάνισή του, του δείχνει την είσοδο της Βουλής.

Αξιωματικός
Από εδώ, κύριε Ειδικέ!

Ο Άρης και ο Σωτήρης κοιτάζονται και στη συνέχεια ανεβαίνουν τα σκαλοπάτια και μπαίνουν στο κτήριο της Βουλής. Μπροστά στην είσοδο οι αστυνομικοί τους χαιρετάνε στρατιωτικά.

σκηνή 125η, ημέρα, εσωτερικό (Βουλή των Ελλήνων/διάδρομος)

Ενώ ο Άρης προχωράει, ο Σωτήρης τον σταματάει, τραβώντας από πίσω το μανίκι του πουκάμισού του.

Σωτήρης
Τι είναι αυτά, ρε; Τι «κύριε Ειδικέ» και μαλακίες; Που ήρθαμε;

Άρης
Σου είπα, δεν ξέρω. Πάμε να δούμε!

Σωτήρης
Δεν πάω πουθενά. Η θέση μου είναι εκεί έξω, με τους συντρόφους μου.

Άρης
Οι σύντροφοί σου παραλίγο να σε λιντσάρουν πριν από λίγο. Για αυτό σκάσε και ακολούθησε με!

Σωτήρης
Άκου να σου πω...

Ο Σωτήρης σηκώνει το χέρι του σα να θέλει να χτυπήσει τον Άρη. Ο Άρης με το σπασμένο του χέρι αποκρούει αμέσως το χτύπημα. Και οι δύο σταματούν και κοιτάζουν έκπληκτοι το τυλιγμένο στους επιδέσμους χέρι. Ο Άρης το ξεκρεμάει από το λαιμό του και το τεντώνει και το λυγίζει με μεγάλη ευκολία.

Εκατόνταρχος
Σιδερένιος!

Ο Άρης και ο Σωτήρης γυρίζουν και βλέπουν τον Εκατόνταρχο να τους πλησιάζει με απλωμένα τα χέρια.

Εκατόνταρχος
Καλώς τους ήρωες!

Άρης
Τι είναι αυτά, Επίτροπε; Τι μας έστειλες να κάνουμε;

Εκατόνταρχος
Σιγά, ήρωα! Μη φωνάζεις! Υπάρχει και ένας κώδικας μυστικότητας στην υπηρεσία, υποτίθεται.

Ο Εκατόνταρχος απλώνει το χέρι του στο πρόσωπο του Άρη και του βγάζει το κάλυμμα του ματιού του. Ο Άρης κάνει πως τραβιέται πίσω. Πίσω από το μαύρο κάλυμμα αποκαλύπτεται ένα υγιές, λίγο κοκκινισμένο μάτι.

Εκατόνταρχος
Και βγάλε αυτήν την αηδία! Τρομάξεις τον κόσμο!

Ο Άρης αγγίζει το μάτι του και το ανοιγοκλείνει νευρικά.

Άρης
Δεν καταλαβαίνω τίποτα.

Εκατόνταρχος

Μην ανησυχείς! Περάστε στο γραφείο μου να τα συζητήσουμε με την ησυχία μας. Από εδώ!

Στο πλάι του διαδρόμου ανοίγει μια πόρτα και εμφανίζεται ο Αντωνάκης χαμογελαστός. Δεκαπέντε χρόνια μεγαλύτερος από τις σκηνές του 1996 και με φαλάκρα, υποδέχεται τον Άρη και το Σωτήρη με προσποιητά ευγενικό τρόπο. Ο Σωτήρης τον κοιτάζει με ανοιχτό το στόμα.

Σωτήρης
Πλάκα κάνεις!

Γραμματέας
Παρακαλώ κύριοι! Κύριε Υπουργέ, κύριε Ειδικέ, κύριε Διοικητά...

Ο Σωτήρης σκύβει στο αυτί του Άρη.

Σωτήρης
Εγώ ποιος από τους τρεις είμαι;

Ο Εκατόνταρχος χτυπάει τον Άρη και το Σωτήρη στην πλάτη.

Εκατόνταρχος
Είναι προφανές ότι το ταξίδι της επιστροφής σας ταλαιπώρησε. Ελάτε μέσα και να είστε σίγουροι πως σύντομα θα σας λυθούν όλες σας οι απορίες.

σκηνή 126η, ημέρα, εσωτερικό (Βουλή των Ελλήνων/γραφείο Εκατόνταρχου)

Ο Άρης, ο Σωτήρης και ο Εκατόνταρχος μπαίνουν στο γραφείο. Ο Αντωνάκης τους ακολουθεί και κλείνει την πόρτα. Ο Εκατόνταρχος περνάει πίσω από το γραφείο του και κάνει νόημα στους επισκέπτες να καθίσουν στις πολυθρόνες, ενώ αυτός κάθεται κι αυτός. Ο Αντωνάκης στέκεται όρθιος στην άκρη του δωματίου. Ο Άρης βγάζει ένα τσιγάρο και πάει να το ανάψει.

Εκατόνταρχος
Το κάπνισμα απαγορεύεται στους δημόσιους χώρους, αλλά προφανώς αυτή η απαγόρευση για έναν πράκτορα που παρέβη το μισό πρωτόκολλο της Υπηρεσίας σε μία και μόνη αποστολή, δε λέει και πολλά πράγματα.

Άρης
Έφερα την αποστολή μου σε πέρας και αυτό νομίζω πως μετράει. Αν τώρα θέλεις να με αποτάξεις, σε πληροφορώ πως έχω ήδη αποφασίσει να παραιτηθώ.

Ο Γραμματέας γελάει. Ο Άρης και ο Σωτήρης γυρίζουν και τον κοιτάζουν.

Σωτήρης
Γιατί γελάει αυτός;

Εκατόνταρχος
Γιατί είναι λίγο αργά για παραιτήσεις. Άλλωστε, οι Ειδικοί Γραμματείς δεν παραιτούνται. Είναι ισόβιοι.

Άρης
Ειδικός Γραμματέας τίνος πράγματος;

Εκατόνταρχος
Μα των Εσωτερικών, φυσικά.

Άρης
Από πότε;

Εκατόνταρχος
Εδώ και τέσσερα χρόνια. Μετά τη δική μου προαγωγή σε Υπουργό.

Άρης
Τα κατάφερες όλα μια χαρά, ε;

Εκατόνταρχος
Δεν την άλλαξα εγώ την ιστορία. Εγώ ήμουν αυτός που τη διαχειρίστηκα. Και άλλωστε, άλλοι τα κατάφεραν πολύ καλύτερα.

Ο Εκατόνταρχος κοιτάζει τον Σωτήρη και ο Άρης αμέσως τον μιμείται. Ο Σωτήρης τους κοιτάζει εναλλάξ και τους δύο.

Σωτήρης
Τι με κοιτάτε; Τι έκανα;

Εκατόνταρχος
Η συμμετοχή σε τυχερά παιχνίδια είναι το πιο βαρύ παράπτωμα για έναν χρονοναύτη, αλλά στην περίπτωση σου, κύριε Διοικητά, ούτε να σου κάνω παρατήρηση δε μπορώ. Εξάλλου, ενήργησες από μόνος σου και εκτός υπηρεσίας.

Ο Άρης κοιτάζει αγριεμένα το Σωτήρη.

Άρης
Τι έκανες;

Εκατόνταρχος
Μάλλον έχει πολλά μυστικά από τους φίλους του ο κύριος Διοικητής. Πριν από επτά χρόνια ο φίλος σου δανείστηκε ένα σεβαστό ποσό από την Τράπεζα Αναπτύξεως, το οποίο και επένδυσε στην κατάκτηση του Ευρωπαϊκού Πρωταθλήματος Ποδοσφαίρου από το αντιπροσωπευτικό μας συγκρότημα. Στη μεγαλύτερη έκπληξη στην ιστορία του Θεσμού. Λίγες βδομάδες μετά, με τα αμύθητα κέρδη που αποκόμισε, εξαγόρασε την ίδια την Τράπεζα. Φαίνεται πως είχε πολύ καλές πληροφορίες.

Σωτήρης
Εγώ... Τι με κοιτάς; Ήθελα τα λεφτά για να τα δώσω στον αγώνα για την ανατροπή του συστήματος.

Εκατόνταρχος
Το οποίο και υπηρετείς τώρα με τον καλύτερο τρόπο.

Ο Σωτήρης σκύβει το κεφάλι, ενώ ο Άρης τον κοιτάζει ακόμα θυμωμένος. Ο Αντωνάκης, πίσω από την πλάτη τους, χαχανίζει. Ο Άρης γυρίζει ξανά και τον κοιτάζει.

Άρης
Κι αυτός; Πως τη γλίτωσε;

Εκατόνταρχος
Λήθη, κύριοι! Η Δημοκρατία μας για να επιβιώσει πρέπει να ξέρει και να ξεχνά. Ότι έγινε, έγινε, πλωτάρχα. Θυμάσαι το σύνθημά μας ή σου ροκάνισαν τη μνήμη οι χρονοποντικοί σου;

Άρης
Και ο Πορφυρογέννητος;

Εκατόνταρχος
Ο Πορφυρογέννητος είναι πάντα ο Πορφυρογέννητος. Κάποια πράγματα δεν αλλάζουν ποτέ. Αυτή την ώρα πρέπει να αγορεύει στην αίθουσα.

Ο Άρης σηκώνεται από την πολυθρόνα του και βηματίζει μέσα στο δωμάτιο. Ο Εκατόνταρχος και ο Σωτήρης τον κοιτάζουν. Βγάζει και άλλο τσιγάρο και το ανάβει.

Αντωνάκης
Το κάπνισμα...

Ο Εκατόνταρχος κάνει νόημα στον Αντωνάκη να αφήσει τον Άρη να καπνίσει.

Άρης
Ωραία η ιστορία που έφτιαξες Επίτροπε, αλλά νομίζω ότι κάτι της λείπει.

Ο Εκατόνταρχος βγάζει και αυτός ένα τσιγάρο και το ανάβει, ενώ παίρνει ένα θλιμμένο ύφος.

Εκατόνταρχος

Η Ιφιγένεια;

Άρης
Πως και δεν τη βλέπω πουθενά;

Ο Εκατόνταρχος ανοίγει ένα συρτάρι στο γραφείο του και βγάζει μια φωτογραφία. Την ακουμπά πάνω στο γραφείο και την σπρώχνει προς το μέρος του Άρη, ο οποίος πλησιάζει. Στη φωτογραφία φαίνονται ο Άρης, ο Σωτήρης και η Ιφιγένεια με επίσημο ντύσιμο σε κάποια κοινωνική εκδήλωση. Η Ιφιγένεια κρατάει το μπράτσο του Άρη.

Εκατόνταρχος
Η τελευταία σας ευτυχισμένη στιγμή.

Άρης
Που είναι;

Εκατόνταρχος
Η σωστή ερώτηση είναι πότε είναι;

Άρης
Την έχεις στείλει σε αποστολή;

Εκατόνταρχος
Όχι εγώ. Αυτό δεν είναι πια δική μου δουλειά.

Άρης
Εγώ;

Εκατόνταρχος
Μάλιστα κύριε προϊστάμενε. Πως νομίζεις ότι γλίτωσες το ματάκι σου;

Άρης
Τι λες; Έστειλα εγώ την Ιφιγένεια στο '49;

Εκατόνταρχος
Και μάλλον δεν πρέπει να περνάει και πολύ καλά.

Ο Εκατόνταρχος βγάζει μια δεύτερη φωτογραφία, ασπρόμαυρη, από το συρτάρι του και την βάζει δίπλα στην πρώτη. Στη φωτογραφία η Ιφιγένεια είναι κρεμασμένη από ένα δέντρο, ενώ δυο τρεις ένστολοι στέκονται δίπλα της. Ο Άρης κάνει ένα βήμα πίσω τρομαγμένος. Ο Σωτήρης έχει επίσης σηκωθεί και κοιτάζει πίσω από την πλάτη του Άρη τις φωτογραφίες.

Άρης
Δε μπορεί.

Εκατόνταρχος
Αναρωτιέμαι αν δεν την αγαπούσες, πόσες φορές θα την είχες σκοτώσει ακόμα;

Άρης
Δικιά σου δουλειά είναι όλα αυτά, καθαρά. Ήξερες πολύ καλά τι θα συνέβαινε, αν δεχόμουν να γυρίσω στο 1996 και για αυτό με έστειλες.

Εκατόνταρχος
Οι αποστολές πεδίου είναι εθελοντικές. Είχες μέχρι τη τελευταία στιγμή τη δυνατότητα να πεις όχι, αλλά δε το έκανες και ξέρουμε και οι δυο μας καλά γιατί.

Άρης
Γιατί πίστευα πως μπορούσα να κάνω κάτι καλύτερο.

Εκατόνταρχος

Και το έκανες. Η χώρα ήταν στο χείλος του γκρεμού και τώρα έχει μία από τις ισχυρότερες οικονομίες στον πλανήτη.

Άρης
Και όλοι αυτοί που φωνάζουν απ' έξω.

Εκατόνταρχος
Πάντα θα υπάρχουν κάποιοι που θα φωνάζουν.

Ο Εκατόνταρχος στέκεται μπροστά στο παράθυρο και κοιτάζει το πλήθος στην πλατεία. Ο Σωτήρης έχει ακουμπήσει τη Μηχανή του πάνω στο γραφείο και πληκτρολογεί κάτι στην οθόνη της. Ο Άρης κοιτάζει το Σωτήρη και στη συνέχεια κινείται και αυτός προς το παράθυρο. Ο Αντωνάκης κοιτάζει το ρολόι του.

Αντωνάκης
Κύριε Υπουργέ, είναι ώρα να πηγαίνετε.

Σωτήρης
Έχει δίκιο ο Γραμματέας σας, κύριε Υπουργέ.

Ο Εκατόνταρχος γυρίζει και κοιτάζει το Σωτήρη. Ο Σωτήρης πετάει την Μηχανή στον αέρα και ο Άρης την αρπάζει. Ο Εκατόνταρχος εξαφνιάζεται στην αρχή και στη συνέχεια φέρνει γρήγορα το χέρι του στο εσωτερικό του σακακιού του. Ο Άρης φοράει τη Μηχανή με πολύ γρήγορες κινήσεις στο κεφάλι του Επιτρόπου και τον αγκαλιάζει ακινητοποιώντας τα χέρια του. Ταυτόχρονα ο Σωτήρης τρέχει προς το μέρος του Αντωνάκη τον οποίον χτυπάει δυνατά στο πρόσωπο, ρίχνοντάς τον αναίσθητο στο πάτωμα. Ακούγεται ο ήχος της Μηχανής και στη συνέχεια η λάμψη της που πλημμυρίζει το γραφείο. Ο Εκατόνταρχος κοιτάζει τον Άρη έντρομος στην αρχή και στη συνέχεια οργισμένος. Ο Άρης φαίνεται πως καταβάλει μεγάλη προσπάθεια για να κρατήσει ακίνητο τον Εκατόνταρχο. Τα πρόσωπά τους σχεδόν ακουμπάνε το ένα το άλλο. Κάποιοι χτυπούν από έξω την πόρτα του γραφείου και φωνάζουν, ενώ ο Σωτήρης την κρατάει με όλη του τη δύναμη για να μην ανοίξει. Στο τέλος ο Εκατόνταρχος εξαφανίζεται, ο ήχος και η λάμψη παύουν και ο Άρης πέφτει εξαντλημένος στο έδαφος. Ο Σωτήρης βάζει ένα βαρύ έπιπλο μπροστά στην πόρτα και στη συνέχεια πάει προς το μέρος του Άρη, τον οποίον και σηκώνει ξανά στα πόδια του.

Άρης
Τι ημερομηνία έβαλες;

Σωτήρης
Δε θυμάμαι. Μία στην τύχη.

Ο Άρης χαμογελάει πικρά. Κάποιοι κοντεύουν να σπάσουν την πόρτα.

Άρης
Πάμε να φύγουμε από εδώ!

Ο Άρης δείχνει στο Σωτήρη μια μικρότερη πόρτα που βρίσκεται πλάι στη βιβλιοθήκη του γραφείου. Ο Σωτήρης την ανοίγει και πίσω από αυτή αποκαλύπτεται ένας ημιφωτισμένος διάδρομος. Την ώρα που η πόρτα υποχωρεί από τα χτυπήματα των αντρών που βρίσκονται έξω από αυτήν, οι δύο φίλοι έχουν φύγει από το γραφείο του Εκατόνταρχου. Ο Αντωνάκης στο πάτωμα αρχίζει να συνέρχεται.

σκηνή 127η, ημέρα, εσωτερικό (Βουλή των Ελλήνων/διάδρομος)

Ο Άρης και ο Σωτήρης βγαίνουν από τον στενό ημιφωτισμένο διάδρομο σε έναν άλλο πολύ μεγαλύτερο και γεμάτο κόσμο που πηγαиноέρχεται. Μεγαλόσωμοι άντρες που μοιάζουν με προσωπικό ασφαλείας τρέχουν προς τη μία κατεύθυνση, ενώ άλλοι, με πιο επίσημη ενδυμασία πηγαίνουν προς την άλλη. Ο Άρης και ο Σωτήρης ακολουθούν τους δεύτερους. Κάποιοι τους αναγνωρίζουν και τους χαιρετούν. Άλλοι φαίνονται να απορούν με την παρουσία τους εκεί και την εμφάνισή τους. Ο Άρης δείχνει στο Σωτήρη με τρόπο το όπλο που του είχε αφαιρέσει στη σκηνή 88. Κοντοστέκονται και οι δύο, αφήνοντας τους υπόλοιπους να προχωρήσουν μπροστά και να τους αφήσουν μόνους.

Σωτήρης
Α, εσύ το έχεις; Και νόμισα ότι το ξέχασα στο 1996.

Άρης
Τι ισχύ έχει το παιχνιδάκι σου;

Σωτήρης
Λίγα πράγματα... Αλλά μέσα σε κλειστό χώρο την κάνει τη δουλειά του.

Ο Άρης ξανακρύβει το όπλο και οι δύο συνεχίζουν να περπατούν στο διάδρομο, που σιγά-σιγά μοιάζει σα να αδειάζει από κόσμο. Κάποια στιγμή στρίβουν και πέφτουν πάνω στους δύο γνώριμους γέροντες, οι οποίοι στέκονται μόνοι πάντα δίπλα στο παράθυρο.

Πρώτος Γέρος
Καλώς τα παιδιά!

Δεύτερος Γέρος
Τι καλό μας φέρνετε;

Ο Άρης και ο Σωτήρης κοντοστέκονται και κοιτάζει ο ένας τον άλλον. Ο Άρης κλείνει το μάτι στο Σωτήρη ο οποίος στη συνέχεια πλησιάζει τους δύο γέρους και προσποιείται ότι έχει να τους πει ένα μυστικό. Εκείνοι πλησιάζουν με ύφος συνωμοτικό και τότε ο Σωτήρης πιάνει τα κεφάλια τους και τα χτυπάει μεταξύ τους. Οι δύο γέροι πέφτουν κάτω και ο Άρης με το Σωτήρη απομακρύνονται γρήγορα, γελώντας σαν μικρά παιδιά που έχουν κάνει κάποια αταξία.

σκηνή 128η: ημέρα, εσωτερικό (Βουλή των Ελλήνων/αίθουσα συνεδριάσεων)

Ο Άρης και ο Σωτήρης εμφανίζονται σε ένα από τα θεωρεία της αίθουσας. Δυο νεαροί κουστουμαρισμένοι άντρες που βρίσκονται εκεί σηκώνονται και φεύγουν, μόλις ο Σωτήρης τους κάνει νόημα. Η μεγάλη αίθουσα της βουλής είναι κατάμεστη, τόσο στα έδρανα όσο και στα υπόλοιπα θεωρεία. Στο βήμα βρίσκεται ο Σακαφλιάς (δεκαπέντε χρόνια μετά). Διάφορα Γατιά κυκλοφορούν ανάμεσα στις θέσεις των βουλευτών. Οι βουλευτές όλων των πτερύγων παρακολουθούν τον λόγο του Σακαφλιά με προσοχή και χωρίς αντιδράσεις. Ο Πορφυρογέννητος κάθεται στην πρώτη θέση των εδράνων της κυβέρνησης και παρακολουθεί επίσης τον λόγο του Σακαφλιά, ενώ χαϊδεύει μια γάτα που κρατά στην αγκαλιά του.

Σακαφλιάς
Αν βρίσκεται η χώρα αυτή τη στιγμή σε αυτή τη δεινή θέση, γι' αυτό ευθυνόμαστε όλοι μας. Και όσοι βρίσκεστε τώρα μέσα σε αυτή την αίθουσα και όλοι εκείνη που είναι συγκεντρωμένοι απ' έξω. Εκλεγμένες ηγεσίες κυβερνούσαν τον τόπο τόσα χρόνια και όχι χούντες ή διορισμένοι αντιβασιλείς. Αν βρίσκεται η χώρα αυτή τη στιγμή στα πρόθυρα του εμφυλίου πολέμου, ο ηθικός αυτουργός αυτού του εγκλήματος είναι ο ίδιος ο λαός της!

Ο Άρης και ο Σωτήρης κάθονται. Ο Σωτήρης την ώρα που ακουμπάει στη θέση του, ακούει τον ενοχλημένο νιαούρισμα μιας γάτας και τινάζεται. Ο Σακαφλιάς σταματάει την αγόρευσή του και κοιτάζει προς το θεωρείο του Άρη και του Σωτήρη. Πολλοί βουλευτές τον μιμούνται. Ο Άρης και ο Σωτήρης τους χαιρετάνε. Η γάτα απομακρύνεται.

Σακαφλιάς
Και οφείλουμε να αναζητήσουμε τη λύση που θα μας βγάλει από αδιέξοδο. Τη λύση που θα σώσει τη χώρα από τον αλληλοσπαραγμό. Τη λύση θα λυτρώσει τον λαό και θα μας επαναφέρει στην κατάσταση που βρισκόμασταν πριν ανοίξει η πόρτα της κόλασης. Και να το ξέρετε, η λύση αυτή υπάρχει!

Ο Σακαφλιάς σταματάει και δείχνει έντρομος προς το θεωρείο του Άρη και του Σωτήρη. Το γατί στα χέρια του Προέδρου σηκώνει το κεφάλι του.

Σακαφλιάς
Κρατάει όπλο!

Όλοι γυρίζουν τα κεφάλια τους προς το θεωρείο, όπου ο Άρης έχει βγάλει το όπλο του και σημαδεύει προς το βήμα και το Σακαφλιά, που πισωπατώντας προσπαθεί να κρυφτεί. Οι άντρες της ασφάλειας, άλλοι με στολές και άλλοι με πολιτικά, οι περισσότεροι ήδη με τα όπλα τους στα χέρια, κινούνται προς τις σκάλες που οδηγούν στο θεωρείο. Ο Πορφυρογέννητος σηκώνεται όρθιος. Ο Άρης μετακινείται και τώρα σημαδεύει τον Πορφυρογέννητο. Σε κάποιο από τα άλλα θεωρεία εμφανίζεται ένας ελεύθερος σκοπευτής που σημαδεύει προς τον Άρη και είναι έτοιμος να ρίξει. Ο Σωτήρης κάθεται στο πάτωμα με την πλάτη του ακουμπισμένη στο περβάζι του θεωρείου και βουλώνει τα αυτιά του με αυτοσχέδιες ωτοασπίδες, παρόμοιες με αυτές που ήδη φοράει ο Άρης.

Σωτήρης

Τελείωνε!

Ο Άρης σηκώνει το όπλο και σημαδεύει την οροφή της αίθουσας. Ο Σωτήρης φοράει ένα ζευγάρι γυαλιά ηλίου. Ο Άρης βγάζει από την τσέπη του τα δικά του και τα φοράει. Πατάει την σκανδάλη και την ίδια στιγμή ο σκοπευτής του ρίχνει επίσης. Ο Άρης πέφτει κάτω. Τα γυαλιά του τινάζονται μακριά και σπάνε. Ένας έντονος μεταλλικός ήχος αρχίζει να πλημμυρίζει την αίθουσα κάνοντας όλους τους παρευρισκόμενους να προσπαθούν να καλύψουν τα αυτιά τους με τα χέρια τους. Όλοι παίρνουν μια έκφραση πόνου και κάποιοι γονατίζουν ή πέφτουν κάτω. Ο Σωτήρης σέρνεται πάνω από τον Άρη και βάζει την παλάμη του πάνω από τα μάτια του. Μια ξαφνική λάμψη φωτίζει την αίθουσα και ο ήχος διακόπτεται απότομα.

Ο Σωτήρης σηκώνει την παλάμη του. Ο Άρης τον κοιτάζει. Χαμογελάνε. Βγάζουν τις ωτοασπίδες από τα αυτιά τους. Ακούγεται ο ήχος ενός ακορντεόν. Ο Σωτήρης βοηθάει τον Άρη και οι δυο μαζί σηκώνουν βγάζοντας τα κεφάλια τους πάνω από το περβάζι του θεωρείου και κοιτάζουν κάτω στην αίθουσα. Ένας βουλευτής καθισμένος πάνω στο έδρανό του παίζει ακορντεόν. Οι περισσότεροι κοιτάζουν γύρω τους απορημένοι, σα να μην καταλαβαίνουν που βρίσκονται. Ο Πορφυρογέννητος χτενίζει το ανύπαρκτο μουστάκι του. Ο Σακαφλιάς μιμείται τις κινήσεις της γάτας. Κάποιοι χορεύουν, ενώ στο βάθος της αίθουσας δύο βουλευτίνες, ανεβασμένες πάνω στα έδρανα, φιλιούνται με πάθος. Ο Άρης και ο Σωτήρης έχουν σκάσει στα γέλια. Ο Άρης αρχίζει να βήχει. Ο Σωτήρης ξεκουμπώνει το πουκάμισό του Άρη και βλέπει ότι έχει τραυματιστεί. Το τραύμα δε φαίνεται σοβαρό. Ο Άρης ακουμπάει πάνω στο Σωτήρη και φεύγουν από το θεωρείο.

σκηνή 129η, ημέρα, εσωτερικό (πλατεία Συντάγματος)

Ο Άρης και ο Σωτήρης βγαίνουν έξω από το κτήριο της Βουλής και αφού περάσουν μπροστά από το μνημείο του Άγνωστου Στρατιώτη κάθονται στα σκαλιά. Ο Άρης βγάζει τσιγάρο και το ανάβει. Προτείνει το πακέτο στο Σωτήρη που αρνείται με μία χειρονομία. Στην πλατεία ο κόσμος έχει εξαφανιστεί και υπάρχουν μόνο τα απομεινάρια της διαδήλωσης. Αρχίζουν να κυκλοφορούν στους δρόμους αυτοκίνητα, σα να αποκαθίσταται σιγά-σιγά ο καθημερινός ρυθμός της πόλης.

Άρης

Και τώρα τι κάνουμε, κύριε Διοικητά;

Σωτήρης

Εσείς, τι προτείνετε κύριε Ειδικέ;

Άρης

Έχεις όρεξη για ταξιδάκι;

Σωτήρης

Πάλι τα ίδια; Αφού δε βλέπεις; Ότι και να αλλάξουμε, το σύστημα θα μένει πάντα το ίδιο.

Άρης

Έχεις δίκιο. Μάλλον πρέπει να αλλάξει ολόκληρο το σύστημα.

Σωτήρης

Οπότε, τι λες; Πάμε για ψαράκι;

Άρης

Χμ... Βάρκιζα;

Ο Σωτήρης ενώνει τα δάχτυλά του χιαστί. Ακούγεται ο ύμνος του ΕΛΑΣ.

-τίτλοι τέλους-

σκηνή 129η, ημέρα, εξωτερικό (πλαγιά βουνού)

Ο Εκατόνταρχος τρέχει σα τρελός. Κρατάει στα χέρια του τη Μηχανή και ρίχνει διαρκώς αγχωμένες ματιές πίσω του. Φοράει ακόμα το κουστούμι του, αλλά χωρίς τη γραβάτα και με ανοιχτά τα πάνω κουμπιά. Λίγο μετά εμφανίζεται πίσω του να τον κυνηγάει μια ομάδα οπλισμένων Ρωμαίων στρατιωτών.

ΤΕΛΟΣ

κυκλοφορούν επίσης από τις εκδόσεις dreamtigers

κεντρική διάθεση: www.dreamtigers.gr

it is important that we understand why it is impossible

στον Κωστή

Βόλος, Σεπτέμβριος 2016

η μηχανή του χρόνου

©

γιάννης αντάμης
dreamtigers